

Подяки

Я надзвичайно вдячний сотням колег, членам своєї сім'ї, друзям і співслужителям, які були основним джерелом підбадьорення та натхнення упродовж усього часу мого служіння. Дякую своїй дружині та супутниці життя Джуді, яка благословляла мене для служіння на Божій ниві. Дякую своїм колегам по служінню, які разом зі мною навчали дітей і дитячих служителів по всьому світу про Ісуса Христа та Його Слово. Дякую!

Дуже дякую сотням інших людей, які щиро молилися за мене і зробили свій внесок у фінансування міжнародних навчальних заходів. Усе це є частиною цієї історії... Його історії.

Мій давній колега по служінню одного разу сказав: *«Терміновість справ Царя вимагає поспіху»*. Надзвичайно важливо терміново розповісти історію Бога, що, на жаль, було втрачено багатьма Божими керівниками та служителями. Багато хто піддався постійно зростаючому темпу повсякденного життя, який витіснив необхідність нести Євангеліє втраченому світу. Ми ніколи не повинні забувати про невідкладність справ Царя; ми всі повинні зберігати почуття невідкладності, щоб розповісти Його історію.

Особлива подяка керівникам «Хронологічного біблійного оповідання» (The Chronological Bible Storying) доктору Дж.О.Террі та Блеру Фолку, які розробили унікальний метод розповіді та навчання історії Бога. Їхня робота надихнула мене на творчий підхід до адаптації цього методу та цієї книги для сімей.

І, звичайно, дякую Джозефу Берчиллу, пастору освіти для дорослих у церкві Ланкастер Альянс (Ланкастер, Пенсільванія), а також Меріон Джин Грант, місіонерці BCM International (Канада), колегам і друзям, які довгий час підтримували мене у слідуванні Божому поклику.

© Copyright 2010
The Family Bible Storying Devotional

Усі права захищені. Жодна частина цієї книги не може бути відтворена в будь-якій формі без письмового дозволу автора, за винятком коротких цитат, що використовуються у критичних статтях чи оглядах.

Інформаційні запити слід надсилати на адресу:

M. Kurt Jarvis
2017 Silver Spring Lane,
Myrtle Beach, SC., 29577. U.S

CBS4Kids@Yahoo.com

**Ресурси CBS4Kids для навчання та розповіді Історії про Бога
можна знайти на сайті www.CBS4Kids.org.**

Автори біблійних історій

Люди, які зробили внесок у написання біблійних історій:

Карла Адамс – дитячий директор (Юта);

Джейн Бібі – дитячий директор (Нью-Джерсі);

Джин Чой – консультант дитячого служіння (Південна Корея);

Керолін Девіс – консультант дитячого служіння (Нью-Джерсі);

Скотт Додсон – дитячий пастор (Каліфорнія);

Джойс Данн – колишній дитячий директор та
адмін. асистент Біблійного університету Філадельфії
(Пенсільванія);

Бен Форбс – студент семінарії та молодіжний пастор (Техас);

Меріон Грант – місіонер та наставник міжнародного дитячого
служіння (BCM Int., Канада);

Джейсон Марш – дитячий пастор (Юта);

Коллін Оглсбі – консультант дитячого служіння (Мічіган);

Джой Філіппі – дитячий директор (Юта)

Усі цитати з Писання англійською мовою взяті з дозволу
The Net Bible,
www.net.bible.org

www.bible.org
1751 International Pkwy, Suite 101
Richardson, TX 75081
800-575-2425

Усі цитати з Писання українською мовою (переклад Р. Турконяка)
взяті з дозволу
<https://www.bible.com/ru/versions/1755-utt-pereklad-r-turkonyaka>

© 2022 Life.Church / YouVersion

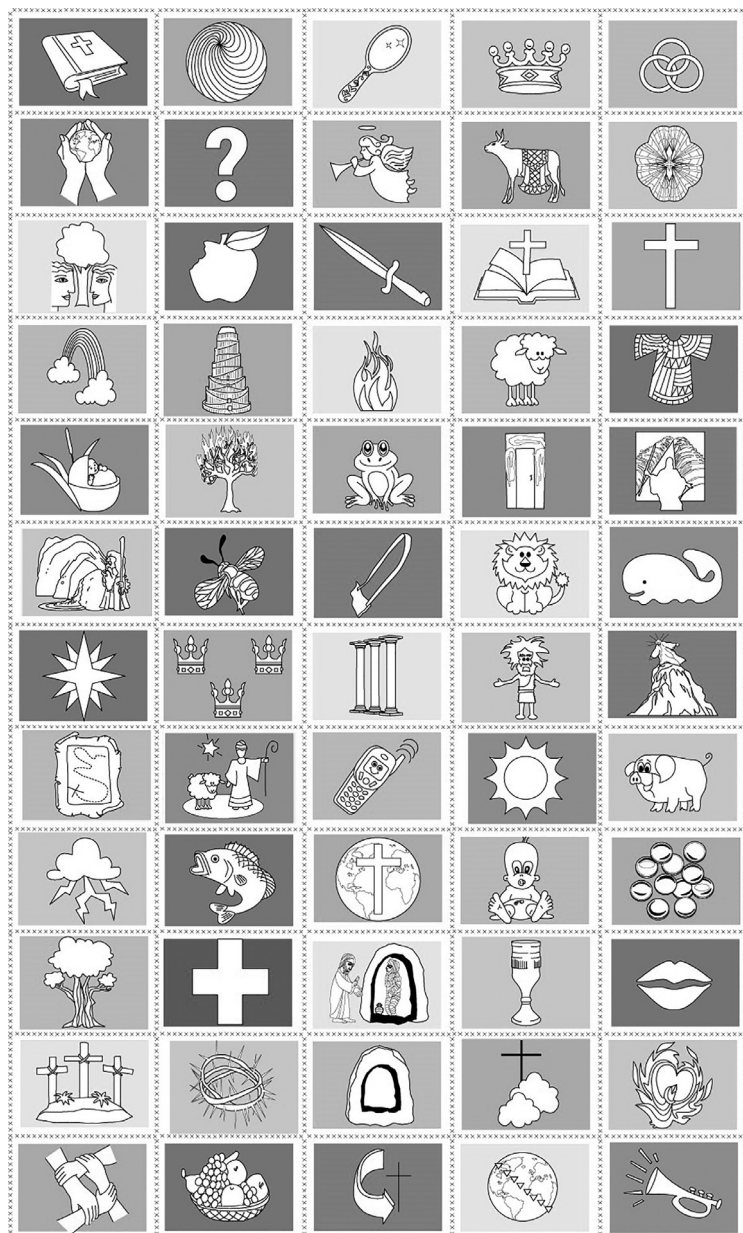
Розуміння біблійних оповідей

Біблійне оповідання — це спосіб вивчення історії Бога в хронологічній послідовності, щоб вся історія Бога була зрозумілою як для найменшої дитини, так і для дорослого. CBS4Kids розробили цей хронологічний підхід, використовуючи 60 основних біблійних історій, щоб допомогти читачеві чи слухачеві отримати чітке уявлення про історію Бога. У таблиці «Біблійні історії», наведеній нижче, подано послідовність оповідань. Починаючи з верхнього лівого кута таблиці, вказується, що Біблія є особливою книгою. Рухаючись зліва направо і вниз у правий нижній кут, ми бачимо розповіді про останні події.

Унікальна особливість цього підходу до оповіді полягає в тому, що перший вертикальний стовпчик містить загальні біблійні історії в хронологічній послідовності, а кожен наступний вертикальний стовпчик праворуч заповнює прогалини між першим вертикальним стовпчиком і 12 рядками. Альтернативою використанню цієї системи, особливо якщо діти в сім'ї переважно маленькі, є вибіркове рішення, скільки історій праворуч у кожному стовпчику ви хочете вивчити. Просто, використовуючи вибрані історії, ви можете рухатися зліва направо і вниз рядок за рядком, при цьому хронологія залишається незмінною, навіть якщо батьки захочуть пропустити якусь із історій. Чим оповідь далі праворуч у горизонтальному ряду, тим більше вона заглиблюється в історію Бога.

До цього хронологічного читання додається наочний матеріал із символами, а також кілька вправ, які батьки чи вчителі можуть використовувати у процесі читання, щоб вивчити історію про Бога у хронологічній послідовності.

Символи біблійних історій

Біблійні історії

Біблія – особлива книга	Хто такий Бог?	Який Бог?	Біблія змінює життя. Цар Йосія	Три особистості Бога
Створення	Хто такий сатана?	Хто такі ангели?	Хибні боги та хибні вчення	Як все почалося
Адам і Єва	Гріх приходить у світ	Каїн та Авель	Пророцтва про Месію	Божий план для людства
Ной та Божі обіцянки	Вавилонська вежа	Содом та Гоморра	Віра Авраама	Йосип та його брати
Бог захищає маленького Мойсея	Покликання Мойсея	Фараон та кари	Пасха	Ізраїльтяни переходять Червоне море
Бог забезпечує Свій народ	Ісус Навин веде народ в обіцяну землю	Давид і Голіаф	Даніїл довіряє Богові	Йона не слухається Бога
Народження Ісуса	Прихід мудреців	Ісус в храмі	Хрещення Ісуса	Диявол спокушає Ісуса
Ісус починає Своє служіння	Ісус – добрий Пастир	Ісус обирає Своїх учнів	Притча про сіяча	Притча про блудного сина
Вітер та море підкоряються Ісусу	Ісус годує п'ять тисяч людей	Ісус має владу над злом	Народження згори. Никодим	Багатий юнак
Закхей знайомиться з Ісусом	Милосердний самарієць	Ісус має владу над смертю	Господня вечеря	Ісуса зраджують
Ісус готується померти за нас	Розп'яття Ісуса	Воскресіння Ісуса	Вознесіння Ісуса. Велике доручення	Прихід Святого Духа
Стати частиною Божої сім'ї	Плід Духа	Савл стає віруючим	Перші християни розповідають іншим про Ісуса	Останні події. Небеса. Одкровення

Хронологічна біблійна оповідь

«На початку...» — так починається історія Бога. Це історія, яка охоплює все, що міститься в Біблії, вона відображена у всьому творінні і є змістом та суттю всього життя. Саме ця історія розкриває сенс народження, життя, смерті та вічності всього, що коли-небудь було, є і буде за всіх часів.

Способи розповісти цю історію змінювалися з часом: спочатку це були прості усні традиції та рукописні сувої початку писемної історії, сьогодні ж її передають за допомогою сучасних технологій мультимедіа та інтерактивних методів навчання. Проте суть не в методі, а в самому посланні. Тільки результати чи вплив на серця та життя слухачів можуть визначити ефективність донесення історії про Бога. Її слід розповідати та вчити з кінцевою метою змінити життя, інакше втрачається суть.

Освіта та технології всередині культури часто визначають методику. Якщо учень не отримає та не опрацює повідомлення за допомогою творчих методів, ми не матимемо очікуваних результатів. Має бути чітка стратегія, щоб розповісти та зберегти суть історії, використовуючи різноманітні методи навчання.

Важливо цю історію подавати у хронологічній послідовності, щоб люди різного віку могли зрозуміти зв'язки між однією біблійною подією та іншою. Ця послідовність розкриває сутність Бога та розвиток відносин людини з Ним упродовж багатьох років. Розуміння того, як усі події пов'язані в хронологічному порядку, дозволяє людині краще зрозуміти причину та значення Євангелія, тобто важливість знати Господа та мати особисті стосунки з Ним.

Без цієї хронології Біблію можна було б розглядати як серію не пов'язаних між собою подій, що не дає повної історії. У той час, коли кожна історія сама по собі несе духовний урок і зміст, саме через хронологію історій розкриваються повні цілі Бога для людства.

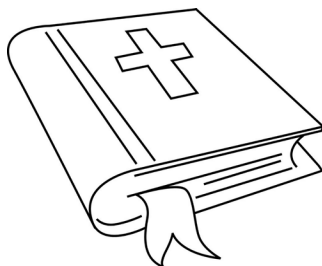
Хронологічна оповідь — наче будівництво із блоків. Кожна історія відкриває все більше і більше про Бога, Його природу, Його любов і Його запрошення для всіх людей, молодих і старих, пізнати Його.

Можливо, батьки та вчителі захочуть долучити додаткові історії у цей підхід до оповіді. Завжди намагайтеся додавати історії, дотримуючись хронології. Переконайтеся, що ви уточнили біблійні дати історії до н.е. або н.е., і пам'ятайте, що типова біблійна оповідь не обов'язково відповідає хронологічній послідовності історій та подій.

Біблія — особлива книга

Писання: 2 Тимофія 3:16

Книги пишуться вже давно; насправді машини друкують їх уже понад 500 років. До цього часу книжки писалися від руки і переписувалися від руки, тому книг було дуже мало. Сьогодні існують мільйони книг, можливо, навіть трильйони.

Деякі книги — це художня література, вигадані історії. Також є книги, які містять правдиві історії про людей, місця та історичні події. А ще є наукова література, наприклад, підручники з математики.

З усіх трильйонів книг, які коли-небудь були написані людиною, є одна особлива. Вона називається Біблією. Біблію написав Бог, і Він є справжнім автором цієї книги. До того, як було винайдено друкарський верстат, Біблія була написана від руки і переписувалася знову і знову. Кожне слово неодноразово перевірялося, щоб переконатися, що нічого не змінилося.

Біблія містить 66 маленьких книг. Бог використав 40 різних людей, щоб написати ці книги. Не всі ці люди жили в один і той самий час, і щоб написати всю Біблію, знадобилося 1600 років. Деякі з цих авторів жили на сотні років раніше за інших авторів. Але, незважаючи на це, те, що вони написали у багатьох місцях Біблії про майбутнє, відбувалося через сотні років. Це було підтвердженням того, що ця книга є дуже особливою книгою, тому що тільки Бог міг знати, що Його слова про майбутнє обов'язково здійсняться (2 Пет. 1:20-21).

Існує багато релігійних книг, але Біблія є особливою. Автори інших релігійних книг мали власні уявлення про Бога і записали свої ідеї, але це були лише їхні ідеї та думки. А Біблія — книга, де Бог говорить нам про Себе, про Свого Сина Ісуса і Святого

Духа, який також є частиною Бога. Отже, насправді автором Біблії є Бог.

Через Біблію Господь говорить з нами сьогодні. Ця книга розповідає історію про те, як Бог створив увесь світ, моря, гори, дерева, птахів, тварин і насамперед людей. У ній ідеться про те, що ми є особливим творінням Бога, кожен чоловік, жінка та дитина. Господь вчинив нас так, що ми відрізняємося від усього того, що було створене, адже Він мав для нас особливу мету та план.

Та найголовніше, що історія Бога, Біблія, — це історія про те, як сильно Господь любить кожного з нас, незалежно від того, в якій країні ми живемо, якого кольору наша шкіра, в якому будинку ми мешкаємо. Бог однаково любить кожного з нас. Звідки ми все це знаємо? Саме про це говорить нам Біблія.

Запитання для обговорення:

Знайдіть у своїй Біблії 2 Тимофія 3:16. Що цей вірш говорить вам про написання Біблії?

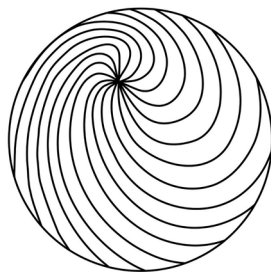
Знайдіть у своїй Біблії 2 Петра 1:20-21. Що ці вірші говорять вам про пророцтва, про те, що було написано за сотні років до того, як вони збулися?

Знайдіть у Старому Завіті Михея 5:2. Це було написано за 750 років до народження Ісуса. Про що йдеться у цьому вірші?

- Хто написав усі коли-небудь написані книги, окрім Біблії?
- Чим Біблія відрізняється від усіх інших коли-небудь написаних книг?
- Хто написав Біблію?
- Як Бог говорить з нами сьогодні?

Хто такий Бог?

Писання: Буття 1:1

Від самого початку існування книг та писемності людей цікавило питання, хто створив Землю та Всесвіт. На початку Адам і Єва та їхні діти знали все про створення світу, адже вони були знайомі з Богом і особисто розмовляли з Ним. Однак через багато років Господь перестав спілкуватися з людьми безпосередньо. Проте Він використовував особливих чоловіків і жінок, щоб розповісти людям про Себе. Людей, які говорили від імені Бога, називали пророками, і вони розповідали людям про Господа та Його волю.

Але не всі хотіли слухати, що каже Бог, або підкорятися Йому, тому вони вигадували власні уявлення про Бога, про те, як жити, про світ. Через деякий час люди забули про Господа і вигадали різні теорії про виникнення світу. Потім, з появою писемності, ці теорії почали записувати. Але те, що вони були записані, не робило ці теорії істинними. Незабаром багато людей почали вірити в те, що було написано про Бога: хто Він такий, як був створений світ. Хоча вважалося, що ці твердження були помилковими.

Деякі люди думали, що цей світ плоский, як млинець. Вони записали цю теорію і багато років вірили цьому. Інші ж люди казали, що Земля є центром Всесвіту і що Сонце, Місяць та зірки рухаються навколо Землі. Вони записали ці ідеї, і упродовж багатьох років дехто вірив у це, але це також було неправдою. Сьогодні ми знаємо, що Сонце знаходиться у певному положенні, а планети та зірки рухаються довкола нього.

Деякі люди не вірили, що Бог створив світ, але вірили, що Земля та Всесвіт виникли з нічого. На їхню думку, спочатку нічого не було, а потім раптом з'явилося все. Багато хто вірив у це. Але тільки через те, що люди у щось вірять, це не робить його правдою.

Біблія каже нам, що саме Бог усе створив. Ця книга багато говорить нам про Господа, і саме так ми дізнаємося про Нього: який Він, де Він живе і що Він хоче, щоб ми знали про Нього більше. Нам відомо, що Бог створив дерева, квіти, сонце, місяць та зірки, птахів, морських риб та тварин. А ще ми знаємо, що саме Господь зробив нас особливою частиною всього творіння.

Ми не можемо побачити Бога сьогодні, але Він, як і раніше, говорить з нами через Своє Слово, Біблію. І ми можемо пізнавати Бога сьогодні, тому що ми можемо молитися і говорити з Ним. Ми можемо багато чого дізнатися про Нього, тому що ми маємо Біблію, і ми можемо бачити все, що Він створив навколо нас.

У Біблії є вірш у Посланні до римлян, розділ 1, вірш 20, в якому говориться, що від самого початку світу справи Божі можна побачити через все, що Він створив, можна побачити Його силу, хто Він є, і те, що Він Бог. Ніхто не може створити дерево, квітку, рибу чи тварину. Тільки Господь може це зробити, і це лише частина того, що ми знаємо про Бога.

Насамперед ми знаємо не тільки те, що Господь створив усе, але ми знаємо, що Бог створив саме нас і Він любить нас. Ми можемо відчувати повітря і знати, що воно є, але ми не можемо його побачити. Бог також є скрізь, хоч ми й не можемо Його бачити. Біблія так багато говорить нам про Господа. У ній написано, що якщо ми любимо Господа і віримо в Нього, то одного разу ми прийдемо до Нього на небеса.

Запитання для обговорення:

- Що говорить нам про Бога?
- Хто все створив?
- Чи можемо ми побачити Бога?
- Звідки ми знаємо, що Господь є істинним?

Який Бог?

Писання: Книга Псалмів

Чи чули ви коли-небудь, як хтось описує людину, яку ви ніколи не бачили? У вас може бути родич, який живе далеко, і ви чуєте, як члени сім'ї згадують цю людину, розповідають про те, чим вона займається, про її особистість, наприклад, про те, що у неї прекрасне почуття гумору або вона сварлива і т.д.

Ви ніколи не зустрічали цієї людини, але з того, що кажуть інші, ви починаєте уявляти собі, яка вона. Потім приходить час, і ви зустрічаєте цю людину, а вона може бути зовсім іншою, ніж вам уявлялось. Можливо, ви думали, що у неї темне волосся, а при зустрічі виявляється, що воно руде або світле.

Щось схоже і з нашим уявленням про Бога. Ми насправді не знаємо, який у Нього вигляд, бо єдиною частиною Бога, яку люди коли-небудь бачили, був Ісус. Але Біблія так багато говорить нам про Господа, що нам не потрібно знати, який Він зовні. Ми вже знаємо зі Слова Божого усе, що нам потрібно знати про Бога.

У кожній книзі розповідається дедалі більше про те, який Господь. Книга Псалмів знаходиться у середині Біблії і була написана багатьма різними людьми, які описують Бога. У цій частині Святого Письма ми бачимо портрет Господа:

- **Святий.** У Псалмі 110:9 сказано: «*Святе й грізне Його Ім'я!*» Це означає, що Бог досконалий, і більше немає нікого досконалого, окрім Нього.
- **Любов.** У Псалмі 117:1 говориться, що любов Божа житиме вічно. Деякі люди можуть любити когось сьогодні і не любити його чи її завтра. Але Біблія стверджує, що Бог ніколи не перестане любити нас, щоб ми не робили.
- **Вірний.** Псалом 32:4 говорить, що Господнє слово праведне і всі Його діла вірні. Тобто й Сам Господь вірний. Він завжди виконує усе, що обіцяє у Своєму Слові.

- **Усюдиприсутній.** У Псалмі 138:8 написано, що якби ми могли потрапити на небо, Бог був би там, і якби ми могли дістатися у підземний світ, Він також був би там. Господь з нами скрізь і завжди.
- **Всесильний.** Псалом 146:5 говорить, що Бог великий і велика міць Його. Нема нічого, що Господь не міг би зробити. Він створив усе і має владу над усім.
- **Незмінний.** У Псалмі 135:1 йдеться про те, що любов Божа до нас ніколи не змінюється. Бог любить нас сьогодні, і Він любитиме нас завтра і в наступні дні. Ми повинні бути вдячні Господу, тому що Його любов до нас ніколи не припиняється.
- **Добрий.** У Псалмі 33:9 написано: *«Скуштуйте й побачите, що добрий Господь»*. Бог добрий. Ми знаємо, що ніхто не народжується добрим чи досконалим. Бувають моменти, коли ми всі робимо щось погане для себе чи інших. Але Псалом 33:9 нагадує нам, що Бог завжди добрий. Він завжди добрий до нас.
- **Справедливий.** У Псалмі 110:7 говориться, що все, що робить Бог, – правда і правосуддя, а це означає, що Він завжди справедливий. Господь не прагне помсти.
- **Бог все знає.** Псалом 138:1-4 розповідає, що Бог усе знає про нас. Він знає, що ми думаємо, Він знає, коли ми працюємо або граємось, Він знає, що ми хочемо сказати, ще до того, як ми щось скажемо. Оскільки Бог знає нас, Він також знає, як допомогти нам у всьому, що нам потрібно.
- **Вічний.** Псалом 9:8 каже, що Господь зостається навіки: у Бога немає кінця і не було початку. Господь створив час для нас, але Він непідвладний часові. Вічно — означає, що не буде кінця. Люди, які знають і люблять Бога, будуть з Ним вічно.

Аби добре запам'ятати портрет Бога, нам допоможе наше тіло, адже ми створені за Його подобою.

Голова — Бог все знає.

Очі — Бог усе бачить.

Рука/м'язи — Бог всесильний.

Рот — Бог благий і добрий до нас.

Серце — Бог люблячий.

Рука/долоня — Бог справедливий.

Коліно — ми схиляємо коліна перед Богом, тому що Він святий.

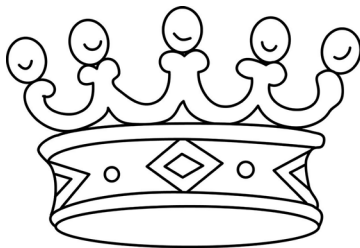
Нога — Бог усюдиприсутній. На цій землі немає місця, куди ми могли б піти, щоб Бога не було там з нами.

Запитання для обговорення:

- Повторіть, який Бог, використовуючи частини свого тіла.
- Книга Псалмів — це збірка пісень та віршів; придумайте власний вірш чи пісню про Бога, які описують Його.

Біблія змінює життя. Цар Йосія

Писання: 2 Царів 22:1-23:25

У Старому Завіті є історія про хлопчика на ім'я Йосія, який став царем Божого народу, коли йому було вісім років. Він дуже любив Бога і хотів догодити Йому. Однак більшість людей не любили Господа і зовсім забули про Нього.

Цар Йосія побачив, що храм, особливе місце, куди Божий народ приходив поклонитись Йому, руйнується і використовується для поклоніння ідолам. Одного разу (тоді Йосії було двадцять шість років) він послав царського писаря до храму поговорити з первосвященником про відновлення храму. Коли вони почали ремонтувати храм, священник знайшов копію біблійних писань, яку загубили багато років тому. Ці біблійні писання містили Господній Закон, де йшлося про те, як людям жити, щоб догодити Богові.

Ніхто не читав ці священні писання упродовж дуже довгого часу. Первосвященник сказав: *«Я знайшов Книгу Закону в Господньому домі»*. Царський писар відніс біблійні писання цареві Йосії і сказав: *«Священник Хелкія дав мені книгу»*.

Цар Йосія попросив писаря прочитати сувій біблійних писань. Коли писар прочитав цареві і цар почув слова Бога, він дуже засмутився, бо зрозумів, що люди живуть не так, як хоче Господь. Йосія заплакав і розірвав на собі одяг, що в біблійні часи означало, що він дуже шкодує про те, що сталося. Цар дав вказівки священникові та ще кільком людям, і вперше за довгий час вони помолилися Богові й запитали, що їм робити. Тоді священник пішов у дім пророчиці Олдани та розповів їй, що сталося. Господь сказав Олдани, що Він думає про Свій народ і що Він збирається зробити з ним у майбутньому, оскільки люди не слухалися Його і не виконували Його законів.

Бог сказав, що Він дуже засмучений, адже люди ігнорували Боже вчення у біблійних писаннях, і що Він збирається покарати їх. Бог також сказав, що цар Йосія не буде покараний, тому що Йосія вислухав слова біблійних писань і виконав те, що там написано.

Коли цар Йосія почув це, він дуже засмутився за свій народ і склав план дій, щоб допомогти всім почути Закон і робити те, про що в ньому говориться. Спочатку він зібрав разом усіх керівників народу. Потім вони скликали весь народ у храм, і цар Йосія прочитав їм слова Божі.

І відразу ж там цар Йосія та весь народ дали обіцянку, що коритимуться всім Божим заповідям. У храмі, особливому місці Бога, вони прибрали всіх і все, що там не повинно було бути. Потім вони обійшли всю свою країну і знесли статуї та ідолів, які використовувалися для поклоніння хибним богам. Після цього вони зруйнували всі місця, побудовані для поклоніння ідолам. Вони також позбулися неслухняних священників, які відводили народ від Бога.

Життя змінилося у всіх, починаючи від царя і закінчуючи звичайними людьми, тому що вони читали біблійні писання. Уся країна знову дізналася правду про Бога і поклонялася Йому, як це й мало бути спочатку.

Усе це сталося тому, що цар Йосія читав біблійні писання сам, а потім читав їх усьому народові. Біблія говорить нам, як Господь хоче, щоб ми жили, і коли ми читаємо слова Бога та підкоряємось їм, це змінює наше життя.

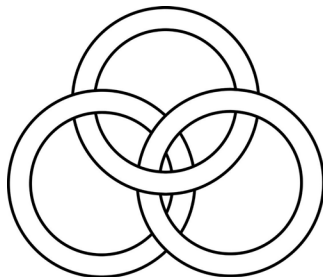
Запитання для обговорення:

- Скільки років було Йосії, коли він зацарював?
- Скільки років було царю, коли царський писар приніс йому Біблію?
- Як ви вважаєте, що з нами станеться, якщо ми не читатимемо Біблію протягом тривалого часу?

- Що відбулося, коли Божий народ прочитав Біблію і почав виконувати сказане в ній?
- Як ви думаєте, що станеться, якщо ми почнемо читати Біблію?

Три особистості Бога

Писання: Буття 1:1-2; Івана 1:1-3, 13;
Повторення Закону 6:4

Чи ходили ви коли-небудь на спектакль, де хтось із ваших знайомих був актором чи акторкою? Коли вони брали участь у п'єсі, то могли грати роль короля чи королеви, фермера чи вченого. Можливо, вони навіть одягли костюми для спектаклю, через що мали зовсім інший вигляд. Але навіть якщо вони були не такими, як насправді, ви все одно знали, хто вони.

Біблія говорить нам, що Бог складається з трьох осіб, але всі особи однакові. Це важко зрозуміти. Але ми знаємо, що є Бог Отець, ще ми знаємо про Ісуса, Який жив дві тисячі років тому і був Божим Сином, а також Богом. Ми читаємо в Біблії про Святого Духа, завдяки якому Господь є частиною нас сьогодні.

На початку, коли було створено світ, всі три особистості Бога брали участь у цьому. Там був Бог Отець, Його Син Ісус та Святий Дух. Усі три особи Бога створили все. Вони створили землю, на якій ми живемо, повітря, яким ми дихаємо, сонце, місяць, зірки і навіть перших двох людей.

На початку Біблії Мойсей, вождь Божого народу, написав щось дуже цікаве про Бога (перекажіть або процитуйте Буття 1:1). У першому вірші Біблії говориться, що Господь створив небо та землю. Не менш цікавий і другий вірш Біблії (перекажіть або процитуйте Буття 1:2). У цьому вірші йдеться про те, що Дух Божий теж був там, ширяючи над водою.

Перші два вірші Біблії показують Господа і Святого Духа Божого як дві окремі частини Бога, і Вони обое були присутні під час створення світу. Через багато тисяч років апостол Іван написав у книзі Біблії слова, які йому сказав Господь: *«На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог»*. Апостол Іван продовжує писати в наступній частині своєї

книги Нового Завіту: *«Усе через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало»*. Усі вчителі Біблії та експерти погоджуються з тим, що в цьому біблійному тексті в книзі Івана йдеться про те, що Слово — це Ісус, єдиний Син Божий.

Ця частина історії Івана нагадує нам про те, що Ісус також був учасником творіння Землі та Всесвіту. Перший вірш книги Євангелія від Івана каже, що Ісус існував від самого початку часів. Там також говориться, що Він був з Богом ще до початку існування світу. Потім сказано, що Він був Богом.

Отже, Бог, Ісус і Святий Дух були присутніми під час створення світу і були безпосередніми учасниками цього.

Коли ми бачимо земну кулю або зображення всесвіту, ми можемо згадати, що всі три особистості Бога брали участь у створенні не тільки цього світу, а й всього у всесвіті. Чи означає це, що є три Бога? Звичайно ж, ні! У книзі Повторення Закону в розділі 6, вірші 4 говориться: *«Слухай, Ізраїлю, Господь, наш Бог, — Господь єдиний»*. Він є єдиним Богом, Який існує у трьох особистостях, Котрі працювали разом, щоб створити всесвіт.

Запитання для обговорення:

- Хто створив світ?
- Чи існує декілька богів чи лише один істинний Бог?
- Чи є Бог Отець Богом? Чи є Ісус Богом? Чи є Святий Дух Богом?
- Чи означає це, що є три Боги? (Ні! Є тільки один Бог, Який існує у трьох особистостях).
- Чи можете ви навести приклади речей, які складаються з трьох окремих частин, але є одним цілим? (Усі ілюстрації недосконалі, але деякі корисні для розуміння дитини: яйце; три стани води; сонце, світло від сонця, тепло від сонця тощо).

Створення

Писання: Буття 1; Псалом 89; 2 Петра 3:8

Люди мають різні уявлення про те, як виник світ. Дещо про створення світу так і залишається загадкою. Ми знаємо, що колись жили динозаври, їхні кістки та їхні скелети можна побачити у музеях. Наука не може пояснити, чому усі динозаври вимерли. Є багато версій про те, що сталося, але то лише версії. Коли люди точно не знають, що відбулося в минулому або що може статися в майбутньому, вони іноді вигадують історії і записують свої уявлення в книги. Але це не робить їхні припущення правдивими.

Навіть Біблія не говорить нам усього про минуле. Однак є багато речей, про які Біблія говорить нам, і ця інформація є істинною. Ми знаємо, що це правда, тому що упродовж багатьох років було доведено, що все, що записано в Біблії — істина. Немає нічого написаного у цій книзі, що було б доведено кимось, що це неправда.

Але є багато книг, у яких люди писали про речі з минулого, які, як ми з'ясували сьогодні, не відповідають дійсності. Наприклад, колись у книгах писали, що задля того, щоб потрапити у Китай, потрібно просто з Англії чи Іспанії відплисти морем на захід. Чоловік на ім'я Христофор Колумб спробував це зробити, але замість Китаю він дістався до Америки, а Америка була лише частково на заході по дорозі до Китаю. Це було велике відкриття, і це відкриття довело, що раніше написане не відповідає дійсності.

Біблія дуже багато розповідає нам усього, і все це є правдою, наприклад, про заснування Землі та Всесвіту. Вона навіть говорить нам про початок часу, дня та ночі. Біблія також показує нам, наскільки ми є особливими для Бога.

У Біблії написано, що Господь існував ще до того, як Він створив світ, місяць, сонце та зірки. Бог існував ще до того, як створив

час для людей на землі. Біблія також говорить нам, що для Господа один день — як тисяча років, а тисяча років — як один день. Ми живемо у світі, де є день і ніч, пори року та час. Але Бог існував ще до того, як все це було створено. Саме Він і створив час.

Сонце, Місяць, планети та зірки, які ми бачимо, — усе це є частиною Всесвіту. Земля теж є частиною Всесвіту. Усесвіт настільки великий, що ми навіть не можемо уявити цього, оскільки ми не можемо побачити, де він закінчується. Ми знаємо, що між Землею, зірками та іншими планетами пролягають мільйони та мільйони кілометрів. Увесь Всесвіт настільки великий, що його неможливо виміряти. Але як прекрасно усвідомлювати, що Бог більший, ніж весь Усесвіт.

Біблія говорить нам, що Господь створив усе. Він створив світло та темряву. Він створив сушу та моря. Він створив гори, річки та струмки. Він створив траву, дерева та квіти. Бог створив птахів, тварин і навіть найдрібніших комах. Бог створив усіх дивовижних істот, які мешкають у морях. Немає нічого з того, що ми бачимо, що не було б створено Господом.

Коли Бог створив дні та ночі, Він створив тиждень, сім днів: понеділок, вівторок, середу, четвер, п'ятницю, суботу та неділю. Після того, як Він створив увесь Усесвіт, Землю, дні та ночі, а також все існуюче, Господь відокремив один день, щоб відпочити та оглянути все, що створено. Біблія говорить нам, що Бог відпочивав сьомого дня. Оглянувши все, що Він створив, Господь сказав: *«Це добре»*. Бог був дуже задоволений усім, що Він зробив. Бог також подарував для нас один день в тижні для відпочинку та поклоніння. Цей день називається шабат або неділя.

Серед усього творіння Божого було одне щось дуже особливе. Господь створив людину, Адама. Адам відрізнявся від усього іншого створеного Господом. Людина, на відміну від іншого творіння, могла мислити особливим чином, говорити, людина мала свою волю. Вона була створена для того, щоб любити Бога. Ніщо інше зі створеного Богом не може любити Його

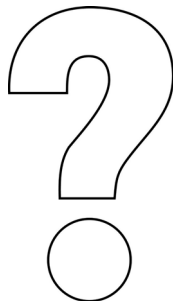
так, як ми. Господь створив не тільки чоловіка та жінку (Адама і Єву), Бог створив вас. Він любить вас і любить усе Своє творіння.

Запитання для обговорення:

- Що іноді роблять люди, коли не знають відповіді на якесь запитання?
- Що було найбільш особливим з того, що створив Бог?
- Як ви вважаєте, чому Господь створив усе у світі?
- Чим люди відрізняються від іншого Божого творіння?

Хто такий сатана?

Писання: Ісаї 14; Єзекіїля 28:12-19;
Йова 1:1-2:10

Біблія говорить нам, що сатана колись був прекрасним ангелом, створеним Богом. Він був настільки цінним для Господа, що Бог дав йому особливу силу. Біблія також говорить нам, що колись сатана у всьому слухався Бога і все робив правильно.

Але через деякий час диявол дуже запишався, він думав, що кращий за будь-яку іншу істоту, створену Богом. Сатана хотів бути вищим за Господа і керувати усім. Він забув, що мав чинити те, що хотів від нього Бог. Тепер диявол прагнув робити саме те, що йому подобалось. Сатана був не один. Він підбурив інших ангелів іти за ним, а не за Богом.

Отож, Господь скинув його з небес і відправив на землю через його непослух та злі вчинки. І навіть зараз сатана все ще хоче бути більшим за Бога, тому він витрачає свій час на те, щоб змусити інших людей слідувати за ним і не підкорятися Господу. Один зі способів, який використовує сатана, — він намагається змусити якнайбільше людей не слухатися Бога. Диявол хоче, щоб ми слухали його, а не Господа.

Цікавою є історія Йова, чоловіка, який жив у старозавітні часи. Це було тисячі років тому. Сатана намагався змусити Йова не слухатися і не довіряти Богові. Але Йов був людиною, яка любила Господа і в усьому слухалася Його. Йов був дуже багатою людиною, у нього було багато землі, велика родина. Йов мав тисячі голів великої рогатої худоби, верблюдів та овець. Але найважливіше те, що він любив і слухався Господа.

Якось у Бога та сатани відбулася розмова. Господь спитав диявола, що він думає про Йова, який завжди був слухняним Богові. Сатана знав, наскільки Йов довіряв Богові, і казав, що

цей чоловік любить Господа тільки за все добре, що Бог йому подарував. Диявол сказав Богові: *«Забери все те, що Ти дав йому, і Йов більше не довірятиме Тобі»*.

Господь сказав сатані, що дозволить йому випробувати Йова, але не дозволяє забрати його життя. Диявол думав і думав про те, як він міг би змусити Йова не слухатися Бога, і в нього виникла ідея. Сатана сподівався, що налаштує Йова проти Бога, забравши у нього все його майно. Диявол підбурив людей вкрасти худобу та інших тварин Йова. Потім сатана послав із неба вогонь і спалив овець Йова та всіх його слуг. Після цього диявол наслав сильний вітер на те місце, де діти Йова зібралися на бенкет, і вітер зруйнував дім, де вони були, а всі діти Йова загинули.

Сатана був певен, що коли Йов почує про це, то прокляне Бога і більше не довірятиме Йому. Але коли Йов отримав усі ці погані новини, він просто став навколішки і сказав, що це Бог дав йому все, і Бог все й забрав, але він продовжує любити Бога.

Потім сатана сказав Господу, що Йов любить Його тільки тому, що він здоровий і ніколи не хворів. Проте Господь знав, що Йов любитиме Його за будь-яких обставин, тому Він сказав дияволу, що той може випробувати Йова хворобою. Отже, сатана повернувся на землю і зробив так, що тіло Йова вкрилося безліччю виразок. Йов сильно страждав і був дуже хворий, але він все ще любив Бога, залишався Йому вірним і довіряв Господу.

Коли випробування закінчилося, Бог винагородив Йова за любов до Нього і послух Йому. Господь дав Йову ще більше великої рогатої худоби, ще більше землі, овець та верблюдів, ніж він мав колись. Бог дав йому більше дітей, онуків та правнуків, ніж будь-коли раніше.

Йов довів, що якщо людина любить і слухається Бога, то, що б не трапилося, Бог подбає про неї. Йов продовжував славити Господа. Сатана був дуже розчарований тим, що не зміг примусити Йова перестати любити Бога і довіряти Йому. Йов

є для нас хорошим прикладом того, як ми повинні довіряти Господу, навіть якщо в нашому житті трапляються погані речі.

Запитання для обговорення:

- Чому Бог вигнав сатану з неба?
- Куди Господь послав диявола, скинувши з небес його та ще деяких ангелів?
- Яким був сатана, коли він мешкав на небі з Богом?
- Що диявол намагався змусити зробити Йова?
- Де сьогодні живе сатана?
- Як диявол намагається змусити нас не слухатися Господа?
- Що нам слід робити щоразу, коли сатана намагається змусити нас не слухатися Бога?

Хто такі ангели?

Писання: Псалом 90:11;

Луки 1:26-38 (*Гавриїл розповідає Марії про Ісуса*);

Матвія 1:18-24 (*ангел розповідає Йосипу про Ісуса*);

Луки 2:8-14 (*ангел розповідає пастухам про народження Ісуса, і хор ангелів співає хвалу*);

Матвія 2:13-15 (*ангел говорить Йосипу вставати і втікати з Вифлеєму*)

Звідки беруться ангели? Деякі люди думають, що якщо ми робимо на землі добро для інших, то Бог зробить нас ангелами. Це неправда.

Але Біблія говорить нам, що ангели є реальними. Вони створені Богом для поклоніння Йому та виконання Його завдань, наприклад: передача повідомлень, служіння, захист віруючих. Біблія також говорить нам, що ангели існують як духи — не в матеріальних тілах, хоча іноді вони можуть з'являтися у людській подобі. У Біблії є кілька історій про те, як ангели з'являлись людям у людській подобі.

Якщо ви хочете дізнатися правду, найкращий спосіб — віднайти її у Біблії. Ось кілька біблійних фактів про ангелів:

- ангели були створені раніше за світ і людину (Йов. 38:6,7);
- ангели були створені святими (Єз. 28:15; Юд. 6);
- ангели мають емоції (Йов. 38:7; Лк. 2:13; 15:10);
- ангели мають волю (Юд. 6);
- ангел може перебувати лише в одному місці в один і той самий час (Дан. 9:21-23; 10:10-14);
- ангели мають більше знань, ніж людина (Мт. 24:31; Лк. 1:13-16), але менше, ніж Бог (Мт. 24:36);
- ангели мають більшу силу, ніж люди (2 Пет. 2:11; Дії 5:19), але меншу, ніж Бог;

- ангели є віруючими (Євр. 1:14);
- ангели діють як посланці, відповідаючи на молитви (Дан. 9:20-24; 10:12);
- ангели захищають віруючих (2 Цар. 6:13-17; Дії 5:17-20; 12:7);
- ангели діють як свідки Бога (1 Тим. 5:21; 1 Кор. 4:9).

Деякі історії про ангелів

Луки 1:26-38 — ангел Гавриїл розповідає Марії про Ісуса.

Ангел Гавриїл з'явився Марії і сказав їй, що Бог обрав її для чогось особливого. Марія спочатку злякалася. (Ви теж злякалися б!) Але Гавриїл сказав їй не боятися, він сповістив, що вона стане матір'ю Ісуса, Сина Божого.

Матвія 1:18-24 — ангел розповідає Йосипу про Ісуса.

Ангел з'явився уві сні Йосипові, нареченому Марії. Йосип та Марія були ще не одружені, але через деякий час Йосип мав стати чоловіком Марії. Ангел сказав йому, щоб він не боявся взяти Марію за дружину і що вона дійсно матиме сина від Святого Духа. Ангел сказав Йосипові назвати хлопчика Ісусом, тому що Він врятує людей від їхніх гріхів.

Луки 2:8-14 — ангел розповідає пастухам про народження Ісуса.

Коли Ісус народився у Вифлеємі, ангел з'явився пастухам, які були на полях поблизу. Ангел сказав їм не боятися, адже він приніс їм добру звістку: народився Спаситель, Христос Господь. Ангел сказав пастухам, куди йти, щоб побачити Немовля. Тоді на небі з'явилися сотні ангелів, які славили Бога і виголосили: *«Слава Богові на висоті, а на землі — мир у людях доброї волі!»*

Матвія 2:13-15 — ангел наказує Йосипові встати й піти з того місця, де вони жили.

Через деякий час після народження Ісуса мудреці з далеких країн прийшли до Ісуса Христа і вклонилися Йому. Вони принесли Ісусу дорогоцінні дари. Коли ж мудреці пішли, ангел

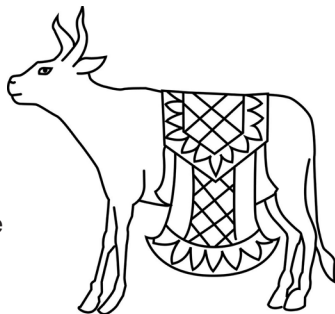
знову з'явився Йосипові уві сні і сказав взяти свою сім'ю й вирушити в Єгипет, бо там, де вони живуть, уже небезпечно.

Запитання для обговорення:

- Як ви вважаєте, чому багато людей лякалися, побачивши ангела?
- Чи є у ангелів крила? У деяких із них так. У різних місцях Біблії нам сказано, що є два види творинь із крилами: херувими (4 крила) та серафими (6 крил).
- Про яке завдання ангелів ми дізнаємося із цих історій?

Хибні боги та хибні вчення

Писання: Римлян 1:20-23/ Вихід 32;
Вихід 19:1/ 1 Хронік 28:9

Уявіть, що ви вирушили в похід гірською стежкою, якою ніколи раніше не ходили. Як ви можете дізнатися, куди йти? Звичайно, біля багатьох стежок є вказівники, розміщені іншими людьми, які пройшли цю стежку раніше. Такі вказівники показують правильний напрям, щоб дістатися вершини гори. Якщо ви йдете стежкою з вказівниками і підходите до роздоріжжя, то як ви дізнаєтеся, в який бік піти? Іноді обидва шляхи можуть здаватися правильними, але тільки один з них веде на вершину гори. Інший може завести вас у каньйон, звідки неможливо потрапити на гору. Що вам потрібно, то це провідник, який знає маршрут.

Щось схоже відбувається, коли ми думаємо про релігії. Звідки ми знаємо, яка релігія є істинною? Для багатьох це дуже складне питання. Деякі люди скажуть вам, що не має значення, якої релігії ви дотримуетесь, адже всі релігії ведуть до одного й того ж Бога. Але те, що деякі люди так говорять, не робить це твердження правильним.

У багатьох релігіях люди поклоняються і моляться об'єктам, а не живому Богу, описаному в Біблії. Деякі релігії роблять людей або предмети рівними Господу, наприклад, створених людиною ідолів, тварин, сонце, місяць та зірки. Інші люди вірять, що Бог присутній у всій природі, наприклад, у камінні та деревах. Деякі релігії використовують біблійні вірші, аби інші думали, ніби вони дотримуються Біблії, але вони не дотримуються всієї Біблії, слів Ісуса або Його вчення. Багато хто додає власні ідеї до деяких біблійних віршів. Коли ми слідуємо тому, що хтось говорить або вчить, але воно не на 100% ґрунтується на тому, що вчить Біблія, ми йдемо хибним шляхом.

Через три місяці після того, як ізраїльтяни побачили все, що Бог зробив для них, вони пішли неправильним шляхом. Ізраїльтяни бачили Червоне море, що розступилося (Вих. 19:1), славу Божу на горі (Вих. 19:16) і обіцяли Господу дотримуватися всіх Його заповідей (Вих. 19:8).

Мойсей піднявся на гору, щоб зустрітися з Богом і отримати вказівки про те, що він мав робити як лідер або провідник ізраїльтян. Люди втомилися чекати на повернення Мойсея і почали скаржитися Аарону. Потім вони попросили Аарона зробити їм інших богів, яким вони зможуть поклонятися. Аарон боявся скарг людей і звелів їм принести йому золото. Із золота Аарон наказав зробити ідола, якому люди принесли жертву і поклонялися.

Вони забули про Бога і влаштували святкування, люди вклонялися золотому теляті. Коли Мойсей зійшов з гори, де він зустрівся з Богом, то побачив це святкування і був такий розгніваний, що кинув написані Богом скрижалі та розбив їх. Потім Мойсей покарав людей за поклоніння ідолові.

Аарон вигадував всілякі виправдання для себе і народу, але насправді вони не послухалися Бога. Народ сказав Господу, що шкодує про свій непослух, і вони знову пообіцяли коритися і дотримуватися Божого Закону.

Людям дуже легко забути про Бога і замінити Його місце іншими речами. Це те саме ідолопоклонство, яке може мати місце і в нашому житті, наприклад: поклоніння телевізору, відеоіграм, автомобілям, грошам чи навіть часу. Тобто, коли ми використовуємо весь свій час для інших речей, не віддаючи його Богові, то це означає, що ми робимо з речей ідола і йдемо неправильним шляхом до Господа.

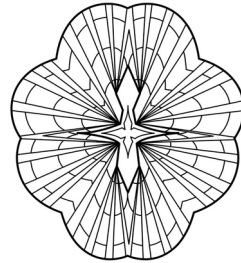
Біблія говорить нам у Посланні до римлян 1:23, що від самого початку людина знала про істинного Бога, бо сама природа говорить про Нього, тому кожен, хто не слідує за Богом, не має виправдання. Немає виправдання тому, щоб піти неправильним шляхом у житті.

Запитання для обговорення:

- Що Біблія говорить нам про релігії, які дотримуються не Божих вчень?
- Поговоріть про релігії, які частково здаються християнськими, але вони не повністю дотримуються Біблії, Слова Божого.
- Чому важливо дотримуватися лише біблійних вчень, а не писань чи вчень інших людей?
- Як ми можемо дізнатися, що є істинним?

Як все почалося

Писання: Буття 1; Псалом 32:6;
Псалом 146:8; Марка 4:41;
Колосян 1:16-17; Євреїв 1:3; 11:3

Коли ви дивитеся на все створене у світі, то бачите, наскільки все дивовижне. Дивовижно, що птахи можуть літати, а дерева можуть рости.

Дивовижно, що місяць, сонце та зірки залишаються на небі там, де їм належить. Дивовижно, що, за словами вчених, весь Усесвіт настільки великий, що його неможливо виміряти. Дивовижно, що люди мають здатність думати, говорити й ухвалювати рішення, що люди можуть будувати будинки, хмарочоси та автомобілі. Усе у світі просто дивовижне. Ви колись замислювалися, як з'явилося все у цьому світі?

Ви коли-небудь задумувались, як усе виникло на світі? Що ж, є два джерела, яким люди обирають довіряти: це або Біблія, де говориться про Бога, Який все створив, або теорії людей.

Ось одна із таких теорій, яка намагається пояснити початок усього. Вона говорить про те, що у порожньому просторі плавали деякі крихітні частки. Раптом всі ці частки з'єдналися в одному місці, утворивши дуже-дуже гарячий центр. Потім цей центр вибухнув і викинув частини центру та енергії у космос. Ці частини, які називають матерією, повільно охолоджувалися і з'єднувалися з іншими частинами матерії, утворюючи небеса, землю та інші планети. Це просто теорія. Її ще нікому не вдалося довести.

Інша теорія, за допомогою якої дехто намагається пояснити, як були створені люди, полягає в тому, що мільйони чи мільярди років тому на землі існував якийсь мулистий матеріал. Він містив кілька дрібних частинок. Згодом ці частинки сформувалися в живу єдину клітину, яку навіть не можна було б побачити людським оком. За мільйони років

ця маленька частка ставала більшою і перетворилася на більшу кількість частинок, поки не стала людиною.

Біблія говорить нам, що після того, як Бог створив небо і землю, Він почав створювати все інше, подібно до того, як ви робите щось із глини або готуєте пиріг із різних інгредієнтів. Біблія каже, що за шість днів Господь взяв матеріал, який Він уже створив, і з цього матеріалу Бог створив сушу та моря, сонце та місяць, гори та водойми, траву та дерева, тварин, птахів, комах і все живе. Біблія не говорить нам, як саме Господь створив усе; вона просто стверджує, що Бог був Тим, Хто все це створив.

Біблія також не говорить нам, чи були дні Бога такими, як наші 24-годинні дні. Ми просто цього не знаємо. Ми знаємо з Біблії, що Господь створив час і що Божий час не такий самий, як наш час (2 Пет. 3:8).

Після того, як Господь створив усе у Всесвіті, Він створив ще когось дуже особливого — людину. Біблія говорить нам у книзі Буття 1:27, першій книзі Біблії: *«І створив Бог людину — за образом Божим створив її; Він створив їх чоловіком і жінкою»*.

Якщо ми віримо, що усі Слова Божі є істинними, то й те, що Біблія говорить про творіння, ми теж приймаємо вірою. Слово Боже каже, що на самому початку Господь створив небо і землю. Бог створив увесь Усесвіт, місця, про існування яких ми знаємо, і навіть небеса, про які нам багато невідомо.

У Біблії написано: *«І взявши порох із землі, Бог створив людину, і вдихнув у її обличчя дихання життя, і стала людина душею живою»* (Бут. 2:7). Людство було створене як особлива частина всього творіння. Бог вдихнув Своє дихання в Адама, щоб той ожив. Господь не робив цього з тваринами, птахами чи рибами. Згідно з Біблією, всі вони були створені як живі істоти. Біблія дуже чітко говорить про те, що Бог створив людей. Ніхто не може довести, що Господь створив Адама та Єву і вдихнув у них життя, але ми приймаємо це вірою.

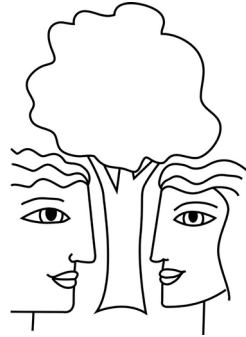
Запитання для обговорення:

- Якби ви не мали Біблії, як ви думаєте, в які теорії про створення світу ви могли б повірити?
- Якщо ви подивитесь на те, як створені дерево, квітка, птах чи тварина, що це говорить вам про Бога?
- Як ви вважаєте, чому деякі люди не хочуть вірити в те, що каже Біблія?

Адам і Єва

Писання: Буття 2:7, 15-24

Притисніть палець до столу. Чи знали ви, що відбиток вашого пальця відрізняється від відбитка пальця будь-якої іншої людини? Якби ваш відбиток пальця порівняли з мільйоном інших, ваш все одно був би не таким.

Бог не тільки створив людей особливими в порівнянні з усім іншим творінням, Він зробив так, що кожна людина відрізняється від усіх, хто колись був народжений або колись народиться. Навіть близнюки є різними. Вони можуть мати абсолютно однаковий вигляд, але різниця все ж таки є. У близнюків різний мозок, тому кожен з них може думати інакше. У близнюків навіть відбитки пальців різні.

Першими людьми, яких створив Бог, були Адам та Єва. Вони відрізнялися від інших Божих творінь, тому що були створені за образом Божим. Ми багато в чому схожі на Господа, а саме: ми можемо думати, ми можемо говорити, ми можемо любити інших, ми маємо свою волю.

Ми можемо вирішити бути добрими до когось або ми можемо вирішити бути злими. Ми можемо вирішити слухатись батьків, а можемо вирішити не слухатися. Ми можемо вирішити любити когось, а можемо вирішити не любити. Люди мають здатність робити вибір, і це відрізняє їх від усього іншого творіння.

На початку Бог створив усіх тварин та інших живих істот. Після того, як Він створив птахів, звірів і все, що мешкає у морях, Господь подивився на Своє творіння і сказав, що воно добре. Бог навіть створив комах, змій та крокодилів, Він сказав, що це теж добре. Те, що Господь зробив, коли Він творив світ, було просто дивовижним. Ніхто ніколи не міг створити те, що створив Бог.

Потім Господь створив із пороку земного першу людину, Адама. Бог вклав у Адама Своє дихання. Адам відрізнявся від інших істот, створених Богом. Господь не вкладав Своє дихання у тварин, риб чи птахів, але Він вклав Своє дихання у людину.

Після того, як Господь створив Адама, Він побачив, що Адам самотній. Творець знав, що Адамові потрібен був хтось подібний до нього, з ким можна було б поговорити і бути разом. Тому Бог навів на Адама міцний сон і взяв одну з Адамових кісток, і з цієї кістки Господь створив жінку, Єву, щоб вона була його супутницею. Я впевнений, що у них були різні відбитки пальців, хоча Єва була створена із кістки Адама.

Творець помістив Адама та Єву в чудовому саду, щоб вони жили в ньому. У саду в Адама та Єви було все необхідне: вони мали їжу, сонячне світло, сад поливався зі струмків, що протікали через нього. Там були фруктові дерева та овочі, горіхи й інша смакота, яку вони могли їсти. Сад був ідеальним. Погода також була прекрасною щодня. Було не надто спекотно і не надто холодно. Адам і Єва не мали одягу, вони не потребували його, і це їх не турбувало.

Адам та Єва були дуже щасливі. Їм було добре разом, і вони не були самотніми. Іноді Бог приходив, ходив з ними по саду і розмовляв з ними. Вони любили Господа і слухалися Його щодня. Адам та Єва жили в ідеальному світі. Але Бог знав від самого початку, що цей досконалий світ не триватиме вічно. Господь знав, що одного дня станеться те, що зробить Його дуже нещасним і зробить нещасними Адама та Єву. Бог також знав, що незалежно від того, що станеться, Він завжди любитиме Адама, Єву і всіх людей, які прийдуть після них. Але поки що Творець, Адам і Єва насолоджувалися щоденним спілкуванням.

Запитання для обговорення:

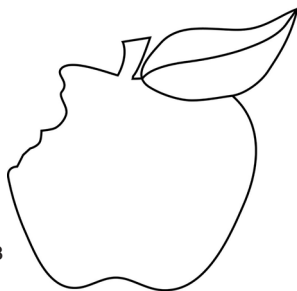
- Звідки ви знаєте, що ви відрізняєтесь від усього іншого, що створив Бог?
- Чим люди відрізняються від тварин та птахів?

- Чим ви відрізняєтесь від свого брата, сестри чи друзів вашого віку?
- Чому Бог створив Єву як Адамову супутницю?
- Що це означає, коли ми говоримо, що сад був ідеальним місцем?

Гріх приходить у світ

Писання: Буття 2:7, 15-24

Важко собі уявити справді ідеальне місце. У світі немає нічого по-справжньому досконалого, крім Бога. Часто люди сильно засмучуються через речі, адже вони неідеальні. Ми купуємо одяг, і іноді він не підходить. Одяг теж неідеальний. Або ми отримуємо нову іграшку на Різдво і нам здавалося, що це ідеальний подарунок. Але потім ми виявляємо, що наш друг має щось майже таке ж, тільки його або її річ трохи краща. Тож, наш подарунок був не таким вже й досконалим, як ми, можливо, думали.

Сад, у якому жили Адам та Єва, був ідеальним місцем. Адамові та Єві навіть не треба було працювати. Бог дав їм різну їжу, яку вони тільки могли побажати. У центрі цього саду було одне дерево, з якого Господь наказав їм не їсти. Це дерево називалося деревом пізнання добра та зла. Бог сказав їм, що скуштувавши від цього дерева, вони помруть.

Але було в тому саду і ще щось дуже недосконале, і це був сатана. Сатана — ворог Бога, і в нього був план обманом змусити Адама та Єву не послухатися Господа.

Якось Єва проходила повз те дерево, на якому були плоди, які Бог заборонив їм їсти. У цей час змії покликав Єву і заговорив з нею про прекрасний сад. Поки змії-сатана продовжував говорити з Євою, він вдавав, що помітив фруктове дерево, і вказав Єві на те, як привабливо виглядає його плід. Потім він запропонував жінці спробувати ці фрукти, адже вони були такі гарні. Єва сказала, що їй і Адаму не можна їсти плоди з цього дерева, інакше вони помруть.

Тоді змії сказав Єві найбільшу брехню з будь-коли сказаних. Він сказав, що слова Бога — неправда. Якщо вона з'їсть цей плід, то не помре, але вони будуть такими ж, як Бог, і що вона

дізнається про дивовижні речі, яких ніколи раніше не знала. Єва подумала про те, що сказав змій, і повірила йому. Потім вона зірвала від плоду і їла. Коли вона це зробила, то зрозуміла нові речі, тому швидко взяла плід і дала Адаму. Вона розповіла чоловікові про те, що сказав їй змій. Адам узяв плід і з'їв його. Як тільки вони з'їли заборонений плід, то зрозуміли, що не послухалися Бога.

Коли Господь прийшов у сад, як Він робив майже щодня, щоб прогулятися і поговорити з Адамом та Євою, Він не міг знайти їх там, де вони зазвичай зустрічалися. Тому Бог покликав їх. Адам і Єва ховалися в кущах, бо тепер вони знали, що не послухалися Творця. Нарешті вони вийшли звідти, де були, і Бог запитав, чому вони ховаються. Вони відповіли, що сховалися, тому що вони голі, не мають одягу і бояться.

Тоді Бог запитав їх, чи не їли вони заборонений плід, тим самим вчинивши непослух. Адам почав звинувачувати Єву. Він сказав Богові, що жінка дала йому плоди, і він з'їв їх. Потім Господь подивився на Єву, а вона почала звинувачувати змія, адже це він сказав їй з'їсти плід, і вона це зробила. Адам і Єва ніколи не говорили Богові, що шкодують за непокору Йому. Господь був дуже засмучений, тому що перші люди не послухалися Його.

Оскільки Адам і Єва згрішили та не послухалися, Богові довелося назавжди вигнати їх із саду. І Він зробив це, тому що в саду росло й інше дерево, яке називалося деревом життя. Адамові та Єві більше не можна було дозволяти їсти з цього дерева, бо тепер їхні тіла постаріють і колись вони помруть, як і сказав Бог.

Ідеальний світ перестав бути ідеальним. Бог не забув і про змія. Він також покарав сатану за те, що той зробив, але Господь знав, що це не встаннє, коли йому доведеться покарати диявола. Бог знав, що сатана спробує змусити всіх інших теж не коритися. І це те, що він робить сьогодні. Диявол намагається змусити всіх нас не слухатися Бога.

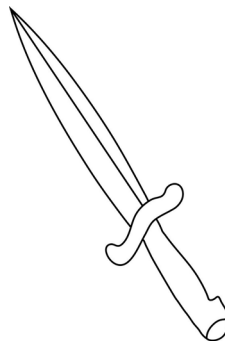
Запитання для обговорення:

- Чим Адам та Єва засмутили Господа?
- Як сатана обдурив Єву?
- Що довелося зробити Богові через гріх Адама та Єви?
- Чому Господь змусив перших людей залишити сад, ідеальне місце?

Каїн та Авель

Писання: Буття 4:1-16

Роберт і його брат Карл просто не миряться. За віком у них лише один рік різниці; Роберт старший, Карл молодший, але більший за свого брата, а Роберт на вигляд, ніби молодший. Карл займається спортом та грає у шкільній футбольній команді.

Оскільки між братами всього рік різниці, вони часто сперечаються про те, хто може користуватися комп'ютером або грати у відеоігри. Вони обоє цікавляться багатьма однаковими речами. Незважаючи на те, що Роберт на рік старший, він не завжди добивається свого. Роберт і Карл часто сперечаються.

Для вас це знайоме? У багатьох сім'ях брати та сестри не завжди ладнують, аж доки вони не подорослішають. Життя в одному будинку іноді може ускладнювати спілкування.

У Адама та Єви було двоє дітей, обидва хлопчики, Каїн та Авель. Каїн був старшим братом, а Авель молодшим. Хлопчики вирости в люблячій сім'ї.

Коли Каїн та Авель були молодими людьми, вони прийшли поклонитися Богові та принести Йому жертви. Авель приніс у жертву тварин, найкращих зі свого стада. А Каїн, хоча він і знав, що Господь вимагає, щоб у жертву приносили тварин, хотів зробити все по-своєму, тому приніс хлібне приношення. Бог прийняв жертву Авеля, адже знав його серце, що той хотів догодити Богові. А приношення Каїна Господь відкинув, тому що знав серце Каїна, що той не хотів слухатися Бога, але приніс жертву на свій розсуд.

Каїн розгнівався на Господа за те, що Він не прийняв його жертви, і почав заздрити Авелю, тому що Господь прийняв жертву брата. Каїн так заздрив Авелю, що в його серці з'явилася

ненависть до свого брата. Бог попередив Каїна, що якщо він змінить своє ставлення, то Господь прийме його жертву. Ще Бог попередив Каїна, що його заздрість та ненависть призведуть до гріха. Але Каїн відмовився слухати Бога. Він ще більше розлютився і ще більше зненавидів Авеля.

Одного разу Каїн був у полі зі своїм братом. Каїн був такий злий, що вбив Авеля. Пізніше Бог спитав Каїна, де його брат. Господь уже знав, що сталося, але хотів почути відповідь Каїна. Той сказав Богові, що не знає, де знаходиться Абель, і що він не повинен дбати про свого брата. Господь сказав Каїнові, що знає про його вчинок, Бог пообіцяв Каїнові, що той до кінця свого життя нестиме покарання за гріх і непослух.

Каїн був дуже засмучений, тому що його покарали, але Біблія не говорить, що він коли-небудь розкався перед Богом. Через свій гріх і відмову вибачитися перед Господом Каїн прожив нещасливе життя.

Бог має вимоги щодо нашого життя. Він хоче, щоб ми слідували Його шляхами, а не своїми шляхами. Коли щось іде не так, легко звинувачувати інших, а іноді навіть Бога, за те, що ми робимо неправильно.

Подібно Каїну, наші рішення можуть мати наслідки на все життя. Але скільки б ми не зробили неправильно, як часто ми не слухалися б своїх батьків чи Бога, Господь завжди готовий пробачити нас. Однак це не означає, що ми не страждатимемо від покарання чи наслідків гріха.

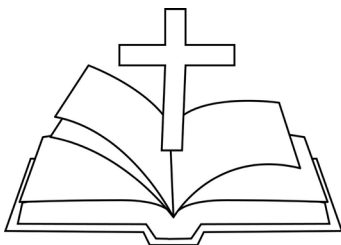
Найдивовижніше те, що навіть після непослуху Богові чи батькам, якщо ми вибачимося, то отримаємо прощення. Біблія нагадує нам, що Господь, прощаючи наші гріхи, більше ніколи не згадує нам про них. Це забуто і забуто назавжди. Якби Каїн попросив Бога пробачити його, то Господь не тільки пробачив би його, але й забув би, що Каїн колись убив свого брата. Звичайно, наслідки гріха залишилися б, але йому ніколи більше не згадали б про той час, коли він не слухався.

Запитання для обговорення:

- Чим відрізнялися Каїн та Авель, незважаючи на те, що вони були братами?
- Що було найсумнішим в історії цих двох братів?
- Чи можемо ми зробити поганий вибір, який може змінити наше життя?
- Коли ми грішимо, що ми можемо зробити з цим?

Пророцтва про Месію

Писання: Ісаї 7:1-14; 6:1-13; 9:6-7;
Михея 5:2; Матвія 1:22-23;
Матвія 16:16;
Луки 1:26-38; Івана 1:41; Числа 12:6;
Повторення Закону 18:18,22

На початку фільму «Чарівник країни Оз» Дороті тікає з дому, бо сусід хотів забрати її собаку Тото, вона приходить до провісника у візку. Він мав кришталеву кулю і вдавав, що в цій кришталевій кулі бачить усе про майбутнє Дороті. Пізніше в цьому фільмі у злої відьми також була кришталева куля, за допомогою якої вона могла бачити дівчинку і те, що робили Дороті та її друзі. Це лише фільм, вигадка, і це не реально.

Якщо ви підете на карнавал або в туристичне місце, то можете побачити провісників, чи людей з картами Таро, чи інших людей, які стверджують, що можуть розповісти вам про ваше майбутнє. Якщо ви бачите ці місця, вам потрібно знати, що Господь дає людям дуже конкретні попередження про ці речі, що вони не від Бога, а ті, хто намагаються передбачити вам ваше майбутнє — теж не від Бога.

У Біблії є тисячі пророцтв, які справдилися. Пророки Старого Завіту писали про те, що станеться через сотні років. Випробування справжнього Божого пророка полягало в тому, чи справджувалося сказане ним у всіх випадках. Сказані ними слова мали бути на 100% точними. Якщо пророк заявляв, що говорить від імені Бога, а сказане ним не справджувалося, його віддавали на смерть. Немає жодного біблійного пророцтва, що не здійснилося б, за винятком тих передбачень, які ще повинні статися у майбутньому.

У Старому Завіті, за сотні років до народження Ісуса, два Божих пророки пророкували прихід Месії. Одним із цих пророків був пророк Ісаї. Ісаї оголосив цареві Ахазу та всьому єврейському народові обітницю від Бога, що одного разу народиться Месія

і Йому дадуть ім'я Еммануїл — ім'я, яким звали Ісуса. Це було сказано за понад 700 років до народження Ісуса Христа.

Інший пророк Старого Завіту, Михей, також пророкував майбутнє. Михей сказав, що Ісус народиться у Вифлеємі (Мих. 5:2). Ці пророцтва є нагадуванням про те, що Бог має план для всього світу, і Він почав здійснювати Свій план від самого початку.

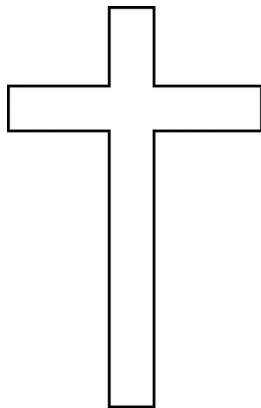
Господь не тільки посилав Своїх пророків, але й дав Біблію, Своє Слово, яке нагадує нам, що все, що говорить Бог, збулося і ще збудеться. Біблія, Слово Боже, — це єдине, чому ми повинні довіряти, коли йдеться про передбачення майбутнього.

Запитання для обговорення:

- Чи намагаються сьогодні деякі люди передбачати події, які відбудуться в майбутньому?
- Чи збуваються зазвичай ці передбачення?
- Чому біблійні вірші Старого Завіту такі важливі?

Божий план для людства

Писання: Буття 1:31; Римлян 1:20;
Римлян 3:23; 1 Івана 1:9

Чи можете ви повірити, що був час, коли кожен день був ідеальним днем? Подумайте про це. Ви прокидаєтесь вранці, і ви зовсім не втомлені. Ідеально. Ви спускаєтесь на сніданок, а він ідеальний. Ви йдете у школу або на роботу, і все ідеально. Ви приходите додому і розслабляєтесь, все, що ви хочете, тут... ідеально. І наступного дня, і щодня все так само... ідеально.

Коли Бог створив світ, все було ідеально, не було жодної помилки. Адам і Єва жили у досконалому світі. Кожен день був для них ідеальним, а в саду вони мали все, що бажали або потребували.

Вони ніколи не переставали слухатися Бога, тому не було гріха. Але Господь дав Адаму та Єві, як дає і нам, вибір або коритися, або не слухатися Його. Коли Адам та Єва не послухалися і з'їли плід, який Бог заборонив їм їсти, то досконалі стосунки між Господом та ними, а також між усіма, хто народився в цьому світі після них, були зруйновані.

Але на цьому історія не закінчилась. Господь дає можливість відновити наші взаємини з Ним. Ми нічого не можемо зробити самі, щоб виправити розірвані стосунки, але Бог дав спосіб відновити їх через Ісуса. Починаючи від Адама та Єви і через тисячі років до сьогодні Господь прокладає цей шлях, щоб люди могли повернутися до Нього, любили та слухалися Його. Але це не відбувається автоматично. Бог дає нам вибір прийняти чи ні те, що Він зробив, щоб виправити наші стосунки з Ним. Господь сказав, що якщо ми сповідуємо свій гріх, то він автоматично прощається. Проте ми повинні попросити Бога пробачити нас і перестати не слухатися Його, і намагатися жити згідно Біблії, Його Слова.

Апостол Павло писав про це і нагадував римлянам, що від самого створення світу народ Божий знав про Бога і Його силу, бачачи все творіння навколо. Павло писав, що люди зробили вибір не слідувати за Господом і не коритися Йому, а слідувати за іншими богами, робити ідолів і поклонятися творінню, а не Богу Творцю.

Той, хто приймає Ісуса, розкажвшись у гріхах, своїм щоденним життям доводить, що знає Ісуса Христа і слухається Бога.

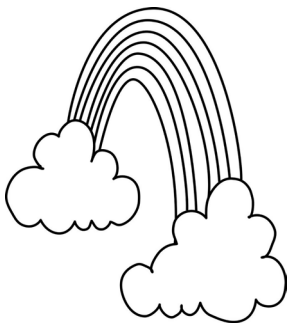
Запитання для обговорення:

- Опишіть, що означає для вас «ідеальний день».
- Що заважає вашому дню бути ідеальним?
- Як ваш вибір може впливати на те, яким буде ваш день?
- Біблія говорить нам, що ми недосконалі, але також у ній написано, як ми можемо отримати прощення своїх гріхів. Як це може статися?

Ной та Божі обіцянки

Писання: Буття 6:1-9:17

Чи було у вас коли-небудь таке, що ви починали щось робити, а проєкт перетворювався на справжній безлад? Можливо, ви намагалися намалювати картину, але всі кольори змішувалися разом, і це виглядало жахливо. Або, може, хтось намагався спекти торт, але він просто не виходив, мав непривабливий вигляд і жахливий смак?

Це історія про проєкт, який не вдався. І, найголовніше, це був Божий проєкт. Це був світ, який Він створив. Та щось пішло не так.

Через багато років після Адама та Єви жив чоловік на ім'я Ной. За часів Ноя більшість людей забули про Бога. Тільки Ной та його сім'я пам'ятали про Господа і слухалися Його.

Коли Бог оглянув усю землю, Він побачив, що майже всі забули про Нього. Люди не слухалися Його і робили все, що Бог заборонив робити. Господь дуже шкодував, що Він створив людей. Його проєкт виявився не таким, як Він сподівався. Бог просто хотів любити всіх людей і щоб усі любили Його. Але Він також створив людей зі здатністю робити вибір, і тепер майже всі люди на землі робили дуже поганий вибір і не слідували за Господом.

Але Ной дуже любив Бога. І Ной, і його сім'я слухалися Господа, навіть коли решта людей цього не робили. Ця частинка людства робила Бога щасливим.

Зрештою, Господь вирішив, що знищить усе на землі, крім Ноя та його сім'ї, і розпочне життя на землі заново. Він сказав Ною, що збирається послати дощ, і вода покриє всю землю й знищить усе. Досі дощу ніколи не було, тому навіть ідея дощу була чимось новим для Ноя.

Потім Бог почав розповідати Ною про Свій план. Він сказав, що хоче, щоб Ной та його сини побудували великий човен — ковчег. Коли він закінчить будівництво, то повинен взяти у ковчег свою сім'ю і по парі кожної істоти, тварин і птахів, перш ніж піде дощ, щоб вони могли врятуватися.

Ной послухався Господа, хоч і не розумів, що таке дощ. Він почав будувати ковчег так, як сказав йому Бог. Незабаром люди, які жили поблизу, побачили, як Ной та його сини щось будують. Усі вони прийшли спитати, що він робить. Ной розповів їм про те, що сказав Господь, і попередив, що настане потоп. Але люди тільки засміялися. Вони просто думали, що Ной був старим дурнем і що він даремно витрачає час.

Отже, всі люди повернулися до своїх святкувань та непокори Богові. Але Ной довіряв Господу і знав, що Бог завжди дотримується Свого слова. Якщо Господь сказав, що буде потоп, то Ной знав, що потоп дійсно буде.

Нарешті Ной та його сини завершили проєкт. Ковчег був готовий. Тоді Ной взяв у ковчег свою сім'ю та по парі всіх живих істот, тварин та птахів. Після цього Бог зачинив двері ковчега і послав дощ, який йшов упродовж 40 днів і 40 ночей. Дощ і вода з землі викликали потоп, що покрити усю землю. Усе, що створив Бог, було знищено, крім тих, хто був у ковчезі.

Після того, як вода зійшла, Ной, його родина, усі тварини та птахи вийшли з ковчега. Життя почалося спочатку. Ной приніс особливу жертву подяки Богові за захист його та його сім'ї.

Потім Господь створив веселку в небі і сказав Ною, що завжди, коли люди бачитимуть веселку, вона буде знаменням на всі часи, що Він ніколи більше не знищить землю потопом.

Запитання для обговорення:

- Чому Бог засмутився через людей, яких Він створив?

- Чому Ной та його сім'я були врятовані від загибелі світу?
- Як Господь нагадує нам, що Він ніколи не знищить світ потопом?

Вавилонська вежа

Писання: Буття 11:1-9

Якою мовою ви розмовляєте? Більшість дітей у школі зараз вивчають іноземну мову, починаючи з початкової школи. Якщо ви можете говорити двома мовами, це просто чудово.

Чи зустрічалися ви з людьми, які розмовляють іншою мовою, ніж ви? Як це звучало? Чи здавалися вам всі слова перемішаними? Чи намагалися ви вгадати, що це були за слова, але неправильно розуміли їхнє значення? Це відбувається, тому що слова здебільшого звучать зовсім по-різному різними мовами.

Чи знаєте ви, що у світі існують тисячі мов та діалектів? Діалект — це форма основної мови, але часто люди, які говорять цією мовою, навіть не можуть зрозуміти іншу людину, яка говорить іншою формою тієї ж мови. Китайська мова, а також африканські мови мають багато діалектів.

За часів Ноя всі розмовляли однією мовою. Після того, як земля та всі люди були знищені і Бог почав все заново, єдиною мовою стала мова, якою говорили Ной і його сім'я. Отже, коли його діти одружилися і народили дітей, а їхні діти теж одружилися і народили дітей, у всіх на землі була одна й та сама мова.

Після потопу Господь сказав Ною та його сім'ї розселитися та наповнити землю. У Ноя було три сини, і кожен син мав багато дітей, онуків і правнуків. Замість того, щоб робити те, що сказав Бог, і розселитися по землі, всі продовжували жити на тому самому місці. Просто так було зручніше, тому що всі знали ту саму мову і були знайомі з іншими людьми в тому поселенні, де вони жили.

Незабаром поселення перетворилося на дуже велике місто. Місто стало настільки великим, що одного разу деякі з міських

лідерів зібралися разом і вирішили збудувати високу вежу, яка сягала б до неба. У такий спосіб, люди, які жили далеко за межами міста, знали б, де знаходиться центр міста та центр людей. Вони хотіли зробити собі ім'я. Люди більше думали про себе, ніж про покору Богові.

Одного разу Господь зійшов і відвідав місто та вежу. Він хотів побачити, що роблять люди. Бог знав, що, оскільки всі вони говорили однією мовою, їхнє прагнення було безмежним. І це було не те, що Господь хотів для них. Він сказав їм розселитися по всій землі.

Отож, Бог мав план. Ось що Він зробив. Господь дав людям різні мови, щоб вони не розуміли один одного. Тепер вони не могли продовжувати будівництво вежі, бо не розуміли вказівок. Коли керівники говорили, куди класти цеглу і як будувати наступну частину вежі, їхні вказівки були приблизно такими: **«Ксіні тула брефгт номиміра сум лоу тесї на бракель»**. Ви зрозуміли, що це означає? Робітники також не зрозуміли. Вони подивилися один на одного і запитали, що говорить їхній керівник. Тоді один робітник сказав іншому: **«Круплі нотуван ліси батрефортен»**. Навіть робітники не розуміли один одного. Тож люди перестали будувати вежу. Потім групи людей, які могли розуміти один одного і розмовляли однією мовою, поселилися на різних частинах землі, щоб жити там.

Робота над вежею зупинилася назавжди. Місце, де стояла вежа, було названо Вавилоном, тому що це було місце, де зародилися різні мови, які були незрозумілими.

Запитання для обговорення:

- Що Бог сказав зробити Ною та його сім'ї?
- Чому всі люди залишилися в одному місці?
- Якби люди не розселилися, а залишилися жити в одному місті, які проблеми виникли б у них?

Содом та Гоморра

Писання: Буття 18:20-19:1; 12-29

Хлопчик гуляв зі своїм батьком, раптом батько сказав йому: *«Еріку, стій і не рухайся»*. Ерік зупинився і зробив саме те, що сказав батько. Він не рухався.

Поки він стояв нерухомо, його батько підняв великий камінь, зайшов за маленький куц поруч зі стежкою і кинув камінь об землю. Тоді батько сказав своєму синові: *«Підійди і подивися»*. Коли Ерік підійшов, то побачив змію, яку батько вбив каменем. Якби Ерік зробив ще один крок, він би наступив прямо на змію. Його батько знав, що існує небезпека, і завдяки тому, що хлопчик послушався, його життя було врятовано.

Бог знову і знову попереджує нас про важливість слідувати Його шляхами. Деякі люди відмовляються користися Божим словом, і це може мати смертельні наслідки.

Через багато років і багато поколінь після того, як Господь змішав мови людей, що жили на землі під час будівництва Вавилонської вежі, Бог звернувся до чоловіка на ім'я Аврам і сказав йому взяти свою дружину та своїх слуг, зібрати свої намети та переїхати в землю, яку Господь покаже йому.

Аврам був слухняний Богу і незабаром почав свою подорож до Ханаанського краю. Разом із ним вирушив і його племінник Лот. Коли вони прибули у зазначену землю, Бог знову заговорив з Аврамом і сказав йому, що одного разу він буде батьком такої великої кількості нащадків, що не зможе порахувати їх, також Бог змінив його ім'я на Авраам, що означає батько багатьох народів. Авраам навряд чи міг повірити в це, тому що він був одружений уже багато років, був старим, і у них із дружиною не було дітей.

Авраам і Лот мали дуже багато худоби та слуг, тому вони вирішили розділити землю. Лот пішов і зайняв місце за багато

кілометрів від Авраама біля двох дуже грішних міст, Содома та Гоморри. Хоча Лот був людиною, яка йшла за Богом, люди в містах, де він жив, були одними з найгірших і найзліших людей у світі.

Якось Господь сказав Аврааму, що збирається зруйнувати ці два міста через те зло, що там відбувалося. Авраам знав, що його племінник Лот та його сім'я живуть у цих містах, і почав просити Бога. Він запитав Господа, якби там було лише 50 праведників, чи помилував би Бог ці міста. Господь сказав, що Він помилює міста заради п'ятдесяти праведників. Тоді Авраам сказав: *«Якби там було лише сорок п'ять праведників?»* Бог відповів: *«Добре»*. Тоді Авраам продовжував благати Господа і просив про сорок праведників, потім тридцять. Зрештою, Авраам дійшов до двадцяти і, нарешті, до десяти. Бог сказав, що помилює міста, якщо там знайдеться десять праведників. Але в тих двох містах не було й десяти праведників.

Пізніше тієї ж ночі до Авраамового племінника Лота, який був благочестивою людиною, прийшли два ангели і сказали йому, що Бог збирається зруйнувати ці міста, і він та його дружина повинні негайно втікати, рятуючи своє життя, і не озиратися назад. Лот узяв дружину і побіг, він також покликав наречених своїх дочок втікати з ними, але вони думали, що він жартує, і не пішли. Отож, Лот, його дружина та дочки побігли так швидко, як тільки могли. Але дружина Лота зупинилася і озирнулася на міста, і коли вона це зробила, то перетворилася на соляний стовп. Дружина Лота не послухалася Божої вказівки не озиратися назад.

Коли зійшло ранкове сонце, Авраам побачив, що на міста виливається вогонь і вони горять. Содом і Гоморра, два найнечестивіші міста на землі, були знищені саме так, як сказав Бог. Але Господь почув благання Авраама за Лота та його дітей, які там жили, щоб Бог помилував їх. І Він помилював.

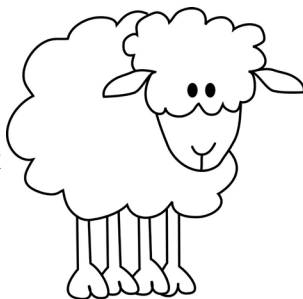
Запитання для обговорення:

- Що Бог обіцяв Авраамові?
- Поруч із якими містами вирішив жити Лот?

- Що було небезпечним у виборі Лота?
- Чому Авраам намагався домовитися з Богом, коли Він сказав, що збирається зруйнувати міста Содом та Гоморру?
- Які вказівки дали Лоту ангели Бога?
- Що неправильного зробила дружина Лота?
- Про що попереджають людей сьогодні, а вони відмовляються слухати?
- Чому ми можемо навчитися із цієї історії?

Віра Авраама

Писання: Буття 21:1-19; 22:1-14

Історія Авраама — одна з найцікавіших історій Старого Завіту. Авраам був послідовником Бога і був дуже вірним Господу. Він та його дружина довіряли Богу. Був час, коли Господь хотів випробувати віру Авраама, чи буде він довіряти Йому.

Якось Бог заговорив з Авраамом і пообіцяв дати йому таку сім'ю, скільки зірок на небі та скільки піщинок на березі моря. Чи зможете ви порахувати зірки на небі чи пісок на березі? Бог обіцяв створити від Авраама великий народ із мільйонами нащадків.

Коли Авраамові було 100 років і він не мав дітей, ангели прийшли, щоб зустрітися з ним і нагадати йому про Божу обіцянку великої родини. Авраам не міг повірити, що це все ще могло статися, бо він був уже дуже старий. Але цю обіцянку дав Бог, а Він дотримується Своїх обіцянок.

Через рік у Авраама народився син. Він назвав його Ісааком. Авраам любив свого сина найбільше у світі, але Господа він любив ще більше. І ось тоді Бог вирішив випробувати віру Авраама. Він сказав Авраамові взяти Ісаака на особливу гору і там принести його в жертву. Не ставлячи запитань, чи справді Бог хотів, щоб він зробив саме це, Авраам підкорився Богові, вирушивши в дорогу наступного ранку.

Коли вони дісталися гори, Авраам попросив своїх слуг залишитися, поки він і його син піднімуться, щоб поклонитися Господу. Коли вони дісталися вершини, Авраам збудував жертовник і зв'язав Ісаака, як жертву. Потім Авраам підняв свій ніж, але Бог покликав: *«Аврааме, Аврааме! Не накладай рук своїх на хлопця»*.

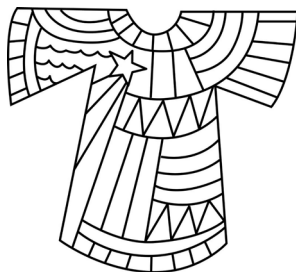
Бог знав, що Авраам не пошкодує для Нього нічого, навіть єдиного сина Ісаака. Тоді Авраам та Ісаак почули шум у кущах, там був баран. Господь приготував барана для жертвопринесення. Бог повторив Своє благословення Аврааму і виконав Свою обіцянку через нього. Пройшли роки, Ісаак виріс, одружився і в нього було багато дітей, і в його дітей було багато дітей, і в них було багато дітей. Через роки нащадків Авраама було так багато, що вони були подібні до зірок на небі та піщинок на березі, які неможливо порахувати.

Запитання для обговорення:

- Чому Господь вибрав Авраама?
- Як Бог випробував віру Авраама?
- Чи є щось неможливе для Господа?
- Чому обіцянка Бога здалася Авраамові дивною?

Йосип та його брати

Писання: Буття 37-50; Римлян 8:28

Чи був у вас коли-небудь справді поганий рік у школі чи на роботі, коли вам здавалося, що все йде не так? Можливо, ваш учитель, чи начальник на роботі, чи, можливо, родич, чи хтось у церкві допоміг вам навчитися чогось того, що вам було важко робити? Якщо так, то, мабуть, це Бог помістив цю людину у ваше життя, щоб допомогти вам, аби колись пізніше ви могли виконати особливу роботу для Господа. Іноді Бог використовує певних людей, щоб здійснювати Свої плани у житті інших. Він може працювати заради досягнення Своїх цілей за тих обставин, які здаються неможливими. Ті, хто вірний Богові і довіряє Йому, знають, що все, що відбувається з нами, Господь може використати нам на добро.

Бог пообіцяв Аврааму, що його сім'я буде обраним Божим народом і що Господь буде опікуватися ними у майбутньому. Йосип був правнуком Авраама та одним із 12 синів Якова.

Яків любив Йосипа більше, ніж інших своїх синів, і зробив для нього особливий одяг. Це дуже розгнівало братів Йосипа, і вони заздрили йому.

Коли Йосипові було сімнадцять років, йому приснився сон, у якому батько та брати вклонялися йому. Він розповів про цей сон своїм братам та батькові. Брати ще більше розгнівалися на Йосипа.

Гнів братів на Йосипа ставав дедалі сильнішим. Вони так розлютилися, що почали говорити про те, як би позбутися його.

Якось брати були далеко від дому і пасли овець свого батька. Йосип пішов провідати своїх братів. Того дня він пройшов довгий шлях, щоб знайти їх. Брати побачили Йосипа, коли він наближався, і склали план, як позбутися його.

Спочатку вони схопили Йосипа і кинули його в порожню криницю, глибоко в землі. Потім неподалік проходили торговці, які прямували у Єгипет. Ця країна розташована далеко від місця, де жили Яків та його сини. Брати зупинили торговців і сказали, що продадуть Йосипа їм у рабство за 20 срібняків. Торговці погодились. Так брати продали Йосипа, і він змушений був іти у Єгипет.

Тоді брати взяли одяг Йосипа, подарований йому батьком, обмазали його козячою кров'ю і принесли своєму батькові. Яків заплакав і сказав, що дикі звірі, мабуть, убили його сина, а брати мовчали і не говорили батькові правду.

Йосипа ж відвезли у Єгипет і продали до дому царедворця, і він невдовзі став господарем у домі фараона. Через кілька років фараонові приснилися тривожні сни, і один зі слуг фараона розповів йому про Йосипа, який умів тлумачити сни. Фараон наказав привести Йосипа. Йосип розтлумачив йому значення його снів. Він сказав фараонові, що ці сни були посланнями від Бога, аби попередити фараона про те, що відбуватиметься у Єгипті. Спочатку сім років все буде добре рости, але після цих семи років придуть ще сім років голоду, коли нічого не буде рости. Йосип сказав фараонові, що упродовж перших семи років увесь Єгипет повинен щороку відкладати зерно, щоб його вистачило, коли настане сім років голоду. Фараон був такий задоволений Йосипом, що призначив його у всьому Єгипті другим після себе.

Коли настав голод, батько Йосипа, його брати і вся їхня сім'я страждали і потребували харчів. Яків послав своїх синів до Єгипту купити їжі. Коли вони прийшли до Йосипа за зерном, він впізнав своїх братів, але вони не впізнали його.

Йосип наказав їм піти і привести до нього їхнього батька та інших членів сім'ї, після того, як він відкрився їм, ким він був насправді. Потім батько та вся родина прибули в Єгипет. Брати заплакали, вклонилися Йосипу і попросили у нього прощення за те, що вони з ним зробили.

Усе здійснилося точнісінько так, як приснилося Йосипові багато років тому. Йосип сказав своїм братам, що, незважаючи на те, що вони продали його в рабство (тепер вони розуміли, що це був жахливий вчинок), Бог мав план для Йосипа і все це обернулося на благо. Оскільки Йосип був могутнім лідером у Єгипті, Бог використав його обставини, щоб урятувати всю його сім'ю від голодної смерті.

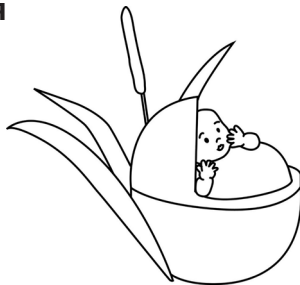
Запитання для обговорення:

- Що ви зробили б на місці Йосипа, якби ваші брати прийшли до вас у палац фараона?
- Що ви зробили б, якби у вас був такий брат, як Йосип?
- Чому Бог хоче навчити нас через цю історію?

Бог захищає маленького Мойсея

Писання: Вихід 1:7-2:10; Матвія 18:10

Чи знали ви, що у дітей є особливі ангели, які стежать за ними? Якщо ви не вірите в це, то прочитайте Матвія 18:10.

Чи було у вас таке, що ви «майже потрапили» в аварію, але щось трапилось і ви залишалися неушкодженими? Можливо, ви мало не вибігли на дорогу, коли наближалася машина, та ваш товариш зупинив вас чи крикнув, щоб ви були обережні. Можливо, ви там нікого не бачили, але просто щось змусило вас не йти на дорогу, і так ви врятувались від нещасного випадку. Або, можливо, ви працювали на роботі, і частина обладнання зламалася і мало не поранила вас, але хтось вчасно відштовхнув вас убік. А може, вас ніхто не відштовхував убік, а ви просто відступили якраз вчасно, щоб уникнути того, що могло на вас впасти. Це міг бути Бог або Його ангели, які вас захищають.

Біблія говорить нам, що через багато років після смерті Йосипа правителі Єгипту забули про Йосипа і про те, як Господь врятував їх усіх від смерті під час голоду. Сім'я Йосипа, їхні діти та онуки незабаром стали численним народом, які все ще знали та слухалися Бога. Їх називали ізраїльтянами чи євреями, і всі вони були рабами нового фараона, який тепер правив Єгиптом.

Новий фараон не був добрим до Божого народу. Він змусив їх усіх дуже тяжко працювати. Коли євреї скаржилися, що робота надто важка, фараон наказував їм працювати ще важче. Євреї кликали до Бога і думали, що Господь забув про них. Але Бог пообіцяв Своему народові, що одного дня Він дасть їм вождя, який виведе їх із Єгипту до їхньої землі.

Новий єгипетський цар побачив, що євреїв стало дуже багато, і злякався, що невдовзі їх буде більше, ніж єгиптян. Тому він наказав, щоб усіх немовлят хлопчиків, народжених євреями,

вбивати та кидати у річку. Фараон думав, що це хороший спосіб позбутися ізраїльтян, яких було надто багато. Єгипетські солдати проходили через табори, де жили євреї, забирали всіх немовлят-хлопчиків та вбивали їх.

Одна з єврейських жінок мала маленького синочка, і батьки боялися, що єгиптяни знайдуть його. Мама зробила кошик і змастила його смолою, щоб він міг плавати. Вона загорнула сина в м'яку тканину, поклала його в кошик, віднесла до річки і залишила в очереті, що росте вздовж берега річки, щоб він не поплив. Потім вона наказала своїй доньці сховатись в очереті і подивитися, що буде далі.

Того дня дочка фараона прийшла до річки, щоб купатися. Коли вона побачила кошик, то відкрила його і розгорнула ковдру. Там було немовля, і їй стало шкода його. Дочка фараона усиновила хлопчика і назвала його Мойсеєм, що означає «взятий із води». Через багато років Мойсей стане великим вождем єврейського народу, який одного разу допоможе йому піти від фараона, як і обіцяв Бог. Господь врятував Мойсея особливим чином.

Дочка фараона забрала Мойсея до палацу, де він виріс і став дуже поважною людиною в усьому Єгипті. Вона навіть найняла маму Мойсея, щоб вона була його нянею, при цьому дочка фараона навіть не здогадувалася, що ця жінка була справжньою матір'ю Мойсея. Отже, рідна матір Мойсея виховувала його і часто розповідала про те, як Бог захистив його, адже має для нього особливе доручення.

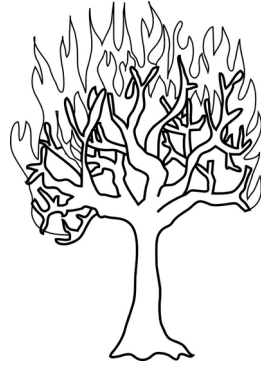
Запитання для обговорення:

- Що відбувалося з немовлятами, які народилися в Єгипті?
- Чому фараон боявся євреїв?
- Який план мав Бог для Мойсея?

Покликання Мойсея

Писання: Вихід 3:1-4:18

Чи знали ви, що Бог має особливий план для вас? Господь уже знає, що Він хоче, щоб ви робили сьогодні, завтра або, можливо, навіть через десять чи двадцять років. Але іноді ми не знаємо наперед, що це за план.

Коли Мойсей був хлопчиком, він гадки не мав, що у Бога є особливий план для нього, коли він стане дорослим. Мойсей просто любив Господа і намагався з усіх сил слухатися Його в усьому. Мойсей ніколи не вважав себе кимось особливим. Принаймні в дитинстві. Коли він став дорослим, то одружився, став пастухом і пас овець свого тестя. Мойсей був пастухом протягом багатьох років. Він був задоволений тим, що робив.

Коли Мойсеєві було 80 років, одного разу він був у лузі з вівцями й побачив кущ, що горів у вогні, і йому стало дуже цікаво. Чоловік підійшов до куща, і як ви вважаєте, що він побачив? Біблія каже, що Мойсей побачив палаючий кущ і полум'я, що виходило з нього. Коли ж він підійшов ближче до куща, то побачив, що кущ горить, але не згорає. Потім голос покликав до Мойсея із того куща. Це Бог говорив з ним.

Господь сказав Мойсеєві, що почув, наскільки нещасними були євреї, що жили в Єгипті, через те, що фараон був таким злим і жорстоким. Бог також сказав Мойсеєві, що Він збирається щось зробити, щоб допомогти єврейському народові.

Потім Мойсей почув від Бога те, чого не очікував почути. Господь сказав, що Мойсей — та людина, яку Бог вибрав, щоб допомогти вивести євреїв з Єгипту. Він повинен піти до фараона і сказати, щоб той відпустив єврейський народ із Єгипту. Але Мойсеєві було 80 років. Він запитав Бога і сказав: *«Хто я такий, щоб іти до фараона? Я не особливий»*. Господь підбадьорив Мойсея і сказав: *«Я буду з тобою!»*

Потім Мойсей спитав у Бога, що йому слід сказати, коли фараон запитав, хто його послав і хто сказав, що він повинен відпустити єврейський народ з Єгипту. Бог наказав сказати фараонові та людям, що його послав **«Я є ТОЙ, ХТО є»**. Це здалося Мойсеєві дуже дивним. Фараон навіть не вірив у Бога. То ж чому фараон відпустить увесь єврейський народ тільки тому, що так сказав хтось на ім'я **«Я є ТОЙ, ХТО є»**?

Але Мойсей любив Бога і був слухняний. Тому він поговорив із лідерами Ізраїлю про Божий план. Лідери погодилися, що Мойсей повинен робити саме те, що Бог сказав йому. Господь також попередив Мойсея, що спочатку фараон не відпустить людей. Потім Бог сказав, що покарає фараона та єгиптян, щоб вони довідалися, хто такий істинний Бог, і тоді фараон відпустить їх.

Мойсей почав вигадувати безліч виправдань, чому йому не слід іти й казати це фараонові. Мойсей просто не вважав себе кимось особливим і не думав, що фараон послухав його.

Але Господь нагадав Мойсеєві, що Сам Бог дає йому це завдання. Потім Бог дав Мойсеєві приклад того, що Він міг зробити з посохом, який Мойсей тримав у руці. Господь сказав, що Мойсей може використати свій посох, щоб показати фараонові, хто послав Мойсея, адже Бог має владу зробити що завгодно.

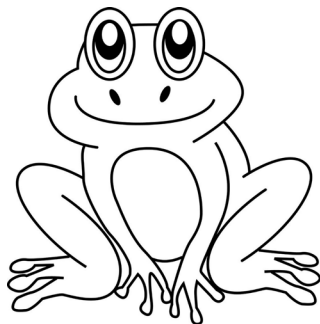
Мойсей все ж таки знайшов ще одне виправдання, чому він не був найкращою людиною для цього завдання. Він сказав, що він поганий промовець і не зможе досконало сказати фараонові. Бог засмутився через Мойсея. Отже, щоб допомогти йому з цим завданням, Господь доручив братові Мойсея, Аарону, піти разом із Мойсеєм, щоб поговорити з фараоном. Бог пообіцяв, що скаже Мойсеєві та Ааронові, що їм говорити, і нагадав Мойсеєві, що Він з ними. Мойсей послухався і разом із братом пішов на зустріч із фараоном. У наступній історії ви дізнаєтеся, що трапилося далі.

Запитання для обговорення:

- Що Мойсей відповів Богові, коли Господь дав йому доручення?
- Чи був Мойсей слухняним одразу?
- Чи наводимо ми інколи Богові аргументи, чому ми не слухаємось?
- Що Бог обіцяв Мойсеєві?
- У чому полягає особливість Мойсея?

Фараон та кари

Писання: Вихід 7:8-12:42

Мойсей та Аарон зробили усе, що сказав їм Бог. Вони пішли на зустріч із фараоном. Сказали йому, що Господь хоче, аби вони пішли у пустелю та поклонилися Йому. Фараон боявся, що якщо він відпустить ізраїльтян у пустелю для поклоніння Богові, вони можуть не повернутися. Він не хотів втратити цих людей, бо вони виконували всю роботу. Вони були рабами в Єгипті, і фараон змушував їх дуже важко працювати, тому він сказав Мойсееві, що не дозволить їм іти у пустелю.

Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»* Мойсей попередив фараона, що Бог покарає Єгипет, якщо той не дозволить євреям піти та поклонитися, але фараон не відпустив їх. Тому Мойсей, за наказом Господа, простягнув свою палицю над водами річки Ніл і над усіма потоками землі, і вся вода в річках та струмках перетворилася на кров, і ніхто не міг її пити чи використовувати. Мойсей повернувся до фараона, але той, як і раніше, говорив, що вони не можуть покинути Єгипет. Потім Бог послав десять кар на весь Єгипет. Вода, що перетворилася на кров, була лише початком.

Господь послав другу кару — вся земля наповнилася жабами. Вони заходили до будинків, у ліжка людей, у печі та в хлібниці. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Бог послав третю кару і наказав Мойсееві сказати Аарону, щоб він простягнув свій посох і вдарив порох землі, і весь порох перетворився на блохи, які з'явилися на всіх людях і всіх тваринах. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Бог послав четверту кару — зграї мух, що літали по всьому Єгипту. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Отже, Бог послав п'яту кару — хворобу, від якої захворіли та померли всі тварини єгиптян. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Потім Бог послав шосту кару — гнійні пухирі, жахливі нариви на шкірі всіх людей та тварин. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але серце фараона стало черствим, він сказав: *«Ні!»*

Після цього Бог послав сьому кару — град, який убив людей, тварин і все, що росло в полі. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Отже, Бог послав восьму кару — нашествя сарани по всій землі. Сарана покрила всю землю, поїдаючи кожен листок і плід на дереві. Ще раз Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Потім Бог послав дев'яту кару, і це була темрява. Увесь Єгипет був покритий темрявою на 3 дні. 3 дні ніхто не бачив нічого і нікого. Мойсей сказав фараонові: *«Так говорить Господь Бог Ізраїлю: "Відпусти Мій народ!"»* Але фараон сказав: *«Ні!»*

Зрештою, Бог послав десятую кару. У Господа була ще одна кара для фараона та Єгипту — покарання первістків чоловічої статі. Бог дав конкретні вказівки ізраїльтянам, як захиститися. Він наказав ізраїльтянам принести в жертву ягня і помазати кров'ю ягняти обидва одвірки та балку над дверима у своїх оселях. Господь обіцяв пройти повз будинки з кров'ю ягняти, а кожен первісток у будинку без крові повинен буде померти. Це те, що вони називали Пасхою (Песах), тому що смерть «проходила повз» оселі ізраїльтян, на дверях яких була кров.

Фараон не хотів відпускати ізраїльтян, тому, коли ангел смерті пройшов Єгиптом, первісток фараона, а також всі первістки людей, у яких не було крові на одвірках, померли. Нарешті фараон сказав Мойсеєві взяти Божий народ і піти поклонитися Богові.

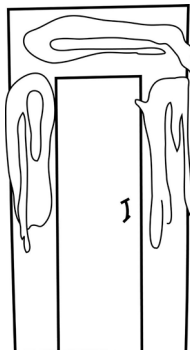
Запитання для обговорення:

- Скільки кар Бог послав фараонові та Єгипту?
- Чому фараон не хотів відпустити ізраїльтян?
- Як Бог використовував Мойсея та Аарона, щоб вивести Свій народ з Єгипту?

Пасха

Писання: Вихід 12:1-32; Євреїв 11:28; Івана 1:29; Луки 22:7, 14-20; Євреїв 9:22; Римлян 3:25; Івана 3:16

Пасха (Песах) ознаменувала новий початок для народу Божого. Ягня мало символізувати досконалу природу майбутнього Месії. Пасхальне ягня потрібно було зарізати, а одвірки дверей помазати його кров'ю.

Ізраїльтяни були в єгипетському рабстві, і Бог використав Мойсея, щоб підготувати євреїв покинути Єгипет і вирушити до обіцяної землі, яку Господь покаже їм. Бог зробив кілька чудес через Мойсея та Аарона, наславши кари на Єгипет, щоб спонукати фараона відпустити євреїв. Навіть не дивлячись на всі кари (криваві річки, жаби, воші, мухи, смерть худоби, нариви, град, сарана, пітьма), фараон обіцяв відпустити народ, а потім передумував. Так відбувалося дев'ять разів.

Потім Бог сказав Мойсееві, що пошле останню кару і після цього фараон відпустить їх. Мойсей попередив фараона, що опівночі Господь пройде землею і первістки всіх людей і тварин помруть через впертість фараона. Але фараон не послухався його поради.

Після цього Бог сказав Мойсееві, щоб він наказав людям зарізати ягня, взяти кров ягняти і побризкати нею одвірки (з боків від дверей). Тієї ночі вони повинні були зібрати свої речі, одягнутися і бути готовими вирушити в дорогу.

Ізраїльтяни зробили те, що наказав їм Мойсей. Опівночі Бог пройшов землею, і в кожному будинку, на дверях якого не було слідів крові, вмирав первісток чоловічої статі, навіть усіх рабів та тварин.

Фараон почув великий плач по всій землі. Коли він встав, то дізнався, що його перворідний син та всі первістки єгиптян

померли. Фараон покликав Мойсея і наказав йому покинути Єгипет. Він також попросив Мойсея благословити його.

Коли все це сталося, ізраїльтян налічувалось понад мільйон чоловіків, жінок та дітей. Вони взяли з собою хліб у мисках, який навіть не був готовий до випічки, і всі ізраїльтяни залишили Єгипет. Мойсей сказав людям, щоб вони пам'ятали цей день, коли Бог врятував їх від єгипетського рабства.

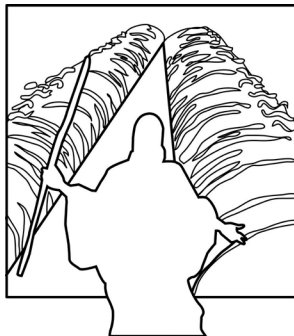
Запитання для обговорення:

- Чому Бог врятував ізраїльтян з Єгипту?
- Що мали робити люди, щоб захиститися від смерті?
- Як Пасха стала прообразом Ісуса?
- Що ми повинні робити, щоб врятуватися від вічної смерті?
- Чим Ісус схожий на пасхальне ягня?

Ізраїльтяни переходять Червоне море

Писання: Вихід 13:17-15:21

У попередній історії ми читали, як Бог сказав Мойсееві, що єврейський народ повинен покинути Єгипет і вирушити до нової землі, яку Він їм дасть. Євреї були особливим народом Божим. Їх також називали ізраїльтянами. Авраам був батьком сім'ї, яка започаткувала цей народ.

Сьогодні євреї святкують, згадуючи ніч, коли Бог урятував їхніх дітей від смерті. Вони називають це свято Пасхою (Песах), тому що це була ніч, коли ангел смерті пройшов повз єврейські родини.

Господь попередив Мойсея, що фараон не буде радий, коли вони покинуть Єгипет, і що фараон та його армія переслідуватимуть їх. Як Бог сказав, так і сталося. Фараон розлютився, коли вони пішли. Він узяв своїх воїнів і погнався за євреями, щоб повернути їх назад. Ізраїльтяни підійшли до берега моря і подумали, що потрапили до пастки і не зможуть врятуватися. Вони почали скаржитися Мойсееві, але він сказав їм довіритися Богові, Який дбає про них. Господь збирався зробити щось ще дивовижніше.

Коли народ підійшов до Червоного моря і армія фараона погналася за ними, то євреї відчули, що потрапили до пастки. Військо фараона було позаду, а перед ними було море. Бог сказав Мойсееві простягнути свій посох над водою. Коли Мойсей зробив це, море розділилося навпіл з величезною стіною води з одного боку і величезною стіною води з іншого боку. Вода піднялася на висоту багатоповерхового будинку. Але прямо посередині була суша. Бог проклав шлях через море на інший бік. Ізраїльтяни пройшли по сухому дну моря до протилежного берега.

Коли фараон і його армія нарешті досягли берега і побачили ізраїльтян на іншому боці моря, вони дуже розлютились. Фараон та його армія погналися за ізраїльтянами; узявши свої колісниці та воїнів, вони переслідували їх по сухому дну моря, тоді як високі стіни води стояли з обох боків. Але раптом на сухому дні з'явилася вода, і колеса колісниць почали провалюватись у мокрому піску. Усі колісниці зупинилися, воїни теж. Поки вони застрягли посеред морського дна, Бог зробив так, що води ринули назад, і всі вони потонули. Господь захистив Свій народ від єгиптян.

Запитання для обговорення:

- Чому фараон хотів, щоб ізраїльтяни залишилися в Єгипті?
- Як ви вважаєте, що євреї говорили Мойсеєві та Аарону, коли вони підійшли до Червоного моря, а за ними гналася армія фараона?
- Що ізраїльський народ забув про Бога?

Бог забезпечує Свій народ

Писання: Вихід 2:24-25; 3:4, 16-17; Вихід 12:33-39; 13:21-22; 14:31; 15:22-27; 16:4-6, 31-32; 16:12-13; 20:1-17; 25:1-31; 23:20; 33:14; Числа 15:38-39; Повторення Закону 6; Повторення Закону 29:5

Господь дав можливість Своему народу вийти з єгипетського рабства. Але, незважаючи на чудовий Божий захист та турботу, люди постійно скаржилися. Вони забували, що Господь забезпечив їх фізично. Вони забували, що Він забезпечив їх духовно. Вони забували, що Бог дбав про їхні повсякденні потреби. Вони забували, що Господь керував ними. Вони забували, що Бог забезпечує нас усім необхідним.

Ми з вами сьогодні схожі на ізраїльтян. Дуже швидко всі ми можемо забувати, як багато Господь зробив для нас.

Бог обрав Мойсея, щоб вивести євреїв із Єгипту в землю, де вони матимуть все необхідне. Після того, як люди покинули Єгипет під проводом Мойсея, Бог дивовижно врятував їх, провівши через Червоне море. Коли вони були в пустелі, прямуючи до обіцяної землі, через три дні у них закінчилася вода. Народ прийшов до місця, де була вода, але вона була гірка, і люди не могли її пити.

Замість того, щоб довіритися Богові, вони почали скаржитися Мойсееві. Бог зробив чудо, і вода стала придатною для пиття. Потім у євреїв закінчилася їжа. І знову, замість того, щоб довіритись Господу, вони почали нарікати, стверджуючи, що в них була чудова їжа в Єгипті, і навіщо Мойсей привів їх сюди, щоб померти в пустелі. Бог подбав про їжу, пославши з неба хліб, який називали манною.

Ізраїльтяни все ще були незадоволеними і скаржилися Мойсееві, що вони не мають м'яса. Отож, Господь послав тисячі

перепелиць, що прилетіли до табору. Ізраїльтяни зловили їх і приготували перепелине м'ясо.

Коли ізраїльтяни продовжили свій шлях, у них знову скінчилась вода. Замість того, щоб довіритися Богові, вони знову почали нарікати на Мойсея. Але Господь і цього разу подбав про людей. Коли Мойсей вдарив жезлом об скелю, ринула вода.

Мойсей був лідером, йому було дуже складно дбати про таку кількість людей. Він дуже втомлювався, бо люди приходили до нього зі скаргами цілий день, від самого ранку й до пізньої ночі, щоб Мойсей судив їхні справи. Тоді Мойсеєвий тесть порадив йому призначити інших лідерів, щоб вони могли допомагати йому. Це знову був Божий спосіб забезпечити свій народ.

Але люди легко забували деякі основні правила, яких вони повинні були дотримуватись, аби усі могли жити в мирі один з одним. І знову у Бога був план, як допомогти Своєму народу, так само, як сьогодні Господь має спосіб подбати про нас і допомогти нам.

Бог знав, що ізраїльтянам потрібні правила, які вони зможуть виконувати. Тому Бог наказав Мойсею піднятися на гору, де дав 10 Заповідей — правила, які повинні були допомогти людям любити та слухатися Бога.

Але замість того, щоб дотримуватися 10 Заповідей, народ не слухався. Проте Господь продовжував забезпечувати їх. Бог вирішив, що через непослух людей, не дозволить їм увійти до нової обіцяної землі. Він сказав Мойсеєві, що ізраїльтянам доведеться залишатися в пустелі на 40 років, аж доки все старше покоління помре, і тільки наступне покоління зможе увійти в обіцяну землю. Упродовж 40 років Бог продовжував турбуватися про Свій народ. У євреїв був хліб із неба, м'ясо та вода. Господь подбав про них, але їхній непослух мав наслідки.

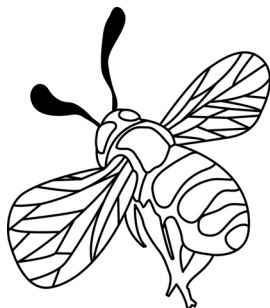
Запитання для обговорення:

- Як Бог забезпечував людей фізично та духовно?

- Що Господь дав Своему народові?
- Що було найважливішим із усього подарованого Богом?
- Чи завжди Господь дає нам все, що ми хочемо?
- Чи забезпечує нас Бог усім, чого ми потребуємо?
- Як Він турбується про нас сьогодні?

Ісус Навин веде народ в обіцяну землю

Писання: Ісуса Навина 1-11

Після того, як Мойсей і народ Божий вийшли з Єгипту, Бог дав їм нову землю, де вони могли жити у безпеці та бути щасливими. Але щойно ізраїльтяни опинилися на іншому боці моря, вони постійно скаржилися Мойсеєві про все. Неважливо, скільки Господь робить для нас чи дає нам, ми, постійно нарікаючи, можемо бути схожими на ізраїльтян. Моя робота недостатньо хороша... Я хотів би, щоб у нас був кращий будинок... Мені не подобається мій учитель... Я хотів би бути вищим... Я ніколи не отримую те, чого хочу... Мої батьки нічого не дозволяють мені робити.... Скарги! Хоча, зазвичай, люди, які скаржаться, мають досить багато і живуть краще, ніж більшість інших людей у світі.

Навіть коли Мойсей сказав ізраїльтянам не хвилюватися, адже Бог подбає про них, вони не дуже вірили і скаржилися ще більше.

Господь забезпечував їх водою та їжею, але люди ніколи не були щасливими. Зрештою, Бог вирішив, що ці люди не були готові слухатися Його в новій землі, яку Він обіцяв їм, тому змушений був зробити так, що вони залишилися в пустелі протягом 40 років. Увесь цей час Мойсей і Аарон були їхніми лідерами і постійно нагадували їм, що Бог подбає про них, але вони скаржилися.

Господь зробив так, що євреї блукали пустелею 40 років, аж поки помирало старше покоління. Бог думав, що діти в цих сім'ях виростуть і більше довірятимуть Йому, вони не будуть скаржитися, і тоді Він зможе довести їх до обіцяної землі.

За ці 40 років Мойсей постарів, як і Аарон. Вони були надто старі, щоб далі вести народ. І Мойсей, і Аарон померли й були поховані в пустелі.

Бог вирішив, що Ісус Навин буде новим лідером. Тому ще до своєї смерті Мойсей призначив Ісуса Навина керівником, який має повести ізраїльтян до обіцяної землі. Діти ізраїльського народу тепер стали дорослими. Одного разу Ісус Навин сказав ізраїльтянам збиратися, бо вони нарешті зможуть увійти до обіцяної землі.

Спочатку Ісус Навин послав розвідників у Єрихон та в його околиці, щоб дізнатися, що там за земля і чи є там вороги. Ісусу Навину треба було знати, на що схожа місцевість, щоб завоювати нову землю та повести за собою людей.

Потім Ісус Навин повів ізраїльтян до річки Йордан, щоб перейти через неї в нову обіцяну землю. Коли вони підійшли до цієї річки, Бог зробив ще одне диво. Поки ізраїльтяни були в пустелі, Господь наказав їм зберігати деякі особливі предмети у ковчезі завіту (це не човен, який збудував Ной, а особлива скриня, наче скриня зі скарбами.) У цій скрині були речі, які нагадували людям про Бога. Зазвичай ковчег завіту поміщали в скинію, і ізраїльтяни брали цей ковчег із собою усюди, куди йшли.

Ісус Навин та священники взяли ковчег завіту і пішли попереду народу. Коли одяг священників, що несли ковчег, торкнувся води Йордану, вона розступилася, як це було біля вод Червоного моря, коли вони втекли з Єгипту 40 років тому.

Тоді Ісус Навин і всі ізраїльтяни перейшли по сухому дну річки і почали входити в обіцяну землю, яку дав їм Бог.

Перейшовши Йордан, ізраїльтяни побудували жертовника і подякували Господу за турботу про них.

Запитання для обговорення:

- Чому Бог не дозволив людям, які вийшли з Єгипту, увійти в обіцяну землю?
- Скільки років ізраїльтяни мали залишатися в пустелі, перш ніж вони змогли увійти в обіцяну землю?

- Як люди отримували їжу та воду упродовж 40 років перебування у пустелі?
- Коли євреї нарешті були готові вирушити до обіцяної землі, вони підійшли до річки Йордан. Яке диво зробив Бог там?
- Хто був новим лідером, якого вибрав Господь, щоб вести ізраїльтян в обіцяну землю?
- Чому ми так часто скаржимося, хоча Бог дає нам так багато?

Давид і Голіаф

Писання: 1 Самуїла 17:32-51

Чи намагалися ви коли-небудь зробити щось, чого дуже боялися? Можливо, покататися на атракціоні чи піднятися високо дуже вузькою стежкою? Або, можливо, ви намагалися вперше спуститися з гори на лижах? Коли ми робимо щось вперше, нам може бути страшно.

Я знаю одного юнака, який не боявся, але якби цим юнаком був я, то навряд чи був би таким хоробрим.

Ізраїльтяни мали битися зі своїми ворогами, филистимлянами. У филистимській армії був воїн на ім'я Голіаф, він був велетнем.

Усі ізраїльтяни дуже боялися Голіафа та армії филистимлян. Щодня филистимлянин Голіаф виходив уперед і насміхався з ізраїльського народу. Він обзивав їх і залякував.

Одного разу Голіаф закричав до них і запропонував їм знайти найкращого воїна для поєдинку з ним. Голіаф сказав, що вони битимуться один на один, і армія того, хто програє, здається.

Ізраїльтяни не знали, що робити. Вони не мали воїна, який міг би протистояти Голіафу. Замість того, щоб покладатися на Божу силу, вони поклалися на власну.

Давид був молодим юнаком, він прийшов на поле бою, щоб принести їжу своїм братам, ізраїльським воїнам. Коли Давид прийшов до своїх братів, вони висміяли його навіть за те, що він прийшов на місце битви, розгнівалися на нього і наказали йому йти додому. Давид був пастухом, і брати сказали йому повернутись і стежити за вівцями. Давид нагадав своїм братам,

що вони повинні довіритись Богові, щоб виграти битву, але брати не звернули на нього жодної уваги.

Цар Саул почув, що Давид прийшов на поле бою, і послав по Давида, щоб зустрітися з ним. Давид сказав цареві Саулові, що він може битися з велетнем Голіафом. Цар подивився на юнака і подумав, що він зовсім не схожий на воїна, тому запитав у Давида, чому він думає, що зможе перемогти Голіафа. Давид розповів цареві Саулові про свою силу, як він бився з левом і ведмедем, коли пас овець свого батька.

У царя Саула не було іншого добровольця, щоб піти і битися з велетнем. У нього не було іншої ідеї, як перемогти гігантського воїна, тому він сказав Давидові, що той може піти проти велетня, аби спробувати перемогти його. Цар Саул звелів своїм помічникам одягнути Давида у військові обладунки. Коли на Давида одягли їх, він не міг рухатися, бо був дуже малий, а обладунки були надто важкі. Давид зняв усе це і сказав цареві Саулові, що йому не потрібні обладунки, і він боротиметься з Голіафом в ім'я живого Бога.

По дорозі на місце битви Давид зупинився біля струмка і взяв п'ять гладких каменів. Він сказав ізраїльтянам і филистимлянам: *«Це битва Господа, і я здолаю цього ворога в ім'я живого Бога»*. Тоді Давид побіг до Голіафа, що йшов на нього зі своїм мечем. Давид узяв один камінь, вклав його у свою пращу і запустив камінь у велетня. Камінь потрапив Голіафу прямо в чоло, і він упав на землю мертвим.

Інші филистимляни тепер боялися ізраїльтян, бо їхній найлютіший воїн був мертвий. Побачивши, що сталося, вони розвернулися і побігли. Військо филистимлян переміг один юнак, у якого була велика віра і повна надія на Господа.

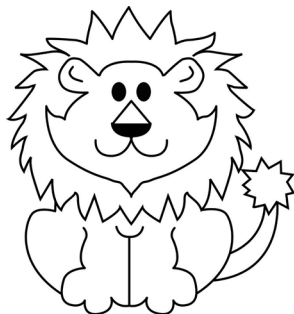
Давид нагадав ізраїльтянам, що саме Бог дав йому силу та стійкість, щоб убити велетня Голіафа.

Запитання для обговорення:

- Що насправді означає бути хоробрим чи мужнім?
- Коли Давид подорослішав, чи допомогло йому те, чим він займався, як був молодшим?
- Яку роботу ви виконуєте зараз, і Бог міг би її використати, аби навчити вас чогось, коли ви станете старшими?
- Скільки каменів Давид узяв зі струмка?
- Чи вийшов Давид на поле бою, щоб зустрітися зі своїм ворогом Голіафом?
- Що сказав Давид, коли побіг назустріч Голіафу?

Даниїл довіряє Богові

Писання: Даниїла 6:1-28

Через багато років після того, як Давид успішно розгромив армію филистимлян, ізраїльтяни стали дуже могутніми і завоювали багато міст. Минули роки, і незабаром народ Божий забув про все, що Господь зробив для нього, і почав поклонятися іншим богам, одружуватися з тими, хто не вірив у істинного Бога. Унаслідок їхнього гріха Господь віддав їх у полон вавилонянам, які не були благочестивим народом, не вірили в істинного Бога і не поклонялися Йому.

Ізраїльтяни стали рабами вавилонського царя та вавилонян. Це трапилося саме через те, що ізраїльтяни були невірні Богу.

Цар хотів узяти деяких молодих людей з Ізраїлю і навчити їх вавилонському способу життя, щоб вони могли вплинути на свій народ, аби ті дотримувалися вавилонських звичаїв і визнавали вавилонського царя. Даниїл був одним із ізраїльських юнаків, що перебували в полоні. У той час йому було лише шістнадцять років. Він та троє інших дуже талановитих і розумних юнаків були відібрані для служби вавилонському цареві. Цар відправив їх у найкращі школи і забезпечував їм найкращий догляд та найкращу їжу. Юнаки залишалися вірними Богові, хоча служили цареві.

Незабаром Даниїл став правителем усієї Вавилонської імперії завдяки своїй вірності Богові та милості, яку Господь виявив Даниїлові. Бог використовував Даниїла протягом багатьох років, щоб передавати цареві послання, але одного разу цар помер, тому що він не дотримався слів, які Даниїл передав йому від Господа.

До влади прийшов новий цар. Його звали цар Дарій, і він також вподобав Даниїла і дав йому високе становище. Але інші лідери

заздрили Даниїлові й намагалися скласти проти нього змову. Та попри всі свої намагання вони не могли знайти нічого поганого в Даниїлі. Він незмінно поклонявся Богові і молився Йому.

Отже, ці лідери склали план і піднесли його цареві. Вони переконали його підписати указ, у якому говорилося, що всі молитви мають бути звернені лише до царя. Цар дав себе одурити і підписав указ. Але Даниїл відмовився дотримуватися такого указу і продовжував перед усіма поклонятися Богу. Лідери знали, що Даниїл вчинить саме так, тому вони звинуватили його в порушенні указу і пішли розповісти цареві про те, що зробив Даниїл.

Цар Дарій пошкодував, що підписав цей указ, але не мав іншого вибору, окрім як покарати свого друга Даниїла. Це був закон, а закон не можна було змінити. Хоч як боляче було цареві, він наказав кинути Даниїла в яму з левами, бо той не дотримався нового указу царя.

Цар Дарій не міг спати всю ніч. Він був упевнений, що його друг Даниїл мертвий. Наступного ранку цар побіг до ями, але коли він зазирнув туди, то виявив, що Даниїл неушкоджений. Господь закрив пащі левам.

Цар Дарій наказав усім поклонятися Богові Даниїла, а тих, хто замишляв проти Даниїла зло, кинути у яму з левами. Цього разу пащі левів не були закритими.

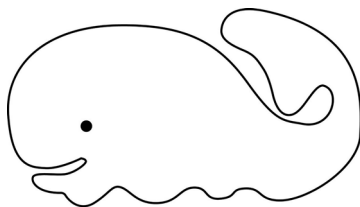
Запитання для обговорення:

- Чому керівники заздрили Даниїлові?
- Як Бог захистив Даниїла у ямі з левами?
- Як вірність Даниїла вплинула на Вавилон?
- Як ми можемо бути вірними Богові, коли це важко?

Йона не слухається Бога

Писання: Йони 3:9

Куди ви йдете, коли хочете сховатися від когось? Ця історія про пророка, який намагався сховатися від Бога. Пророки — це люди, яких Господь використовував, щоб передати послання людям.

Йона жив у місті у Галілеї, яке знаходилося біля моря, а далеко від нього знаходилося місто Ніневія. Ніневитяни були людьми, які чинили багато зла, що суперечить Божим Законам. А Господь хотів, щоб вони перестали жити в такому непослусі Йому. Інакше, Він збирався знищити все місто. Бог сказав Йоні піти в Ніневію і сказати людям, що вони будуть судимі Богом. Йона не любив жителів Ніневії і думав, що вони заслуговують на покарання. Він був впевнений, що Господь не знищить ніневитян, тому що Бог дуже люблячий і прощаючий. Отож, замість того, щоб послухатися Бога, Йона подумав і вирішив, що не піде до Ніневії, а натомість вирушив на кораблі до Тарсиса, який був у протилежному напрямку від Ніневії.

Коли Йона був у човні, Господь послав страшну бурю, і човен мало не розбило величезними хвилями. Капітан і весь екіпаж корабля намагалися з'ясувати, хто винний у штормі. Вони думали, що бурю послав чийсь бог. Доки буря вирувала, капітан знайшов Йону, який ховався і заснув на дні корабля. Екіпаж подумав, що, мабуть, це Бог Йони послав бурю, і вони запитали Йону, куди він прямує і яка його провина, що Бог послав їм цю жадливу біду. Йона визнав, що це він був причиною бурі, і розповів їм про свою непокору Богові.

Пророк Йона сказав, що вони повинні викинути його за борт, щоб урятувати корабель. Екіпаж корабля не хотів завдавати шкоди Йоні, тому що вони боялися його Бога, і тому намагалися врятувати корабель, викидаючи речі за борт і веслуючи. Але шторм тільки посилювався, і все складалося погано. Зрештою, вони вирішили викинути Йону за борт і подивитися, чи це

спрацює. Коли моряки це зробили, шторм одразу припинився, і корабель був у безпеці. Тоді вся команда повірила у Бога Йони!

Тим часом Йона, який погано плавав, почав тонути, але Бог мав план для нього. Господь послав величезну рибу, щоб врятувати пророка, і Біблія каже нам, що велика риба проковтнула Йону, і він залишався всередині неї три дні. Доки пророк Йона знаходився у величезній рибі, він помолився Богові і сказав, що шкодує про те, що не слухався Господніх вказівок. Пророк пообіцяв виконати те, що Бог сказав йому зробити.

Господь зглянувся на Йону і змусив велику рибу виплюнути Йону на сушу. А Йоні Бог сказав вирушити у Ніневію і попередити людей, які там живуть. Цього разу пророк послухався.

Коли він прибув у Ніневію, то сказав ніневітянам, що їх буде знищено, тому що Господь розгнівався на них за непокору Божим Законам. Жителі Ніневії повірили в Бога, попросили у Нього прощення і залишили свій непослух. Господь знову проявив співчуття і не зруйнував місто.

Пророк Йона знав, що так станеться, і тепер він був злий, адже думав, що ніневітяни все ще заслуговують на покарання. Бог спробував дати Йоні урок співчуття за допомогою рослини. Оскільки після подорожі в Ніневію Йоні було жарко, він втомився і відчував себе нещасним, то почав нарікати і казати, що краще йому було померти. Отож, Бог змілосердився над ним і за ніч виростив рослину, яка дала йому тінь. Пророк Йона відчув полегшення та втіху. Але через деякий час Бог послав хробака, який знищив рослину, і Йона дуже розлютився через те, що втратив тінь. Господь хотів показати Йоні, що він більше турбується про себе і про те, щоб йому було де сховатися від спеки, ніж про всіх людей у Ніневії, яких там понад 120 000 і які повинні були бути знищені за непокору Богові. Господь хотів, щоб Йона навчився співчувати іншим, і пророк Йона засвоїв цей урок.

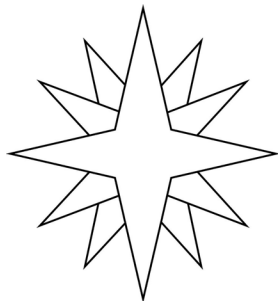
Запитання для обговорення:

- Чому Йона не послухався Бога?

- Як Господь проявив співчуття до пророка Йони?
- Що зробили ніневітяни після того, як Йона сказав їм, що Бог знищить їх?
- Як ми можемо виявляти співчуття до людей, які нам не подобаються?

Народження Ісуса

Писання: Луки 2:1-19

За багато років до народження Ісуса Господь пообіцяв, що на землю прийде Месія, Його Син. У старозавітні часи Бог дав людям можливість отримати прощення своїх гріхів, приносячи в жертву тварин і птахів у храмі. Кров принесених у жертву тварин була символом Божого прощення. Ви пам'ятаєте історію про Адама та Єву, як Господу довелося вбити тварин і пошити одяг для перших людей? Богу довелося вбити цих тварин, щоб вирішити проблему гріха, коли Адам і Єва не послухалися. Відтоді жертви тварин були нагадуванням народу Божому про їхній гріх і про те, як сильно Господь любить їх і готовий пробачити.

Упродовж багатьох років саме так прощався гріх. Але Бог обіцяв, що Він пошле на землю Свого Сина, Ісуса, щоб Той став жертвою за гріх раз і назавжди, щоб старозавітний спосіб покрити гріх більше не потрібно було використовувати. Усе це було частиною Божого плану.

Одного разу до молодої дівчини на ім'я Марія з'явився ангел і сказав їй, що вона стане матір'ю Сина Божого. Ангел також прийшов і до Йосипа, який збирався одружитися з Марією, і сказав йому, що Марія матиме дитину і що вони повинні назвати хлопчика Ісусом. І Марія, і Йосип були вражені словами ангела. Невдовзі Марія дізналася, що матиме дитину, як і прококував їй ангел.

Приблизно в той же час кесар Август оголосив, що всі повинні вирушити до міста, де вони народилися, і зареєструватися там. Кесарю потрібно було знати, скільки людей живе у країні, бо він хотів, щоб усі сплачували податок.

Марія та Йосип вирушили у Вифлеєм, бо це було рідне місто Йосипа. Тут вони мали розписатися у міській книзі. Саме тоді

надходив час Марії народжувати, і їм було дуже важко здійснити подорож. Коли вони дісталися Вифлеєму, Йосип не міг знайти місце для ночівлі. Нарешті їм дозволили зупинитися у хліву за невеликим готелем, де вони могли зігрітися.

Вночі Марія народила дитину. Оскільки вони були у хліву і там не було дитячого ліжечка, то Марія і Йосип загорнули немовля в маленьку ковдру і поклали в ясла, куди клали сіно для корів та віслюків.

До пастухів, що пасли овець за містом, прийшов ангел. Небеса осяяло яскраве світло, і з неба долинув спів. Пастухи впали на землю від страху. Ангели сказали їм не боятися, адже принесли радісну звістку. Вони сказали пастухам, що сьогодні народився Спаситель, Ісус, і якщо вони підуть у місто, то знайдуть там нового Царя.

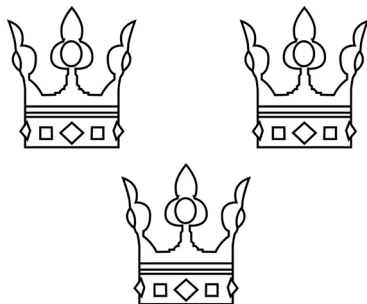
Пастухи поспішили до міста і знайшли Ісуса, як і сказав їм ангел. Незабаром багато інших людей дізналися про народження Месії, і вони були щасливі почути цю радісну звістку.

Запитання для обговорення:

- Яким чином можна було отримати прощення гріхів у Старому Завіті?
- Яку обіцянку Бог дав Своему народові у Старому Завіті про Свого Сина Ісуса?
- Чому Йосипу та Марії потрібно було йти у місто Вифлеєм?
- Чому Марії та Йосипу довелося спати у хліву?
- Що особливого було в немовляті Ісусові?
- Звідки пастухи дізналися про народження Ісуса?

Прихід мудреців

Писання: Матвія 2:1-12

У далекій країні жили мудреці, які були подібні до професорів коледжу. Вони знали Писання і знали пророцтво про те, що одного дня Месія, Ісус, народиться в місті під назвою Вифлеєм. Мудреці

також знали, що знаком того, що Спаситель народився, буде яскрава зірка на небі, якої ніколи раніше не було. Світло цієї зірки вкаже шлях до Ісуса та Його батьків.

Якось ці мудреці вивчали небо та побачили появу яскравої зірки, що означала народження Месії. Тому вони пройшли багато кілометрів, аби відвідати Ісуса. Ці люди були не тільки дуже мудrimi, а й багатими, вони принесли Месії дорогі подарунки. Мудреці знали, що Ісус був особливим Царем, і хотіли поклонитися Йому.

У той час, коли народився Ісус, у тій землі царював Ірод. Коли він почув, що мудреці прийшли побачити нового Царя, то занепокоївся. Ірод боявся, що інший цар захопить його царство, тому склав план убити немовля. Цар Ірод наказав своїм священникам і книжникам з'ясувати місце народження Ісуса. Священники та книжники вивчили Писання і сказали цареві Іродові, що Ісус мав народитися у Вифлеємі.

Коли мудреці прийшли до міста, де жив цар, то Ірод сповістив їх, що хоче зустрітися з ними. Мудреці прийшли на зустріч із царем. Він був дуже зацікавлений і ставив багато запитань мудрецям. Ірод сказав мудрецям, що хоче знати, де цей новий цар, щоб теж піти та вклонитися йому. Але це була неправда. Цар сказав так, щоб спробувати обманом змусити мудреців піти і знайти Ісуса, а потім повернутись і сказати йому, де живе Ісус.

Мудреці не знали, про що думає цар, і вирушили на пошуки Ісуса. Якщо вони знайдуть його, то повернуться і розкажуть

Іродові, де живе новий цар. Мудреці йшли за зіркою і незабаром прийшли до будинку, де тепер жили Ісус і Його батьки. Вони зустріли Йосипа та Марію і подарували подарунки Ісусові, як обіцяному Месії, Спасителеві світу.

Мудреці подарували Ісусу золото, ладан та мирро, які були дуже дорогими подарунками. Ці дари були підтвердженням того, що Ісус — особливий Цар, Він проживе життя заради інших і одного разу Він помре на хресті за гріхи всього світу.

Після свого візиту до Ісуса мудреці були надзвичайно схвильовані і готові повернутися до царя Ірода, щоб сказати йому, що вони знайшли нового царя. Але тієї ночі Бог уві сні попередив мудреців, щоб вони не говорили Іродові, де Ісус. Бог сказав мудрецям, що цар хотів дізнатися про це тільки для того, щоб убити дитя.

Обман царя Ірода не спрацював із мудрецями. Мудреці вирушили в дорогу і замість того, щоб повернутися до царя, пішли додому іншою дорогою.

Потім ангел сказав уві сні і Йосипові, земному батькові Ісуса, що дитячко у небезпеці і що їм потрібно тікати у Єгипет. Йосип швидко зібрав речі і відвіз Марію та Ісуса у Єгипет, щоб вони були у безпеці.

Коли мудреці не повернулися, цар Ірод дуже розлютився. Він покликав своїх слуг і начальника варту й наказав убити всіх немовлят у Вифлеємі. Отож, воїни ходили містом у пошуках маленьких хлопчиків, і коли вони їх знаходили, то вбивали. Але, завдяки тому, що Йосип послухався ангела, посланого від Бога, Ісус був у безпеці.

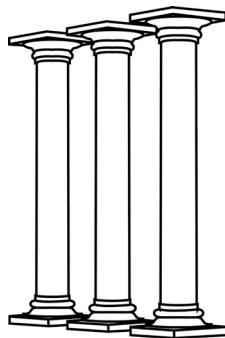
Запитання для обговорення:

- Чому мудреці хотіли відвідати Ісуса?
- Що зробив цар Ірод, коли дізнався про народження нового царя?
- Що зробили мудреці, побачивши Ісуса?

- Чому мудреці обрали інший шлях додому?
- Як Бог дотримав Свою обіцянку щодо безпеки Ісуса?
- Чому маленькому Ісусу загрожувала небезпека за часів царювання Ірода?
- Як Бог щодня забезпечує вашу безпеку?

Ісус в храмі

Писання: Луки 2:21-40, 41-52

Чи були ви коли-небудь у великому магазині, де чули оголошення про те, що в магазині загубилася маленька дитина? Інколи, коли люди ходять по магазинах, де купують різні речі, то домовляються зустрітися у певному місці та у певний час. Або інколи батьки кажуть своїм дітям залишатися поряд з ними, коли вони ходять по магазинах, щоб постійно їх бачити. Щоразу, коли сім'ї знаходяться там, де є велике скупчення людей, наприклад, на спортивному матчі на стадіоні, легко загубитися. Щось подібне сталося з Йосипом, Марією та їхнім сином Ісусом.

Йосип та Марія виховували Ісуса і вчили Його дотримуватися Закону Мойсея. Божий Закон вимагав, щоб сім'ї приходили на поклоніння у храм під час певних свят. Свята були дуже важливими для єврейського народу, тому що це був час, коли всі вони збиралися разом і згадували те, що Бог зробив для них. Це було щось на зразок нашого святкування Різдва та Великодня, коли ми згадуємо про особливі речі, які Господь робить для нас.

Щороку батьки Ісуса брали Його з собою у Єрусалим на свято Пасхи. Коли Ісусові було 12 років, Він разом зі Своїми батьками та багатьма іншими родичами вирушив у Єрусалим на це щорічне святкування. Там був величезний натовп людей, і разом з Йосипом, Марією та Ісусом були інші члени сім'ї: тітки, дядьки та двоюрідні брати Ісуса.

Після свята Пасхи Йосип, Марія та інші родичі почали повертатися додому. По дорозі батьки побачили, що Ісуса не було з ними. І Йосип, і Марія думали, що Ісус ішов зі своїми двоюрідними братами, тітками та дядьками. Але через деякий час вони виявили, що це не так. Батьки зрозуміли, що Ісус залишився у Єрусалимі. Тож вони повернулися назад.

Діставшись туди, вони обшукали все місто і нарешті знайшли Ісуса всередині храму. Він розмовляв з учителями про Божі справи і ставив їм усілякі запитання. Фарисеї та інші релігійні лідери були вражені запитаннями Ісуса і тим, як багато Він знав про Закон.

Йосип і Марія були дуже засмучені, бо думали, що загубили Ісуса. Коли вони знайшли Його, Марія сказала: *«Ісусе, чому ти зробив це з нами? Ми так турбувалися про тебе; ми думали, що тебе загубили»*.

Ісус відповів Своїм батькам: *«Навіщо ж ви турбувалися? Хіба ви не знали, що Я маю бути в домі, що належить Моєму Отцеві?»*.

Марія та Йосип не зрозуміли слів Сина.

Після цього Ісус разом зі Своїми батьками повернувся у Назарет. Він був слухняний Своїй матері та батькові. Ісус зростав сильним та мудрим, і Бог був задоволений Ним.

Запитання для обговорення:

- Куди пішов Ісус, коли йому було 12 років?
- Що Він збирався там робити?
- Чому Ісус був у храмі?
- Чому Марія та Йосип хвилювалися?
- Що Ісус відповів Своїм батькам?
- Як ви думаєте, про що говорив Ісус, кажучи, що Він був у домі Свого Батька?

Хрещення Ісуса

Писання: Матвія 3:13-15; Луки 3:1-22

Коли відбувається або має відбутися щось захоплююче, часто про це оголошують заздалегідь, і багато людей приходять подивитися. Багато років тому в новинах розповідали про ураган і дуже високі хвилі, які насувалися на острів, з'єднаний з материком

лише одним мостом. Цей острів був дуже відомим місцем для літнього відпочинку. Там було безліч будинків та прекрасні пляжі. Незважаючи на попередження, сотні людей вийшли на пляж, щоб подивитись на ураганні хвилі. Земля на цьому острові була дуже вузькою, лише кілька сотень метрів від океану до задньої бухти.

Із приходом урагану хвилі ставали дедалі більшими, а вода піднімалася все вище й вище. Незабаром один єдиний міст, що з'єднував материк з островом, залило водою, і машини не могли звідти виїхати. Ті, хто приїхав подивитися на ураган, застрягли на острові. Коли ураган розбушувався на повну силу, рятувальні катери не змогли дістатися до людей, і сотні людей загинули. Усе через те, що вони, почувши новину, не усвідомлювали небезпеки.

Іван Хреститель був особливою людиною. Він розповідав про щось захоплююче, що мало статися. Люди приходили тисячами, аби послухати, що він каже. Цим людям нічого не загрожувало, вони прийшли послухати Івана Хрестителя, адже особисто не чули, що він говорив людям. Вони тільки знали від інших, що це буде захоплюючою подією.

Ще до народження Івана Хрестителя Бог приготував особливе завдання для нього. Коли Іван Хреститель виріс, він пішов жити у пустелі, де Господь підготував його до особливої місії. Ісус був майже того ж віку, що й Іван, і Бог запланував, щоб Іван Хреститель проповідував про Ісуса як про обіцяного Месію, Який візьме на Себе гріх світу.

Іван закликав людей залишити непослух Богові й охреститися, щоб показати, що вони живуть новим життям і тепер йдуть за Господом. Одного разу, коли Іван проповідував людям, щоб вони відкинули непокору Богові, багато хто питав його, що їм робити. Іван Хреститель сказав людям перестати бути егоїстичними й ділитися тим, що мають, з бідними. Він наказав збирачам податків бути чесними і не брати зайвих грошей із людей. Іван сказав воїнам не кривдити людей і не звинувачувати їх несправедливо, а також перестати скаржитися на свою платню.

Іван Хреститель сказав натовпу, що він хрестить їх водою, але прийде Месія і Він хреститиме тих, хто вірить в Нього, Святим Духом і вогнем. Незабаром Ісус прийшов до того місця, де зібралися Іван та народ. Іван, поглянувши й побачивши, що йде Ісус, сповістив людям, що Цей Чоловік і є обіцаним Месією. Ісус Христос попросив Івана охрестити Його. Іван охрестив Ісуса, і як тільки Ісус вийшов із води, небеса відкрилися, і Дух Божий у вигляді голуба зійшов і спочив на Ньому. (Обов'язково поясніть, що це птах.) Потім голос із неба сповістив: *«Ти — Мій улюблений Син, у Тобі Моє вдоволення!»*

Після цього Ісус вирушив у пустелю, щоб підготуватися до Свого служіння та протистояти сатані, який намагався завадити Ісусу зробити те, для чого Бог послав Його на землю. Як Ісус Христос, так і Іван Хреститель мали важливу місію. Місія Івана полягала в тому, щоб оголосити велику звістку про прихід Ісуса.

В історії про ураган багато людей загинуло, коли вони прийшли подивитися на те, про що чули. У цій історії сотні й тисячі людей здобули нове життя завдяки тому, що Іван Хреститель проголосив і розповів людям, які прийшли послухати його.

Запитання для обговорення:

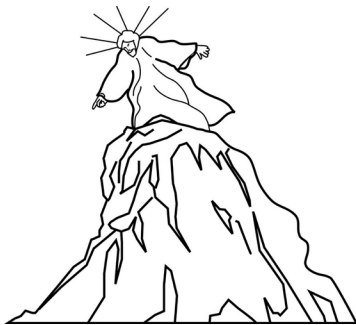
- Чи є у Бога особливе завдання для кожного?
- Чому деякі люди не виконують завдання, яке Господь дає їм?

- Як ви вважаєте, що подумав натовп, коли Іван оголосив, що Ісус — обіцяний Месія?
- Що, на вашу думку, зробили або сказали люди, коли небеса відкрилися і Бог оголосив, хто такий Ісус?
- Як ви думаєте, у чому особливе завдання Бога для вас?

Диявол спокушає Ісуса

Писання: Матвія 4:1-11

Чи було у вас таке, що ви були наодинці, але раптом виявлялося, що хтось стоїть позаду вас? Або ви читали книгу чи гралися самі у своїй кімнаті, і все було тихо, але зненацька хтось вистрибував із шафи й лякав вас? Ось історія про те, як Ісус хотів побути один, але поряд був ще хтось.

Після того, як Іван охрестив Ісуса, Ісус почав Своє служіння. Хрещення Ісуса Христа — це був Божий спосіб оголосити всім, що Ісус насправді був Його єдиним Сином і що Ісус був Месією. Ісус Христос був Спасителем, обіцяним більш ніж за 500 років до Свого народження. Але Отець і Син знали, що настане день, коли Ісус стане досконалою жертвою за гріхи усіх людей.

Ісус Христос знав, що Він помре на хресті, а також те, що Він воскресне з мертвих. Ісусові було нелегко, тому що сатана постійно намагався перешкодити Ісусу зробити те, для чого Він прийшов на землю.

Для того, щоб Ісус Христос був готовий іти й допомагати багатьом людям, Йому спочатку потрібно було зустрітися з Богом. Ісус, Бог і Святий Дух — усе це Бог. Вони мали особливі стосунки, і Їм потрібен був час, щоб побути Один з Одним. Біблія говорить нам, що після хрещення Ісуса Святий Дух привів Його в тихе пустельне місце, подалі від усіх. Ісус Христос хотів побути наодинці з Богом Батьком, але там чекав ще хтось.

Поки Ісус був у пустелі, де спілкувався з Богом, Він не їв і не пив 40 днів. Пам'ятаєте, Ісус прийшов на землю в людській подобі, тому Він дуже втомився від того, що нічого не їв. Христос був дуже слабкий фізично. У цей момент до Нього підійшов сатана, який також був там, він спостерігав і чекав. Сатана запитав Ісуса: *«Ти дійсно Син Божий?»* Диявол знав відповідь, але намагався

обманом змусити Ісуса не послухатися Бога. Тоді сатана сказав: *«Мабуть, Ти дуже голодний. Чому б тобі не перетворити це каміння на хліб, якщо Ти Син Божий?»*

Ісус, знаючи хитрощі диявола, просто цитував йому біблійні вірші. Він сказав: *«Слово Боже каже, що люди не живуть лише тим, що їдять хліб. Вони живуть, вірячи кожному слову, що говорить Бог».*

Потім диявол взяв Ісуса на вершину храму в Єрусалимі і сказав: *«Якщо Ти Син Божий, то кинься вниз, бо Біблія каже, що ангели Божі подбають про Тебе. Якщо Ти стрибнеш, Божі ангели понесуть Тебе на руках. Ти навіть не вдариш об камінь ногу Свою».*

Але у відповідь Ісус сказав сатані ще один біблійний вірш: *«Слово Боже каже: "Не спокушай Господа, Бога свого"».*

Сатана продовжував свої спроби обдурити Ісуса. Він відвів Ісуса Христа на дуже високу гору і сказав Йому: *«Бачиш усе навколо Себе? Усе це я дам Тобі, якщо упавши ниць, поклонишся мені».*

Але Ісус лише відповів сатані: *«Іди геть від Мене!»* Потім Він сказав дияволу ще один вірш з Біблії: *«Слово Боже говорить: "Господу, Богові своєму, поклонятимешся і Йому єдиному служитимеш!"»*

Тоді диявол залишив Його на певний час і пішов, а Бог послав Своїх ангелів прийти і подбати про Ісуса.

Щоразу, коли ми відчуваємо спокусу зробити щось неправильне або послухати сатану, який говорить нам зробити те, що не належить, ми можемо згадати, що Ісус був людиною такою, як і ми. І сатана також спокушав Його не слухатися Свого Небесного Батька.

Біблія — найкращий спосіб нагадати дияволу, що ми повинні слухатися Бога. Коли ви вагаєтеся, чи варто вам робити щось,

Біблія може допомогти вам ухвалити правильне рішення, щоб зробити і сказати правильні речі.

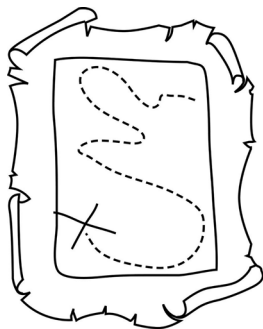
Запитання для обговорення:

- Чому Ісус був спокушений?
- Чому сатана спокушує нас?
- Коли диявол найбільше намагається спокушати нас?
- Де ми можемо знайти силу, щоб протистояти сатані?

Ісус починає Своє служіння

Писання: Марка 1:21 – 3:1-12

Після того, як Ісус був спокушений дияволом, Він був готовий допомагати людям, які перебували під владою сатани. Спочатку Ісус Христос пішов у синагогу, де були присутні юдейські лідери, і почав навчати. Релігійні керівники були вражені Його вченням, адже Він пояснював Писання так, як вони раніше не розуміли. У синагозі Ісус вигнав злого духа з людини і зцілив її. Злі духи навіть заявили, що Ісус був Сином Божим. Релігійні лідери були вражені тим, що біси підкорялися Ісусу Христу.

Ісус став широко відомий завдяки Своєму вченню та владі виганяти злих духів. Усюди, де бував Христос, від самого ранку й аж до вечора, Він зціляв хворих і звільняв людей від демонів.

Якось вранці Ісус Христос пішов у тихе місце, щоб помолитися. Деякі з учнів прийшли туди і, знайшовши Ісуса, сказали Йому, що люди хочуть бачити Його. Отож, Христос узяв учнів і вирушив до іншого міста, де продовжував проповідувати, зцілювати хворих та виганяти бісів. До Ісуса підійшов хворий на проказу і попросив зцілення, і Христос зцілив його. Цей чоловік пішов і розповів людям про своє зцілення, і незабаром зібрався такий великий натовп, що Ісусові довелося покинути місто.

Він вирушив у спокійне місце, щоб усамотнитись від натовпу. Але як тільки люди дізналися, де знаходиться Ісус, то знову йшли до Нього за зціленням. Христос уздоровлював хворих і говорив народу про Божу любов.

Бажаючих побачити і почути Ісуса було так багато, що деяким людям, які були дійсно хворі і не могли ходити, було важко дістатися до місця, де Христос навчав і зцілював. В одному

місті жив паралізований чоловік, який мав хороших друзів. Вони хотіли, щоб їхній товариш зцілювався, тому віднесли його до дому, де проповідував Ісус. Але там було так багато людей, що вони не могли потрапити усередину. Проте у них виникла ідея. Вони підняли свого друга на дах будинку, розібрали черепицю і спустили хворого за допомогою мотузок прямо до Ісуса. Христос зжалився над цим чоловіком і сказав йому, що його гріхи прощено.

Багато з присутніх релігійних лідерів були спантеличені тим, чи має право Ісус прощати гріхи. Але Ісус сказав їм у відповідь: *«Що легше: сказати паралізованому: "Прощаються тобі гріхи", — чи зцілити людину?»* Щоб продемонструвати силу Божу, Ісус сказав паралізованому, що його гріх прощений, він може встати й іти. Чоловік підвівся і пішов. Усі були вражені силою Ісуса Христа.

Через деякий час Христос зустрів Матвія, збирача податків, і пішов з ним до нього додому пообідати. Релігійні лідери знову критикували Ісуса, адже Він спілкувався з таким грішником, як Матвій. На це Ісус сказав їм: *«Не здорові потребують лікаря, а хворі. Я прийшов кликати не праведних, а грішників»*.

Пізніше Ісус пішов у синагогу, де сидів чоловік, який мав суху руку від народження. Була субота, і єврейський Закон говорив, що ніхто не може працювати у цей день. Ісус запитав присутніх у синагозі: *«Чи можна за законом робити добро в суботу?»* Релігійні лідери знали, що не можуть відповісти Ісусу і мовчали. Ісус Христос зцілив руку того чоловіка і сказав присутнім, що субота створена для людини, а не людина для суботи.

Люди приходили з усіх околиць, з різних міст, щоб послухати проповідь Ісуса Христа, отримати зцілення і звільнення від злих духів.

Фарисеї відразу зібралися разом і почали обговорювати, як їм позбутися Ісуса, тому що Він робив те, що суперечило їхнім правилам.

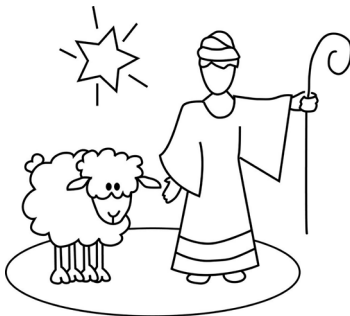
Запитання для обговорення:

- Чому релігійні лідери розгнівалися на Ісуса?
- Що означають слова Христа: «Субота була створена для людей, а не люди для суботи»?
- Що, на думку фарисеїв, свідчить про «релігійність» людини?

Ісус — добрий Пастир

Писання: Івана 10:1-18

Що ви зробили б, якби хтось завіз вас далеко-далеко, далеко за межі міста, за багато кілометрів від того місця, де хтось живе, просто кинув вас посеред поля та поїхав геть?

Ну, спочатку ви, мабуть, були б дуже налякані й думали б про те, що робити. Потім вам, можливо, захотілося б пити. Вам потрібно було б знайти хоч трохи води. Після цього вам потрібно було б знайти трохи їжі, тому, мабуть, ви шукали б якісь ягоди на кущі, щоб з'їсти їх. Із приходом ночі, вам довелося би знайти місце для ночівлі. Потім, якщо наступний день був би таким самим, вам довелося б почати все спочатку: шукати воду, їжу і місце для сну.

Отже, якби ви були там довгий час, ви сильно втомилися б, намагаючись зрозуміти, що робити.

А тепер уявіть, якби ви були вівцею. Ви взагалі не могли б нічого збагнути, почували б себе повністю розгубленими і не знали б, як діяти. Вівці — цікаві тварини. Вони не можуть подбати про себе. Їм потрібен хтось, хто потурбується про них так само, як батьки піклуються про своїх дітей. Із кожним роком ми підростаємо, і батьки навчають нас робити все більше речей. Потім, коли діти стануть дорослими, вони зможуть готувати їжу, ремонтувати машину, косити траву та робити все, що завгодно. Але доки діти не стануть дорослими, їм потрібен хтось, хто їм допоможе. І це батьки, схоже, як пастух для овець.

Ісус сказав, що Він є Пастирем, тому що Він піклується про нас, як пастух піклується про своїх овець. Пастух спостерігає за своїми вівцями та захищає їх. Коли він підходить до овець, вони впізнають свого пастуха по голосу. Деякі пастухи навіть дають імена своїм вівцям, як люди називають кішку чи собаку. І коли пастух кличе своїх овець по імені, вони підходять до нього.

У нас є імена, і Ісус знає кожного з нас по імені. Він знає навіть більше. Біблія каже нам, що Господь знає, скільки волосся у нас на голові. І якщо навіть одна волосина впаде, Бог знає про це. Це дивовижно, чи не так?

Коли пастух виводить овець на пасовище, вони йдуть за ним, бо знають його та довіряють йому. Вівці не підуть за тим, кого не знають.

Якщо пастух побачить вовка, що йде за його вівцями, він битиметься з вовком, щоб захистити свою отару. Якщо одна з овець втече, пастух подбає про те, щоб інші вівці були в безпеці, і піде шукати заблудлу вівцю, навіть якщо йому знадобиться багато часу, щоб знайти її. Пастух поверне втрачену вівцю назад у загін і переконається, що вона знову у безпеці.

Ісус Христос — наш Пастир, Він спостерігає за нами і піклується про нас. Якщо нам колись стане страшно, як заблудлій вівці, Ісус допоможе нам не боятися і бути в безпеці. Якщо ж ми самотні, Ісус, наш Пастир, буде нашим другом. Якщо нам потрібна допомога, то Христос, як добрий пастух, допоможе нам.

Як приємно, що Ісус є нашим Пастирем, так само як і у овець є пастух. З Ісусом ми можемо не боятися.

Запитання для обговорення:

- Що робить пастух?
- Якби хтось спробував нашкодити вівці, що зробив би пастух?
- Якби вівця втекла і заблукала, що зробив би пастух?
- Ісус — наш Пастир. Що Він робить, коли ми боїмося?

Ісус обирає Своїх учнів

Писання: Матвія 4:18-22;
Матвія 8:9-13; Матвія 10:2-4;
Марка 3:13-19; Луки 6:12-16;
Івана 1:35-51; Марка 1:16-20;
Луки 5:1-11

Якщо ви коли-небудь намагалися зробити складну роботу самостійно, то це, напевно, дуже дратувало вас.

Коли хтось ремонтує свою машину, йому зазвичай потрібні різні інструменти, і людина не може тримати всі інструменти в руці одночасно. Але ж якщо поряд є той, хто може просто подавати інструменти, то це значно полегшує роботу.

Якщо вам потрібно прибрати у дворі, а він дуже великий, то один або два друга значно допоможуть вам із цим завданням. Коли потрібно приготувати велику вечерю, то досить складно впоратись із цим одній людині. Але якщо хтось інший запропонує вимити тарілки, каструлі та сковорідки, людина, яка готує їжу, почувається набагато краще.

Коли ви виконуєте якусь роботу, а хтось допомагає вам, то ваш помічник теж при цьому навчається тому, що робите ви. У Ісуса Христа було багато завдань. Незважаючи на те, що Він був Богом, Йому теж потрібна була допомога інших. Ісус хотів, щоб інші навчилися робити те, що робив Він, тому Христос почав шукати, хто міг би допомагати Йому.

Після того, як Ісус повернувся з пустелі, де Він пробув 40 днів і де Його спокушав диявол, Він вирушив до міста Капернаум. Ісус ішов уздовж берега Галілейського моря і зустрів двох рибалок, Симона Петра та його брата Андрія. Христос сказав їм полишити все і йти за Ним, і Він зробить їх ловцями людей. Симон Петро та Андрій одразу ж кинули свої сіті й пішли за Ісусом.

Ісус Христос і два брати продовжили свій шлях і зустріли Якова, його брата Івана та їхнього батька в човні біля берега моря. Ці

чоловіки також були рибалками. Ісус сказав Якову та Іванові йти з Ним, Симоном Петром та Іваном, і вони зараз же вийшли з човна зі своїм батьком і пішли за Ісусом та іншими.

Ісус Христос та його послідовники ходили з міста до міста, де Ісус проповідував, навчав, зцілював хворих та виганяв бісів. Симон Петро, Андрій, Яків та Іван були з Ним і бачили все, що робив Він. Вони допомагали людям, які приходили до Ісуса за зціленням, а також навчалися.

Пізніше Ісус і Його послідовники сіли в човен і повернулися до рідного міста Ісуса. Проходячи містом, Христос підійшов до Матвія, митника, який збирав податки на своєму звичному місці. Ісус сказав Матвієві: *«Іди за Мною»*. Той відразу ж встав і пішов за Ісусом та іншими. У той час Ісус вже мав кілька людей, які допомагали Йому.

Одного разу Ісус Христос вирушив на схил гори і молився там усю ніч. Вранці Він покликав багатьох чоловіків, які були з Ним. Під час цієї зустрічі Ісус вибрав Симона Петра та Андрія, Якова та Івана, Матвія, ще одного Якова, Тадея, Филипа, Вартоломія, Хому, Юду та ще одного Юду. Вони стали 12 апостолами, учнями Ісуса.

Ісус Христос послав їх проповідувати про небеса і про те, як потрапити туди. Учні мали зцілювати хворих і чинити інші чудеса. Вони не повинні були турбуватися про гроші, адже вони були послідовниками Ісуса та Його помічниками. Але поки учні допомагали, вони також навчалися у свого Вчителя.

Запитання для обговорення:

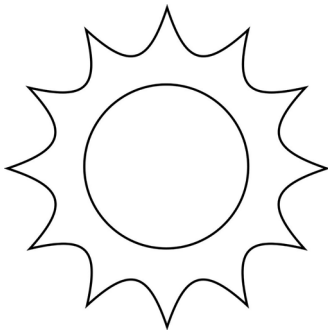
- Що зробив Ісус перед тим, як обрати учнів?
- Яких людей обрав Ісус Христос?
- Як ви вважаєте, чому, коли Ісус сказав їм слідувати за Ним, вони негайно кинули свої справи і пішли за Ісусом?
- Що вони мали робити?
- Про що говорив Ісус, кажучи Симону Петру та Андрію, що зробить їх «ловцями людей»?

- Як нам стати послідовниками Ісуса Христа?
- Як ви думаєте, чи говорить Бог сьогодні людям залишити свою роботу і стати Його служителями?
- Чи знаєте ви когось, кому Господь сказав бути особливим служителем для Нього?
- Що ми повинні робити як послідовники Ісуса?

Притча про сіяча

Писання: Луки 8:4-8, 11-15

Притча — це історія, яка має два значення. Притча може бути розповіддю про те, що відбувається у повсякденному житті, але в ній також є особливий сенс про Бога. Ісус часто навчав притчами. Він розповідав людям історії про повсякденне життя, але вони також були для них посланням про Бога або про те, як вірити і довіряти Господу, чи ще якийсь життєвий урок, який людям треба було засвоїти. Історія про сіяча — це притча.

Ісус ходив містами й селами і навчав про Бога. За Ним слідували дванадцять учнів, а також деякі жінки, яких зцілив Христос. Він прощав людям їхні гріхи, допомагав їм.

Одного разу Ісус Христос прийшов в одне місто, почав навчати і розповів притчу: *«Вийшов сіяч сіяти своє зерно. Коли сіяв його, одне впало при дорозі й було витоптане, і птахи небесні визбирали його. А друге впало на каміння та, зійшовши, всохло, бо не мало вологи. Інше впало серед терня, і як виросло терня, то заглушило його. Ще інше впало в добру землю і, зійшовши, дало врожай у сто разів».*

Учні сказали Ісусу, що не розуміють цієї історії, і Він пояснив їм її. За Його словами, зерно, що впало при дорозі, подібне до тих, які чули про Бога та Ісуса, але вони слухають сатанинську брехню, і сатана відводить їх від істини.

Зерно, що впало на каміння, подібне до тих, які чують про Бога та Ісуса і вірять тому, що чують, але не вивчають більше про Бога і Його Слово і незабаром забувають те, що дізналися, і сліднують іншим релігіям або іншим уявленням про Господа.

Зерно, що впало серед терня, схоже на тих, хто, почувши про Бога та Ісуса, вірить, але відволікається на справи та проблеми

цього світу. Такі люди бажають мати багатство, витратити гроші, подорожувати. Вони не згадують про Бога, думають, що гроші важливіші, і незабаром забувають про Господа взагалі.

Зерно ж, що впало на добру землю, подібне до тих, хто чує про Бога, слухняний Йому і живе життям, приємним Господу.

Сьогодні багато людей чують про Бога, Ісуса та Біблію. Той, хто чує ці істини й довіряє Ісусу як Спасителю, читає Біблію, молиться і дізнається більше про Бога, подібний до зерна, що впало на добру землю. Такі люди зміцнюються у вірі та довірі Богові. За будь-яких обставин вони вірять у Господа, їхнє життя сповнене ділами для Бога.

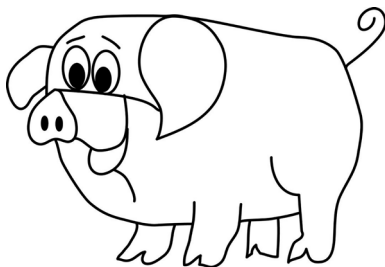
Після тлумачення Ісуса учні зрозуміли зміст цієї історії.

Запитання для обговорення:

- Що таке притча?
- Хто такий сіяч?
- Чому Ісус навчав, використовуючи притчі?
- Як ви вважаєте, чому Христос повинен був пояснювати притчі Своїм учням?
- Які люди подібні до зерна, що впало при дорозі?
- Опишіть людей, які подібні до зерна, що впало на каміння.
- Які люди подібні до зерна, що впало серед терня?
- Опишіть людей, які подібні до зерна, що впало на добру землю. Що символізують сонце та дощ у цій історії?

Притча про блудного сина

Писання: Луки 15:11-32

Ісус розповів історію про батька, який мав двох синів. У нього була велика рогата худоба і земля. Але коли прийде день його смерті, то усе, чим він володіє, буде розділене між двома його синами. Це називається спадком, який діти зазвичай отримують після того, як помруть їхні батьки.

Молодший син сказав батькові, щоб той уже віддав належну йому частину майна! Батько так і вчинив. А через декілька днів, забравши все своє, молодший син подався до далекого краю. Живучи розпусно, він розтратив усе своє майно.

Після того, як молодший син витратив усе, настав великий голод у тому краї, і він став бідувати. Бідолашний хлопець пішов і найнявся на роботу до одного з громадян тієї землі, і той послав його на свої поля пасти свиней. Хлопець був радий поїсти стручковів, які їли свині, але ніхто йому не давав.

Опам'ятавшись, він сказав: *«Скільки наймитів мого батька мають у надлишку хліба, а я тут гину з голоду... Устану, піду до свого батька і скажу йому: "Батьку, я згрішив перед небом і перед тобою і вже не гідний зватися твоїм сином; прийми ж мене як одного з твоїх наймитів!"»*

Тож він, підійнявшись, пішов до свого батька. Коли хлопець був ще далеко, батько побачив його й змилосердився. Він, побігши, кинувся синові на шию і поцілував його.

А син сказав йому: *«Батьку, я згрішив перед небом і перед тобою; я вже не гідний зватися сином твоїм!»* Та батько сказав своїм рабам: *«Негайно принесіть найкращий одяг і зодягніть його, дайте перстень йому на руку і взуття на ноги; приведіть відгодоване теля та заколіть; будемо їсти й*

веселитися, бо цей син мій був мертвий — і ожив, пропав — і знайшовся!» І всі почали веселитися.

А старший син у цей час був на полі. Коли, повертаючись додому, він наблизився до хати, то почув співи й танці. Закликавши одного зі слуг, запитав: *«Що це таке?»* Той відповів: *«Твій брат повернувся, і твій батько заколов відгодоване теля, бо здоровим його прийняв»*. Тож старший син розгнівався і не хотів увійти усередину.

Батько вийшов і вмовляв його. Та він сказав у відповідь своєму батькові: *«Ось, стільки років я тобі служу, ніколи не переступав твоєї заповіді, а ти мені не дав і козеняти, щоб я повеселився з моїми друзями. Коли ж цей син твій, який розтратив твоє майно з блудницями, повернувся, ти заколов йому відгодоване теля!»*

А той відказав йому: *«Сину, ти завжди зі мною, і все моє — твоє. Тут треба таки веселитися і радіти, бо цей брат твій був мертвий — і ожив, пропав — і знайшовся!»*

Запитання для обговорення:

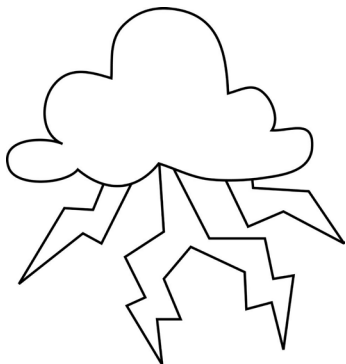
- Що ви думаєте про сина, який попросив у батька свій спадок?
- Як ви вважаєте, чи був у молодшого сина досвід мудрого поведження з грошима?
- Чи купували ви коли-небудь щось за свої гроші, а потім мріяли, щоб у вас знову були кошти, аби ви могли купити ще щось?
- Як ви вважаєте, чи приємно було працювати зі свиньми?
- Наскільки голодним вам потрібно бути, щоб захотіти, аби у вас була така ж смачна їжа, як у свиней?
- Чи поставився батько до свого сина, коли той повернувся, як до наймита? Чому ні?
- Як ви почувалися б, якби справді зробили щось не так, і замість того, щоб розсердитися на вас, хтось просто міцно вас обійняв?

- Ісус є саме таким. Навіть якщо ми ухвалюємо неправильні рішення або робимо щось не так, Ісус Христос завжди готовий пробачити і любити нас. Чи повинні ми дозволяти своєму страху, коли робимо щось погане, утримувати нас від Бога? Чому ні?

Вітер та море підкоряються Ісусу

Писання: Марка 4:35-41

Чи потрапляли ви колись під дуже сильну грозу? Якщо так, то ви знаєте, як це страшно. Навіть дорослі можуть боятися блискавки та грому. Можна точно сказати: якщо буря справді сильна, мало хто може заснути через шум і спалахи світла, навіть вночі.

Біблія розповідає захоплюючу історію про Ісуса, Його учнів та один із найстрашніших штормів, які ви тільки можете собі уявити. Ісус Христос весь день навчав натовп людей, перебуваючи на березі. Коли Він закінчив навчати, то сказав учням сісти в човен і вирушити на інший берег моря.

Христос так втомився, що заснув на кормі, підклавши подушку під голову, поки учні веслували. Раптом здійнялася сильна буря. Вітер ставав все сильнішим і сильнішим, а хвилі — все вищими й вищими.

Ісус продовжував спати під час бурі. Вітер та хвилі стали такими сильними, що учні думали, човен перевернеться і всі вони потонуть. А Ісус продовжував спати, незважаючи на сильний шторм. Нарешті човен почав розвалюватись і тонуть, учні так злякалися, що розбудили Христа.

Вони закричали: *«Учителю, хіба Тобі байдуже, що ми гинемо?»* Прокинувшись, Ісус наказав вітрові й звелів морю: *«Перестань, ущухни!»*.

У ту ж мить вітер стих і хвилі заспокоїлись. Настав повний штиль.

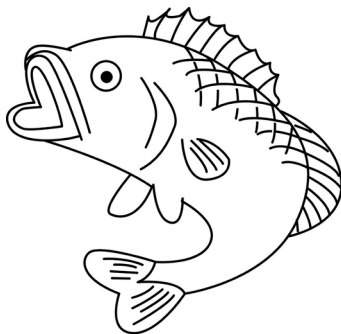
Учні були вражені. Буря відразу припинилася, коли Ісус заговорив з ними. Він сказав учням: *«Чому ви такі лякливі? Невже не маєте віри?»*

Запитання для обговорення:

- Чому учні злякалися, коли Ісус був з ними в човні?
- Що ми можемо робити, коли нам страшно?

Ісус годує п'ять тисяч людей

Писання: Марка 6:30-44

Коли востаннє ви були так зайняті чимось, що забували поїсти? А потім, коли у вас нарешті з'являвся час, ви, мабуть, з'їдали вдвічі більше, ніж зазвичай. Бувають часи, коли люди настільки зайняті роботою або відпочинком, що вони не тільки забувають про їжу, вони навіть не думають про неї, бо захоплені чимось.

Біблія розповідає про час, коли Ісус ходив по землі, проповідуючи людям про Бога і зцілюючи хворих. Його учні були настільки схвильовані тим, що відбувалося, що вони зовсім не думали про те, що народу може знадобитися їжа.

Дванадцять учнів Ісуса також ходили з міста до міста, проповідуючи про Бога та зцілюючи людей. Повернувшись, вони розповіли Ісусові про свої успіхи. Учні були настільки зайняті, що не мали часу поїсти. Навколо них були тисячі людей.

Христос хотів, щоб учні вирушили з Ним у тихе місце, аби відпочити. Отож, Ісус та Його учні сіли в човен і попливли вздовж берега у бік Галілеї. Вони намагалися відправитися подалі від натовпу. Але люди побачили, як вони відпливають, і побігли вздовж берега до того місця, де мав пристати човен.

Люди прийшли туди раніше за Ісуса та Його учнів. Коли човен причалив, то там був уже цілий натовп народу. Ісусові стало шкода їх, тому Він почав розповідати їм про Царство Боже. Ісус також зцілював багатьох хворих людей, які приходили до Нього.

Час ішов, і надходила пізня година.

Учні Ісуса прийшли і сказали Йому, щоб він відіслав людей назад у місто, аби вони могли поїсти. Та Ісус наказав Филипові, одному зі Своїх учнів: *«Дайте ви їм їсти!»* Филип відповів: *«Нам знадобиться багато їжі, і нам би довелося працювати майже рік, щоб мати достатньо грошей, аби купити їжу для всіх»*.

Христос уже знав, що Він збирався зробити.

До Нього підійшов Андрій і розповів про маленького хлопчика, який приніс із собою їжу. Він мав кошик із п'ятьма маленькими буханцями хліба та двома маленькими рибками. Учні сказали Ісусу, що цього недостатньо для нагодування всіх людей.

Ісус Христос наказав Своїм учням принести Йому цю їжу. Маленький хлопчик віддав свої п'ять маленьких буханців хліба та дві рибки Ісусу. Христос звелів учням посадити всіх присутніх на траві, розділивши їх на групи. Тоді Він узяв п'ять маленьких буханців хліба та дві риби і підніс очі до неба. Ісус подякував Богові за їжу, розламав хліб і дав його учням, щоб ті роздали людям.

Ісус продовжував давати хліб Своїм учням, а вони продовжували роздавати його людям. Потім Ісус роздав рибу Своїм учням, а вони роздали її людям. Їжі було достатньо, і кожен їв стільки, скільки хотів.

Після того, як всі наїлися, учні Ісуса зібрали залишки і наповнили ними дванадцять кошиків. Ісус Христос нагодував близько 5000 чоловіків. Жінки та діти теж їли. Усі люди казали: *«Мабуть, це особлива людина, послана Богом»*. Ісус був не просто особливою людиною, Він був Сином Божим.

Запитання для обговорення:

- Що робили учні Ісуса?
- Чому люди йшли за Христом та Його учнями?
- Як Ісус Христос та Його учні намагалися піти подальше від усіх людей?

- Чому учні хотіли, щоб люди повернулися у місто?
- Чому Христос попросив учнів нагодувати народ?
- Скільки чоловіків було нагодовано їжею хлопчика?
- Як Ісус зміг нагодувати всіх людей лише п'ятьма хлібами та двома рибками?
- Чи знає Бог, чого ми потребуємо, перш ніж ми попросимо?
- Чи дає нам Господь те, що нам потрібно сьогодні?

Ісус має владу над злом

Писання: Марка 5:1-20

Люди можуть бути настільки хворими, що не усвідомлюють, що вони роблять. Хворі люди іноді можуть поводитися дуже буйно, тому лікарям, медсестрам або навіть поліцейським інколи доводиться стримувати їх або давати їм ліки, щоб заспокоїти, адже вони не можуть допомогти собі самі.

За часів Ісуса були такі люди, які поводитися дуже буйно. У деяких з них жили злі духи, і ці злі духи були від сатани. Дуже сумно, коли люди такі хворі, особливо якщо здається, що ніхто не може їм допомогти.

Одного разу Ісус переправився через озеро з учнями, і, коли Він вийшов з човна, Його помітив чоловік, який мешкав неподалік біля гробниці.

Цей чоловік був буйним і був таким сильним, що ніхто не міг зупинити чи втримати його. Він був одержимий злим духом. Цей чоловік міг розірвати будь-які ланцюги та розбити кайдани, які були на нього надіті. Ніхто не міг контролювати його, і він тинявся навколо, кричачи і завдаючи собі болю.

Коли ж той чоловік побачив, що Ісус Христос вийшов із човна, він побіг до Ісуса, впав перед Ним навколішки і закричав: *«Що Тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього?»*

Злий дух, який жив у цій людині, благав Ісуса пообіцяти, що Він не мучитиме його.

Ісусові стало шкода цього чоловіка, і Він сказав злому духу: *«Вийди з цієї людини!»* Потім Ісус запитав злого духа, як його звуть, і злий дух сказав, що його звуть Легіон, що означає *«нас багато»*. Злий дух благав Ісуса не виганяти демонів з людини.

Мабуть, злі духи мали бути в комусь живому.

Неподалік паслося велике стадо свиней. Нечисті духи благали Ісуса дозволити їм увійти у цих тварин. Тож Ісус дав їм дозвіл, і вони вийшли з людини й увійшли у свиней. Усе стадо свиней, близько 2000, здичавіло, кинулося з кручі в озеро і втопилося.

Ті, хто пас свиней, побігли до міста і розповіли про те, що сталося. Люди з міста вийшли подивитися на те, що відбулося, і побачили мертвих свиней в озері. Вони також побачили чоловіка, який раніше був одержимим, а тепер він мав нормальний вигляд. Чоловік був одягнений і спокійний. Він не волав і не кричав, і вони могли говорити з ним, а він говорив з ними.

Ви, певно, подумаєте, що люди почали славити Бога за те, що зробив Ісус. Ні, жителі злякалися. Ті, хто бачив, що трапилось з одержимим чоловіком та свиньми, розповіли про все жителям того міста. І люди тієї місцевості почали благати Христа покинути їхню околицю, вони боялися чудес Ісуса.

Зцілений чоловік попросився піти з Ісусом Христом, але Він не дозволив йому. Натомість Ісус сказав цьому чоловікові піти додому і розповісти своїй сім'ї та друзям, як багато Господь зробив для нього. Так він і вчинив. Пішов і розповів усім, кого зустрічав, про чудо, яке Бог зробив у його житті. Люди, які його знали, були вражені, тому що багато років цей чоловік був просто дикою і божевільною людиною, він жив посеред гробниць.

Запитання для обговорення:

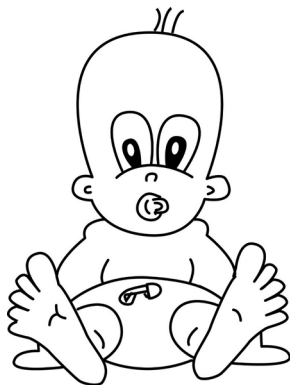
- Чому жителі злякалися, коли той чоловік зцілювався?
- Чому люди хотіли, щоб Ісус залишив їхню околицю?
- Опишіть силу сатани.
- Розкажіть про силу Бога.
- Чим Божа сила відрізняється від сили сатани?

- Оскільки сила сатани могутніша за вашу силу, то як ви можете чинити опір його силі?
- Чи звершує Бог чудеса сьогодні?
- Якщо ви вважаєте, що так, наведіть приклад.
- Якщо ви думаєте, що ні, скажіть чому?

Народження згори. Никодим

Писання: Івана 3:1-17

Чи траплялося у вас, що ви хотіли щось дізнатися, але боялися запитати, бо не хотіли, щоб інші подумали, що ви не знаєте відповіді? Іноді люди на роботі не знають, як щось робити, але кажуть іншим людям, що знають, а потім ламають частину обладнання або роблять справді велику помилку. Або ще є люди, які мають гарну освіту і усі думають, що вони багато знають. Якщо ж є питання, на які вони не знають відповіді, то вони можуть не захотіти питати, бо тоді люди знатимуть, що вони, можливо, не такі розумні, як усі думали.

Никодим був важливим релігійним лідером у місті. Він був дуже освіченим, і всі вважали його дуже розумним. Цей чоловік почув про Ісуса та Його науку і захотів дізнатися більше. Никодим знав, що Ісус Христос був від Бога, і він мав багато запитань до Ісуса. Никодим дуже не хотів когось запитувати, тому що він був релігійним лідером і всі думали, що він знає відповіді на багато запитань.

Никодим не розумів, про що говорив Христос, коли проповідував, як стати частиною Царства Божого. Але він не хотів, щоб інші думали, що він не знає цієї відповіді. Щоб ніхто не дізнався, що він зустрічається з Ісусом, Никодим пішов до Нього вночі. Він вирішив сам поставити Христу запитання про те, як стати частиною Царства Божого. Никодим сказав Ісусу, що він знає про те, що Ісус прийшов від Бога, адже ніхто з людей не може чинити таких чудес, як Він. Але він ще не поставив своє головне запитання.

Перш ніж Никодим встиг щось сказати, Христос сказав йому, що для того, аби стати частиною Царства Божого, він має народитися згори. Никодим був вражений тим, що Ісус достеменно знає, про що він думає. Тоді Никодим попросив

у Ісуса пояснити, що означає «народження згори». Він не розумів, як той, хто вже народився, може народитися ще раз. Ісус пояснив Никодиму, що людина має народитися фізично, а потім народитися духовно. Але цей розумний чоловік ніяк не міг зрозуміти цього і запитав Ісуса, як таке може статися.

Ісус відповів Никодиму: *«Ти — учитель Ізраїля, і не знаєш цього?»* Христос сказав, що якщо він не віритиме тому, чому Христос і Його учні навчали і робили тут на землі (наприклад, чудеса Ісуса), як тоді він зможе повірити та зрозуміти небесне?!

Ісус пояснив Никодиму, що Син Людський прийшов з небес, і кожен, хто повірить у Нього, матиме вічне життя. Потім Він сказав, що Бог так полюбив людей, що послав Свого Сина, щоб урятувати від гріха всіх, хто повірить у Нього.

Ісус Христос не сказав, що через те, що люди не слухняні Богу, вони ніколи не зможуть бути на небесах; Він просто сказав, що кожен, хто повірить в Ісуса як єдиного Сина Божого, зможе отримати прощення і стати частиною Божої сім'ї. Якщо людина повірить в Ісуса і попросить Господа пробачити її, тоді вона народжується згори.

Багато релігій і багато релігійних лідерів говорять людям, що вони повинні робити певні справи, наприклад, допомагати бідним, читати багато молитов, класти фрукти або квіти перед ідолами чи давати гроші релігійним лідерам, щоб потрапити на небеса. Бог хоче, щоб ми допомагали іншим, і Він хоче, щоб ми жертвували гроші, аби допомогти в будівництві Божої церкви тут, на землі, але це не те, що веде нас на небеса. Ми потрапляємо на небеса лише тоді, коли віримо в Ісуса як єдиного Сина Божого, просимо Бога пробачити нас за наші гріхи, а потім віримо, що ми прощені.

Як тільки ми стаємо частиною Божої сім'ї, ми хочемо робити щось для інших. І ми це робимо не тому, що намагаємось прокласти собі шлях на небеса, а тому, що ми любимо Бога за те, що Він зробив для нас.

Запитання для обговорення:

- Чому Никодим прийшов до Ісуса вночі?
- Що означає «народитися згори»?
- Як, на думку деяких людей, можна потрапити на небеса?
- Як, за словами Ісуса, ми можемо потрапити на небеса?
- Чи маємо ми народитися згори, щоб стати частиною Божого Царства?

Багатий юнак

Писання: Марка 10:17-27

Якби ви мали мільйони доларів, що ви купили б? Що не можна купити за гроші?

Мабуть, ви чули історії про людей, які мали дуже мало грошей, а потім виграли в лотерею і за одну ніч стали мільйонерами. Вони перетворилися з дуже бідних на дуже багатих. Часто люди, які виграють багато грошей, насправді навіть не знають, як поводитися з ними, і упродовж кількох років усі їхні гроші пропадають. А ці люди повертаються до того, з чого почали, вони знову стають дуже бідними.

Також є історії про спортивних чемпіонів, яким платять багато грошей, щоб вони грали у футбол чи займалися іншими видами спорту. Деякі з відомих гравців отримують мільйони доларів на рік. Не всі, але деякі з цих спортсменів, які заробляють так багато грошей, також погано справляються зі своєю славою та статком. Вони купують великі будинки та багато машин, їздять у дорогі поїздки та витрачають, витрачають, витрачають. Потім, через кілька років, вони більше не можуть займатися спортом і гроші перестають надходити, а вони не відкладали гроші та не планували майбутнє. Такі люди виявляють, що не можуть дозволити собі свої будинки, автомобілі та човни, і незабаром усі ці речі вони втрачають, бо у них не лишається грошей, щоб платити за них. Часто ці спортсмени залишаються без нічого.

Ось історія зі Слова Божого про чоловіка, який мав багато грошей.

Ісус проповідував людям, Він розмовляв з дітьми, благословляв їх, аж раптом до Нього підбіг багатий юнак і впав до Його ніг. Він роздумував про все, що говорив Ісус, і хотів поставити Ісусові одне запитання.

Цей багатий чоловік чув, як Христос навчав про небеса та Царство Боже, і запитав Ісуса, як він може стати частиною цього Царства. Ісус Христос знав, у чому полягала справжня проблема цього чоловіка, але спочатку сказав йому, що він повинен просто дотримуватися 10 Заповідей. Молодий чоловік сказав Ісусу, що він виконує усі Заповіді.

Христос сказав, що це чудово, тоді йому слід продати усе своє майно, роздати гроші бідним і слідувати за Ним. Молодий чоловік був здивований відповіддю Христа. Він не очікував, що Ісус скаже йому продати все, що в нього було, тому що він був дуже багатий. Це означало б, що йому довелося б кинути все і стати одним із учнів Ісуса, ночувати під зірками і їсти звичайну їжу, яку їли інші.

Одразу ж юнакові стало дуже і дуже неприємно. Він засмутився, бо усвідомлював, яку велику жертву йому доведеться принести, щоб продати все, що в нього було, роздати бідним і слідувати за Ісусом. Він мав дуже комфортне життя, а тепер йому потрібно відмовитися від усього цього. Гроші були для нього важливішими, ніж бути послідовником Ісуса.

Молодий чоловік відійшов пригнічений, бо не хотів відмовлятися від того, що мав.

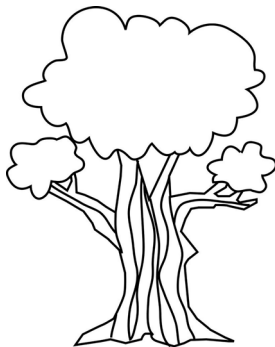
Запитання для обговорення:

- Як ви вважаєте, чому молодий чоловік підбіг до Ісуса?
- Що Христос попросив його зробити?
- Яким було рішення багатого юнака?
- Чому він пішов сумним?
- Як ми можемо отримати вічне життя і стати частиною Царства Божого?
- Чи вимагає Ісус, щоб усі люди продали все, що мають, і роздали всі свої гроші бідним?
- Як ви вважаєте, чому Ісус сказав цьому чоловікові вчинити саме так?

Закхей знайомиться з Ісусом

Писання: Луки 19:1-10

Людина, яка не має жодного друга, — найсамотніша людина на світі. Бог створив нас, щоб ми завжди були у спілкуванні з іншими людьми, але щоб мати друзів, потрібно самому бути дружелюбним. Бути другом означає, що вам потрібно відволіктися від своїх бажань і зайнятися тим, що хочуть ваші друзі. Вам потрібно знайти час для інших. Саме так «працює» дружба.

Одного разу Ісус зустрів чоловіка, який не мав жодного друга. Цього чоловіка звали Закхей. Багато людей не любили Закхея. По-перше, тому що він був збирачем податків (поясніть, що означає збирач податків), а також тому, що він був нечесним і брав собі зайві гроші. Закхей почув, що Ісус іде до його міста і що Він творить чудеса (поясніть, що означає чудеса). Закхей вирішив піти і побачити Ісуса, але коли він прийшов у місто, то там зібрався величезний натовп. Закхей був дуже маленького зросту, він не міг бачити поверх голів людей, та ніхто не пропустив його крізь натовп уперед, де він міг би побачити Ісуса. Попри всі його намагання, люди просто стояли у нього на шляху і не збиралися поступатися місцем такій підлій і нечесній людині, як Закхей. Навіть коли він просив людей пропустити його, вони просто ігнорували його.

Закхей був сповнений рішучості побачити Ісуса, але було очевидно, що люди не збиралися допомагати йому. Він думав, що просто піде в кінець натовпу, а потім стане перед людьми. Але звістка про прихід Ісуса настільки схвилювала всіх, що майже всі жителі міста вийшли на головну дорогу, щоб побачити Його. Це було схоже на найбільший парад, який ви коли-небудь бачили, і черга людей була така довга, що Закхей навіть не міг побачити

кінця. Було марно намагатися обійти натовп, адже він був надто величезним.

Закхей не здавався. Він думав і думав про те, що він міг би зробити. Тоді Закхей побачив смоківницю біля дороги. Це дерево дуже відрізняється від інших дерев, бо на його стовбурі є всілякі випуклості, на які зручно ставити ноги, тому дітям подобаються смоківниці, адже на них легко вилазити. Закхей побачив деяких дітей на смоківниці високо над натовпом, і це наштовхнуло його на думку. Він знайшов смоківницю, на якій не було дітей, і виліз на неї. Закхей думав, що це допоможе йому побачити Ісуса, коли Той проходитиме повз нього.

Незабаром на дорозі з'явився Ісус Христос. Натовп був у захваті. Усі кликали Ісуса і махали Йому гілками, щоб показати, як вони раді, що Він прийшов до їхнього міста. Коли Христос підійшов до дерева, на яке заліз Закхей, то зупинився біля нього. Христос глянув на Закхея і сказав: *«Привіт, Закхею! Негайно злізай, бо сьогодні потрібно мені бути у твоєму домі!»*

Закхей був вражений. Ісус справді розмовляв з ним і хотів зупинитися у його домі. Він одразу швидко зліз на землю, і вони з Ісусом пішли до нього додому. Коли вони дісталися до дому Закхея, Ісус розповів йому про справи Божі і про те, що Господь хоче, аби Закхей жив і не обманював людей.

Закхей сказав Христу, що шкодує про скоєне і збирається роздати бідним половину свого майна. Також він сказав, що поверне кожній людині вчетверо більше за те, що він взяв. Ісус промовив до Закхея, що в цей день він став частиною Божої сім'ї, адже Закхей показав, що шкодує про непокору Богові.

Запитання для обговорення:

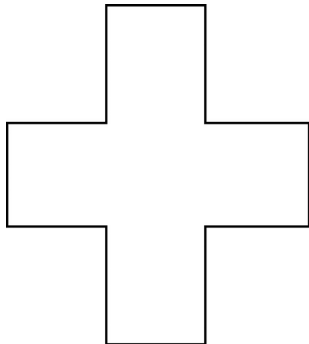
- Чому ніхто не любив Закхея?
- Чому Закхей хотів побачити Ісуса?

- Звідки Ісус знав ім'я цього чоловіка?
- Що сталося з Закхеєм після того, як Христос прийшов до його дому?
- Як Закхей став частиною Божої сім'ї?

Милосердний самарієць

Писання: Луки 10:25-37

У світі існує безліч різних релігій. Деякі люди скажуть вам, що немає значення, в якого бога ви вірите, адже це один і той самий бог. Біблія стверджує, що це зовсім не так.

У Старому Завіті розповідається, як ізраїльтяни одного разу зробили золоте теля і почали поклонятися йому. Бог дуже розгнівався, оскільки вони не послухалися Його. У другій Заповіді написано: *«У тебе не буде інших богів, крім Мене. Не робитимеш собі ідола...»*

Деякі релігії навчають, що ви можете заробити собі «перепустку» на небеса, роблячи добрі справи для інших. Те, що людина релігійна, або багато молиться, або носить особливий релігійний одяг, не робить її християнином або послідовником істинного Бога і не дає їй можливості потрапити на небеса. Біблія також каже нам, що якщо ми є християнами, то повинні хотіти робити добро іншим, навіть якщо ми знаємо, що це не прокладає нам дорогу на небеса.

Одного разу до Ісуса підійшов релігійний єврей і запитав: *«Що мені робити, щоб отримати вічне життя і стати частиною Божої сім'ї?»*

Христос запитав того чоловіка: *«А що сказано в Законі (Біблії)?»* Той відповів: *«Люби Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе»* (Лев. 19:18; Повт. Зак. 6:5).

Ісус сказав тому чоловікові: *«Правильно ти відповів. Роби це, — і ти будеш частиною Божої сім'ї»*. Ісус Христос знав, що цей чоловік все ще має питання, і Ісус перевіряв його.

Тоді чоловік запитав Христа: «Але, Ісусе, хто ж мій ближній?»

У відповідь Ісус Христос розповів йому історію: «Один чоловік ішов з Єрусалима в Єрихон і потрапив до рук розбійників, які його пограбували й завдали йому ран, та відійшли, залишивши його ледь живим. Та випадково тією дорогою проходив один священник і, побачивши його, обминув; так само і левіт, прийшовши на те місце, поглянув — і оминув. А якийсь самарієць, проходячи, підійшов до нього і, побачивши, змилювався. (Самарійці були людьми, яких євреї не любили. Вони ніколи не заговорили б з самарійцем і навіть не наблизилися б до нього.) Він підійшов, перев'язав його рани, поливши на них олії та вина (це використовувалося з медичною метою за часів Ісуса), посадив його на худобину, привіз до гостиниці й подбав про нього.

А другого дня, [як відходив], вийняв два динарії, дав власникові гостиниці та сказав: "Подбай про нього, а якщо більше витратиш, то віддам тобі, коли повертатимуся"».

Ісус запитав релігійного чоловіка: «Кого з цих трьох ти вважаєш ближнім тому, який попався розбійникам?»
Законник відповів: «Того, хто змилювався над ним!»
Тоді Ісус сказав йому: «Іди і ти чини так само».

Ця історія також показує нам, що ми не можемо сказати, яка людина насправді всередині, судячи з того, як вона одягнена зовні, чи по її роботі, чи з того, скільки в неї грошей.

Запитання для обговорення:

- Ким був самарієць?
- Як ви вважаєте, чому священник і левіт оминули пораненого?
- Як ви думаєте, чому самарієць допоміг пораненому?

- Чи зможемо ми потрапити на небеса, якщо будемо добрими і робитимемо добро іншим?
- Чому Бог хоче, щоб ми були милосердними до ближнього?

Ісус має владу над смертю

Писання: Івана 11:1-46

У перших біблійних розповідях ми читаємо про Адама та Єву. Вони були створені Богом, і спочатку вони не старіли і не вмирили. Як тільки Господь створив Едемський сад, Адама та Єву, світ був досконалим місцем, і в ньому не було смерті. Але Бог попередив перших людей, якщо вони скуштують плід з дерева пізнання, то помруть. Це не означало, що Адам та Єва помруть негайно, але як тільки вони не послушалися Бога, смерть прийшла у світ, тому що у світ увійшов гріх. А результатом гріха є смерть, як для нашого духу, так і для наших тіл.

Та Бог уже планував, що одного разу Ісус не тільки дасть усім нам можливість перемогти гріх, але й смерть не буде для нас кінцем. Якщо ми приймаємо Ісуса як нашого Спасителя, нам не лише прощаються наші гріхи, але ми отримуємо обіцянку, що після смерті ми будемо з Господом та Ісусом на небесах усю вічність.

Коли помирає член сім'ї чи друг, людям завжди дуже важко, адже вони сумують за ним. Пам'ятайте, Ісус народився людиною, тому Він мав почуття, як і у всіх нас. Йому було сумно, коли люди грішили, проте Ісус був щасливий, коли зціляв людей від хвороб.

У Біблії є історія про хорошого друга Ісуса. Його звали Лазар. Цей чоловік сильно захворів, і його сестри, Марія та Марта, доглядали його. Вони теж були добрими друзями Ісуса. Марія і Марта були впевнені, що Ісус може допомогти їхньому братові одужати, тому вони відправили послання Христу, щоб повідомити його, що Лазар дуже хворий.

Ісус Христос знав, що Лазар незабаром помре, але Він не пішов одразу. Христос чекав два дні. Він знав, що у Бога є особливий план для Лазаря і що багато хто через це зможе дізнатися про силу Бога. Та учні не розуміли дій Христа.

Коли Ісус прийшов до дому Лазаря, там було багато друзів, які намагалися втішити Марію та Марту. Марта вірила, що Ісус був Божим Сином, і хоча їй було сумно через смерть її брата, проте вона знала, що знову побачить його на небесах, оскільки Лазар також вірив, що Ісус був Божим Сином.

Христос сказав Марті, що Лазар воскресне. Вона повідомила Марію про прихід Ісуса. Марія і всі їхні друзі прийшли побачити Його. Марія була такою засмученою, що заплакала. Ісус також заплакав.

Потім Ісус Христос підійшов до гробниці й наказав відвалити камінь. Але Марта не хотіла, щоб камінь відвалювали. Ісус сказав Марті довіритися Йому, адже тільки тоді вона побачить дивовижні речі, які Бог може зробити. Ісус помолився Отцеві і сказав: *«Лазарю, вийди сюди!»*

Лазар вийшов із печери, і всі були надзвичайно здивовані. Потім Ісус сказав друзям розв'язати Лазаря з похоронних полотен. Усі зраділи, бо Лазар, який колись був мертвий, тепер знову ожив.

Ісус довів, що Він є Сином Божим і має владу над смертю. Багато хто з присутніх там повірив, що Ісус був Сином Божим, але не всі. Неймовірно, але які б чудеса не відбувалися сьогодні, які доводять, що Бог є реальним, багато людей все ж відмовляються вірити в єдиного істинного Бога.

Запитання для обговорення:

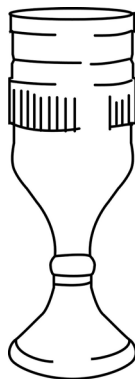
- Чому Марія і Марта послали за Ісусом?
- Чому Ісус Христос zvolікав, перш ніж піти до свого друга Лазаря?

- Що Христос сказав Марті?
- Що Ісус сказав Лазарю зробити?
- Що Ісус Христос хотів, щоб люди дізналися про Бога?

Господня вечеря

Писання: Луки 22:7-23; Марка 14:12-25;
Матвія 26:17-29; 1 Коринтян 11:23-32;
Єремії 31:31-34

Уявіть, що у вас є багато друзів, але ви змушені залишити їх, оскільки від'їжджаєте з того місця, де ви живете, і, можливо, більше ніколи не повернетесь. Що ви хотіли б зробити перед від'їздом? Більшість людей влаштовують прощальну вечірку. Вони запрошують усіх своїх друзів та сім'ю, щоб попрощатися.

Ісус знав, що наближається час, коли Він буде розіп'ятий і помре, коли залишить Своїх друзів і сім'ю доти, доки вони знову не зберуться разом на небесах. Він пригадував багато добрих моментів, які відбувалися з Ним та Його друзями. Був час, коли Ісус у Єрусалимі у храмі навчав людей про Бога, і там було багато Його друзів. Христос згадав час, коли Він, прийшовши до храму, перекинув столи міняльників і вигнав тих, хто використовував храм лише для того, щоб заробляти гроші. Ісус Христос навчав людей про гроші, Він розповів історію про жінку, яка віддавши останню монету, віддала Богу все, що в неї було.

Христос згадав, як навчав людей притчами. Незважаючи на те, що Він творив чудеса і вчив про Бога, багато юдеїв відмовлялися вірити, що Він був Божим Сином і що Він буде центром майбутнього царства.

Наближався день Пасхи. Ісус хотів у цей час побути зі Своїми учнями, тому Він дав Своїм учням вказівки приготуватися до пасхальної вечері. Ісус Христос послав Петра та Івана знайти місце для пасхальної зустрічі, Він наказав їм піти в місто і знайти чоловіка, що нестиме глечик. Цей чоловік покаже їм кімнату, де вони будуть їсти. Петро та Іван пішли до міста і знайшли чоловіка саме так, як і сказав їм Ісус.

Коли настав час, Христос покликав Своїх учнів до кімнати, де була приготована пасхальна вечеря. Він сказав, що це буде остання пасхальна вечеря, яку Він розділить з ними, доки вони знову зустрінуться на небесах. Ісус Христос збирався незабаром покинути їх, і хоча учні були засмучені тим, що вони не будуть більше з Ісусом, вони хотіли насолодитися спільною вечерею.

Христос узяв хліб зі столу, розділив його на дрібні шматочки і сказав учням, що цей хліб подібний до Його тіла, яке незабаром буде переломлене за них і за весь світ. Він сказав їм взяти хліб та з'їсти його. Потім Ісус узяв вино (сік) і сказав Своїм учням, що це вино подібне до Його крові, яка незабаром буде пролита, коли Він помре на хресті заради прощення гріхів. Його кров була подібна до крові ягняти, принесеного у жертву ще під час першої Пасхи, щоб люди були врятовані від смертельної кари. Потім Ісус сказав учням взяти чашу та випити з неї на згадку про Його смерть.

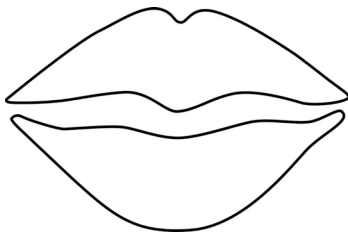
Після закінчення вечері Ісус пішов на Оливну гору помолитися. Коли Він молився, то запитав Бога, чи можливо, щоб Йому не треба було проходити через розп'яття, оскільки Христос знав, наскільки це буде жахливо. Але Ісус також сказав, що готовий бути слухняним Своєму Батькові і прийняти Його волю.

Запитання для обговорення:

- Що святкували під час пасхальної вечері?
- Про що згадують під час причастя?
- Якби ви знали, що це буде останній раз, коли ви будете разом зі своїми друзями і вечерятимете з ними, що ви хотіли б їм сказати?
- Що Ісус хоче, щоб ми пам'ятали про Господню вечерю?

Ісуса зраджують

Писання: Луки 22:1-5; Луки 22:39-53

Є історія про чоловіка, який позичив у свого друга долар, щоб купити лотерейний квиток. Він сказав другові, що якщо виграє, то поділиться з ним грошима. Що ж, його квиток справді був виграшним, і він отримав мільйон доларів. Але коли його друг нагадав йому про його обіцянку розділити виграш, який він одержав завдяки позиченому долару, то той чоловік сказав, що квиток належить йому і він не збирається ним ділитися.

Одним із найбільших розчарувань, які можуть з нами статися, — це коли один із наших найкращих друзів повстає проти нас. Можливо, розповідає неправду або обіцяє щось, а потім не виконує своєї обіцянки. Коли друг зраджує (стає проти), то зазвичай така дружба руйнується назавжди.

Юда був одним із учнів Ісуса, а також тим, хто зберігав гроші учнів. Він думав, що гроші набагато важливіші за дружбу. Сатана знав це і спокусив Юду піти до первосвященників та домовитись, як продати їм Ісуса. Після того, як релігійні лідери сказали, що заплатять Юді гроші, він повідомив їм, що вони зможуть знайти Ісуса Христа у саду за містом. Релігійні лідери склали план арешту Ісуса та дали гроші Юді.

Після останньої вечері Христос та Його учні вирушили на Оливну гору (до Гефсиманського саду). Ісус попросив учнів молитися, щоб не піддатися спокусі диявола. Христос відійшов від них, схилив коліна і молився. Він знав, що Його заарештують та розіпнуть на хресті. Незважаючи на те, що Він був Божим Сином і знав це, Він також знав, наскільки це буде жахливо. Тому Христос молився і просив Бога не допустити цього, якщо можливо, але якщо на те була Божа воля, Він був готовий померти.

Ісус так ревно молився, що Його піт був подібний до крапель крові, які падали на землю. Потім Ісус повернувся до Своїх учнів і виявив, що вони сплять, замість того, щоб молитися, як Він просив їх. Христос розбудив їх і запитав: *«Чому спите? Устаньте й молитесь, щоб ви не потрапили у спокусу»*. У саду було темно, бо була ніч. Поки Ісус говорив зі Своїми учнями, великий натовп із римськими воїнами прийшов у сад. Серед них був і Юда, учень, який зрадив Ісуса за гроші.

У біблійні часи було прийнято, щоб люди обіймали один одного і цілували при зустрічі. Так робили навіть чоловіки. Юда сказав старійшинам, що той, кого він привітає та поцілує першим, — це і є Ісус (оскільки в саду було темно, їм потрібен був знак). Юда підійшов до Ісуса, щоб обійняти та поцілувати Його. Але Ісус уже знав, що мало статися, Він знав і про те, що зробив Юда. Христос сказав: *«Юдо, то ти поцілунком видаєш Сина Людського?»* Ісус хотів показати, що один із Його найкращих друзів повернувся проти Нього.

Коли люди, які також були з Ісусом у саду, побачили, що відбувається, вони запитали: *«Господи, чи не вдарити нам мечем?»*

Тоді один із послідовників Ісуса взяв свій меч, вдарив раба первосвященника і відтяв йому праве вухо. Ісус сказав: *«Облиште, вже досить!»* Тоді Христос доторкнувся до вуха раба і зцілив його. Ісус Христос звернувся до первосвященників, старійшин і служителів храму: *«Наче проти розбійника вийшли ви з мечами і киями...»*

Потім Він додав: *«Жодного дня, коли Я був з вами у храмі, ви не підняли руки на Мене. Але це ваш час і влада темряви»*. Ісус сказав так, тому що те, що мало статися, буде одним із найтривожніших часів у всій історії світу — Син Божий буде розп'ятий на хресті.

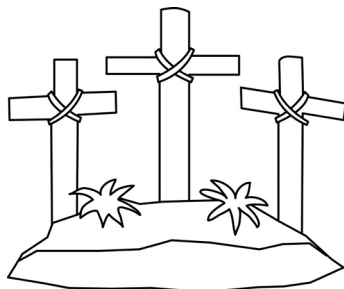
Запитання для обговорення:

- Чому Юда зрадив Ісуса?

- Чому релігійні лідери заарештували Ісуса Христа вночі, а не вдень у храмі?
- Як ви думаєте, якими людьми були релігійні лідери?
- Як ви вважаєте, що відчули учні, коли Ісус знайшов їх сплячими?
- Чи «підводили» ви колись когось, хто просив вас щось зробити? Як ви почувалися?

Ісус помер за нас

Примітка: Ця історія є трохи складною для сприйняття дітьми від 4 до 5 років. Існують значні розбіжності у думках щодо того, як багато інформації з історії про розп'яття слід подавати дітям цього віку, а також наскільки діти цього віку можуть все це зрозуміти. 4-5-річні діти ще вчаться відокремлювати фантазію від реальності, відчують труднощі з розумінням часу, наприклад, 3 дні між смертю та воскресінням, не кажучи вже про здатність дітей цього віку повністю розуміти смерть та воскресіння. Цю історію можна просто подати дітям молодшого віку без особливих подробиць, а потім повторити у старшому віці.

Писання: Івана 18, 19; Івана 12:12-16; Захарії 9:9

Ісус Христос навчав людей про Бога і чинив багато чудес. Більшість людей любили Ісуса і були надзвичайно щасливі, адже Він зцілював багатьох хворих і сильно любив оточуючих. Але були люди, яким не подобався Христос, бо Він казав їм, що вони не слухаються Господа і не йдуть за Ним.

Одного разу Ісус Христос прийшов у місто Єрусалим, де Він часто бував і до Свого служіння. Коли люди почули, що Ісус прямує до міста, вони вийшли на дорогу, щоб привітати Його.

Багато людей і дітей брали пальмові гілки, і коли Ісус їхав по дорозі верхи на ослі, вони кричали: «*Осанна!*» Це означає, що вони були вдячні Богові за те, що Він послав Свого Сина на землю.

За понад 700 років до народження Ісуса пророк Божий сказав, що Месія, Ісус, в'їжджатиме у Єрусалим верхи на ослі. Те, що сказав пророк, збулося того дня. Збулося так, як було написано у Писанні, і це переконує нас, що Ісус справді був Сином Божим.

Проте були й інші люди, яким Ісус Христос не подобався. Коли вони побачили, як люди махають гілками і дякують Богові, вони розгнівалися. Було дуже багато релігійних людей, які говорили римським лідерам вбити Христа, зрештою римські лідери погодилися і дозволили їм стратити Його.

Після того, як Ісус помер, друзі поклали Його в печеру та поховали. Вони поклали великий камінь перед входом у печеру. Усе це сталося у п'ятницю. Ісус Христос був у печері три дні. Римські лідери поставили варту біля гробниці, щоб ніхто не міг вкрасти тіло Ісуса, а потім сказати, що Він воскрес на третій день, як і обіцяв.

У неділю друзі Ісуса прийшли до місця, де Він був похований, і виявили, що камінь відвалений від печери. Римські вартіві також зникли. Вони заглянули всередину, але Ісуса там не було. Проте в печері був ангел, який сказав друзям Ісуса, що Ісус Христос не мертвий, Він живий. Бог повернув Ісуса до життя.

Друзі Христа побігли й розповіли про це іншим учням. Коли ті прийшли до печери, то теж побачили, що Ісуса Христа там немає.

Згодом друзі Христа зібралися разом, щоб поїсти. Поки вони їли, до них прийшов сам Ісус і також їв із ними. Коли вони побачили, як Ісус Христос їв їжу, то зрозуміли, що Він живий і реальний. То був не сон! Їхній друг Ісус повернувся до життя саме так, як Він і казав, і саме так, як говорили пророцтва Писань.

Запитання для обговорення:

- Чому діти та дорослі вийшли на дорогу і почали махати гілками, коли Ісус в'їжджав у місто?
- Чи всі любили Ісуса Христа? Чи всі сьогодні люблять Його?
- Чому деяким людям не подобався Ісус Христос?
- Що сталося після смерті Ісуса? Куди поклали Його тіло?
- Що зробили друзі Христа, коли прийшли до печери і виявили, що Його там немає?

- Звідки учні дізналися, що Ісус справді живий?

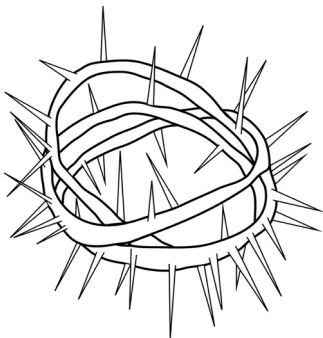
Для старших дітей:

- Чому Ісус повинен був померти?
- Що було такого важливого у тому, що Ісус Христос в'їхав у Єрусалим верхи на ослі?
- Як ви вважаєте, чому люди вітали Ісуса в Єрусалимі пальмовими гілками, а через 5 днів кричали, щоб Його вбили?

Розп'яття Ісуса

Писання: Івана 3:16; Римлян 3:23

І що ж такого важливого в тому, що Ісус помер, був похований і повернувся до життя? Запам'ятайте це запитання.

Ви колись чули, як мама чи тато просили трирічну дитину щось зробити, а цей маленький хлопчик чи дівчинка відповідали: «Ні»? Навіть коли дворічна чи трирічна дитина не слухається — це гріх. Біблія каже нам, що всі народжуються з гріхом. Гріх — це коли ми робимо щось неправильно і не живемо так, як хоче Бог. Господь не хоче, щоб ми грішили, але ми грішимо, коли обманюємо, не слухаємось або беремо те, що нам не належить. Біблія говорить нам, що всі ми грішимо та не слухаємося Бога.

Є одна історія про хлопчика, який був у магазині зі своїм старшим братом. Молодший брат побачив гарний ніж, точно такий, який він завжди хотів, але у нього не було достатньо грошей, щоб купити цей ніж. Коли продавець відвів погляд, хлопчик узяв ніж і засунув його до кишені. Старший брат спостерігав за ним і бачив, що сталося. Коли вони повернулися додому, молодший брат узяв ніж і сховав його в кімнаті, де вони жили з братом.

Наступного дня мама прибирала кімнату і знайшла ніж. То був дуже дорогий ніж. Вона покликала обох хлопчиків, показала їм ніж і запитала, звідки він узявся. Мама знала, що вони не мали грошей, щоб купити такий ніж. Молодший брат нічого не сказав. Нарешті старший брат сказав, що це він взяв його у магазині. Мама так розлютилася на старшого сина за крадіжку, вона сказала, що він подає поганий приклад своєму молодшому братові.

Пізніше того ж дня старшого брата покарали. Йому довелося працювати, щоб заплатити за ніж, і він втратив свої привілеї на

цілий місяць. Молодший брат так і не сказав мамі, що це він вкрав ножа.

Через кілька днів молодший брат запитав старшого, чому він сказав мамі, що це він вкрав ніж і взяв на себе покарання. Старший брат відповів: *«Тому що я люблю тебе, і я не хотів, щоб тебе було покарано. Усе добре. Я прийму покарання за тебе»*

Пам'ятаєте історію, коли Адам і Єва не послухалися і у світ увійшов гріх? Пам'ятаєте також, що ми народжуємося з гріхом усередині нас? Це означає, що ми всі не послухалися і згрішили. Ми всі робили щось неправильно, те, що суперечить Божій волі. Гріх не може бути на небесах, тому що небеса є досконалим місцем. Якщо в нас є гріх, а гріх є в усіх, то нам потрібно, щоб цей гріх був прощений і видалений, перш ніж ми будемо готові бути на небесах з Богом.

Господь любить нас так сильно, що був готовий зробити щось дуже надзвичайне. Він послав Свого єдиного Сина, Ісуса, померти на хресті за всі гріхи, які будь-хто з нас коли-небудь чинив. Бог був готовий, щоб Його єдиний Син поніс усе заслужене вами покарання, так само, як старший брат прийняв на себе покарання свого молодшого брата.

Після того, як Ісус помер, Його поховали в печері, закривши вхід у печеру великим каменем. Через три дні Ісус Христос воскрес із мертвих і повернувся до життя. Зараз Він перебуває на небесах із Богом Отцем. Одного разу Ісус Христос повернеться на землю і забере всіх, хто отримав прощення своїх гріхів і довірився Йому. Він візьме їх із собою на небеса, в ідеальне місце, де немає гріха. Якщо ми знаємо і любимо Бога, то вічно будемо на небі з Ним.

І що ж такого важливого в тому, що Ісус помер, був похований і повернувся до життя? Ось відповідь: важливо знати, що Ісус прийняв покарання за наш гріх, коли Він помер на хресті. Але коли Ісус Христос воскрес із мертвих і повернувся до життя, Він переміг смерть та сатану. Через Адама гріх прийшов у

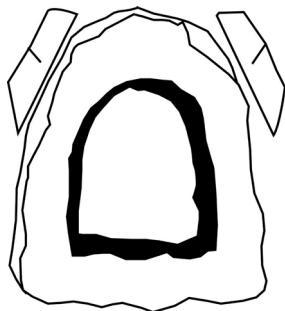
світ, і всі ми народжуємося у гріху. Завдяки Ісусу наш гріх може бути прощений і видалений, і після нашої земної смерті ми зможемо жити вічно з Богом у досконалому місці на небесах

Запитання для обговорення:

- Хто грішить?
- Що ми можемо зробити самі, щоб наші гріхи були видалені?
- Що Ісус зробив для нас?
- Що переміг Ісус Христос, коли воскрес із мертвих?
- Що ви повинні зробити, щоб потрапити до Бога на небеса?

Воскресіння Ісуса

Писання: Івана 20:1-18; Буття 3:15

Коли ви читаете Біблію, то побачите, що в Старому Завіті є багато віршів, в яких згадується про Ісуса, Месію, який одного разу прийде на землю. Багато старозавітних віршів або пророцтв були написані приблизно за 700 років до народження Ісуса. І всі ці пророцтва справдилися. Ісус народився у Вифлеємі, Ісус в'їхав у Єрусалим верхи на ослі, Ісус був розп'ятий, і через три дні Ісус воскрес із мертвих. Усе, що було написано про Нього за сотні років до того, як Христос прийшов на землю, сталося саме так, як сказано в Біблії. Усі ці вірші доводять, що Ісус справді був Сином Божим. Але багато хто з друзів Ісуса Христа не пам'ятав, що всі ці вірші з Писань говорили про Ісуса.

Одна жінка на ім'я Марія Магдалина була одержима багатьма нечистими духами. Ісус Христос вигнав з неї нечистих духів, і вона була вдячна Ісусу та Його учням за свободу, яку вона тепер мала. Після того, як Ісуса Христа розп'яли та поховали, Марія через три дні після Його смерті пішла до печери, де був похований Ісус, щоб вшанувати Його, адже Він так багато зробив для неї.

Прийшовши туди, вона з подивом виявила, що камінь відвалений, а Ісуса більше немає в гробниці. Жінка подумала, що хтось забрав тіло Ісуса, і вона була настільки засмученою, що заплакала. Поки Марія стояла і плакала, вона побачила двох чоловіків, оточених яскравим світлом. Марія була така спантеличена, що навіть не зрозуміла, що це ангели. Вони запитали її, чому вона плаче, і Марія сказала їм, що хтось забрав тіло Ісуса, і вона не знає, куди віднесли Його.

Раптом Марія здригнулася, коли почула голос позаду себе. Вона обернулася. Це був Ісус, але вона не впізнала Його. Марія подумала, що це була людина, яка доглядала за кладовищем.

Ісус запитав її: *«Чому ти плачеш?»* Вона сказала Ісусу, думаючи, що Він був садівником: *«...Якщо ти Його взяв, то скажи мені, де ти Його поклав»*.

Ісус звернувся до неї: *«Маріє!»* І вона одразу впізнала, що це був Ісус, Месія, і сказала: *«Учителю!»*

Марія була така схвильована, що побігла і розповіла учням про те, що бачила і що говорила з Ісусом. Вона сказала Симону Петру та Іванові: *«Господа там немає. Я знайшла камінь відваленем»*.

Петро та Іван побігли до гробниці і самі все побачили, а потім повернулися до міста, щоб розповісти іншим, що Ісус повернувся до життя. Коли решта учнів почули, що Ісуса більше немає в гробниці, вони замкнулися в кімнаті, бо боялися, що люди скажуть, що це вони викрали тіло Христа.

Усі вони дивувалися, куди подівся Ісус. Потім Він з'явився їм у кімнаті, і тепер учні точно знали, що Ісус Христос повернувся до життя.

По всьому Єрусалиму говорили про те, що тіло Ісуса зникло з гробниці. Деякі люди казали, що Він воскрес, як і обіцяв, а інші казали, що Його тіло було вкрадено, щоб люди думали, що Він повернувся до життя. Усі були здивовані.

У книзі Буття 3:15 говориться про обітницю. У цій обітниці сказано, що одного разу Ісус Христос переможе план диявола. Сатана не хотів, щоб Ісус повернувся до життя. Коли Христос був розп'ятий і помер, диявол подумав, що він виграв свою битву з Богом і що Ісус тепер мертвий. Але коли Господь воскресив Ісуса Христа з мертвих, це стало підтвердженням того, що Бог має остаточну владу над сатаною.

Запитання для обговорення:

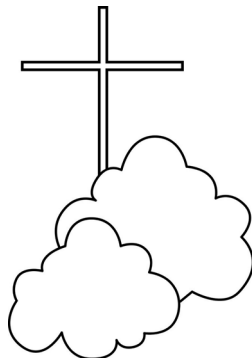
- Чому Марія засмутилася, коли прийшла до гробниці Ісуса?
- Що зробили Петро та Іван?

- Чому учні сховалися у кімнаті?
- Чому вони були здивовані, коли Ісус прийшов до них?
- Чому сатана був розчарований тим, що Ісус Христос повернувся до життя?
- Що це доводить, коли про щось говорилося за сотні років до того, як ця подія сталася?

Вознесіння Ісуса. Велике доручення

Писання: Матвія 28:19-20

Згадайте, коли хтось попросив вас щось для нього зробити. Можливо, вас попросили допомогти поремонтувати машину, або сходити в продуктовий магазин, або принести щось.

Інколи батьки можуть сказати своїй дитині: *«Не міг би ти прибрати свою кімнату?»* Або: *«Не могла б ти принести мені цей інструмент?»* І, можливо, ви не одразу це зробили. Це не зовсім непослух, правда ж? Адже вони тільки запитали вас, чи зможете ви це зробити, а ви не хотіли цього робити, чи не так?

Потім вони трохи змінили свій тон. Цього разу вони не питали вас, натомість просто сказали: *«Іди і роби те, що я тобі сказав!»* Або: *«Іди до гаража і принеси мені той інструмент!»* Цього разу вони серйозно налаштовані, і ви, ймовірно, знали, що вам краще зробити те, що вони говорять.

Ось цей другий спосіб, як батьки сказали вам, називається наказом або повелінням.

Наказ — це те, що ми маємо зробити, це не залежить від наших бажань, і в цьому питанні ми не маємо вибору. Коли нам наказують, ми маємо коритися. Ісус дає нам повеління, і Він очікує від нас, що ми їх виконаємо. Він сказав, що нам, як віруючим у Нього, треба робити, і у нас, насправді, немає вибору. Нам треба це робити.

Ближче до кінця перебування Ісуса на землі зі Своїми учнями Він дав їм дуже важливий наказ.

Цей наказ настільки важливий, що йому навіть дали особливу назву. Він називається «велике доручення» і знаходиться в Матвія 28:16-20.

У цій історії Нового Завіту Ісус уже помер на хресті та воскрес із мертвих. Тепер Він був зі Своїми учнями востаннє. Він збирався залишити їх, щоб бути на небі з Богом. Його слова тут справді важливі, вони дають нам, як віруючим в Ісуса, завдання, яке ми всі маємо виконувати.

Спочатку Ісус заявляє: *«Дана Мені вся влада на небі й на землі»*. Це показує, що Ісус Христос може говорити нам, що робити, і тільки Він повинен говорити це.

Потім Ісус наказує нам, як віруючим у Нього або Його учням, робити три речі:

1. Розповідати людям по всьому світу, що Ісус Христос — єдиний Син Божий і закликати їх повірити в Ісуса.
2. Хрестити цих нових учнів.
3. Навчати їх усьому про Ісуса та Його заповіді.

Ісус запевнив Своїх послідовників, що Він буде з ними завжди і всюди. Після того, як Ісус звернувся до Своїх учнів, давши їм це велике доручення, Він піднявся на небеса. Учні та інші люди дивилися, як Христос піднімався і піднімався, поки вони більше не могли Його бачити. Так Ісус вознісся (піднявся) на небо. Ми називаємо цю подію Вознесінням!

Ісус живий сьогодні, і Він з Богом на небесах, очікуючи, що колись всі віруючі будуть з Ним. Тим часом Христос дав нам вказівки щодо того, що ми повинні робити, доки Він повернеться за нами. Ісус дав нам велике доручення, наказ. Тепер ми повинні виконувати це Його повеління.

Запитання для обговорення:

- Що таке наказ?
- Чому ми повинні дотримуватися заповідей Ісуса?
- Які три речі ми повинні виконувати згідно з великим дорученням?
- Ісус сказав, що Він буде з нами усюди і до кінця віку, якщо ми коритимемось Йому в цьому наказі. Як ви вважаєте, як Ісус Христос може це зробити, якщо Він зараз на небі з Богом?
- Як ми називаємо подію, коли Ісус піднявся на небеса, щоб бути праворуч від Бога?

Прихід Святого Духа

Писання: Івана 14:15-26; Дії 1:6-8;
Луки 24:48-49; Дії 21:4, 41;
Ефесян 1:13

Чи бачили ви коли-небудь по телевізору реслерів? Мабуть, ви були вражені їхньою силою. А чи бачили ви людину, яка постійно тренується і має сильне тіло з великими м'язами?

Мабуть, вас цікавило, скільки ж потрібно часу, щоб стати таким. Можу сказати вам, що потрібно багато тижнів і навіть місяців, щоб мати дійсно сильне тіло. Це вимагає важкої роботи, і якщо ви хочете отримати сильне тіло і великі м'язи, то не можете їсти цукерки, тістечка та морозиво.

Бог говорить нам, що якщо ми хочемо бути сильними християнами, нам потрібна допомога на зразок тренувань. Але Господь також каже нам, що коли ми стаємо християнами і віримо в Ісуса як єдиного Сина Божого, у нас одразу з'являється сила іти й розповідати іншим про Ісуса. Ця сила приходить від Святого Духа, який стає частиною нас, коли ми покладаємо свою віру на Бога.

Ісус пообіцяв Своїм учням та іншим людям, що після повернення на небеса, Він пошле Святого Духа, щоб дати їм силу у їхньому служінні. Саме це й сталося у день П'ятидесятниці. П'ятидесятниця означає «50». Це було свято, яке відзначалося через 50 днів після свята Пасхи. День П'ятидесятниці був особливим релігійним святом у євреїв, коли вони приходили з усіх усюд до Єрусалима.

Учні, котрі були євреями, також зібралися на це свято. Вони чекали, коли Ісус виконає Свою обіцянку і пошле Святого Духа, щоб наділити їх силою. Коли ж вони були зібрані в кімнаті, то здійнявся сильний шум, подібний до ураганного вітру. Звук наповнив увесь дім, де зібралися учні. Вони побачили щось схоже на вогняні язики, які осіли на кожного з них.

Раптом люди заговорили різними мовами. Були євреї, які почули шум і прийшли до кімнати, де зібралися ці люди. Коли вони увійшли туди, то почули, як люди говорять різними мовами, але всі розуміли, що вони говорили. Вони стали запитувати один одного, що це означає. Деякі з присутніх там казали, що ці люди, які розмовляють різними мовами, п'яні. Але Петро встав і сказав, що це неправда, адже здатність говорити різними мовами була виконанням обіцянки Ісуса про те, що прийде Святий Дух.

Після того, як Святий Дух зійшов на віруючих в Єрусалимі, вони вийшли з кімнати і одразу пішли та розповіли іншим про Ісуса, і багато хто того дня став віруючим. Саме Святий Дух дав учням і послідовникам Ісуса Христа мужність і силу йти й розповідати іншим про Христа.

Від дня П'ятидесятниці і до сьогодні кожен, хто вірить і приймає Ісуса як єдиного Сина Божого, просить Бога про прощення гріхів, отримує Святого Духа, Який дає нам силу жити для Господа.

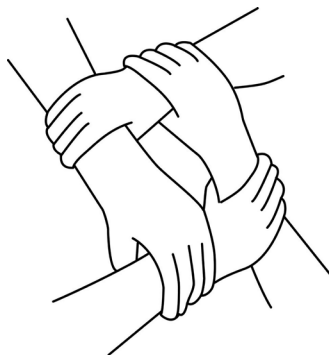
Запитання для обговорення:

- Якби ви були супергероєм або мали суперсилу, що ви зробили б з цією силою?
- Біблія говорить, що коли ми стаємо християнами, Святий Дух дає нам силу. Що Святий Дух дає нам силу робити?
- Біблія також каже, що ми є свідками. Свідок — це той, хто знає про щось із першоджерела та розповідає про те, що він чи вона знає. Що ви, як християнин, знаєте такого, чого, можливо, не знають інші?
- Обговоріть, як ми можемо використовувати силу Святого Духа.
- Чому нам потрібен Святий Дух?

Стати частиною Божої сім'ї

Писання: Матвія 18:1-14; Івана 3:1

Скільки у вас сімей? У деяких дітей лише одна сім'я. Але є діти, які мають більше, ніж одну сім'ю, бо їхні батьки розлучилися і одружилися з кимось ще. Дехто має лише одного з батьків у своїй сім'ї, бо їхній батько чи мама могли померти або їхні батьки розлучилися. Іноді дітей всиновлюють у нову родину. А є діти, які живуть у будинку з багатьма дітьми (у дитячому будинку), тому що, можливо, обидва їхні батьки померли і про них не було кому подбати.

Сім'ї можуть бути зовсім різними. Але незалежно від того, частиною якою сім'ї ми є, ми можемо мати ще одну сім'ю одночасно. Це дуже незвично, що у нас усіх може бути дві сім'ї. У нас є сім'я, в якій ми народилися, або сім'я, в якій ми живемо, але якщо ми віримо в Ісуса, ми також можемо бути частиною Божої сім'ї. Біблія говорить, що кожна людина може стати частиною Божої сім'ї, якщо вона вірить, що Ісус є істинним і єдиним Сином Божим.

Коли Ісуса Христа запитували, як стати частиною Божої сім'ї, Він навчав людей багато чому про Бога і небеса. Він говорив, що якщо люди скажуть Богові, що жалкують про свій непослух, якщо вони повірять, що Він, Ісус, був Сином Божим, то зможуть стати частиною Божої сім'ї. Здається досить просто, чи не так?

Одного разу дуже релігійний чоловік на ім'я Никодим прийшов до Ісуса пізно вночі. Він запитав Христа, як він може стати частиною Божого Царства. Ісус відповів, що кожен, хто хоче стати частиною Божої сім'ї, повинен народитися згори. Якщо ви пам'ятаєте цю історію, Никодим не міг цього зрозуміти. Він запитав Ісуса, як доросла людина може народитися знову. Никодиму здавалося нісенітницею, що людина може

народитися ще раз, як новонароджене немовля. Але коли ми просимо Бога пробачити нас, то Господь прощає, і ми начебто починаємо наше життя спочатку — ми «народжуємося згори», але цього разу ми народжуємось у Божій сім'ї.

Того дня, коли Ісус зустрів Закхея, Закхей став частиною Божої сім'ї, бо повірив в Ісуса. Він сказав, що шкодує про свій гріх і про те, що брав із людей зайві гроші, коли збирав податки.

Усе це здається таким простим, але дивно, як багато людей не вірять в Ісуса, не просять у Бога прощення за свої гріхи і, отже, ніколи не стануть частиною Божої сім'ї. Коли ви подивитеся на людей по всьому світу, ви побачите, що дуже багато людей намагаються «заробити» собі місце у Божій сім'ї. У деяких релігіях приносять жертви кам'яним чи дерев'яним ідолам або встановлюють правила, яких люди повинні дотримуватися, наприклад, молитися кілька разів на день. І навіть, якщо вони не розуміють змісту своїх молитов, вони все одно повинні молитися. В інших релігіях навчають людей, що єдиний шлях на небеса — це давати гроші та робити добрі справи. Деякі люди все життя намагаються «заробити» місце на небесах, але Біблія каже нам, що ми нічого не можемо зробити, ми не можемо зробити достатньо добрих справ, щоб наші гріхи були прощені.

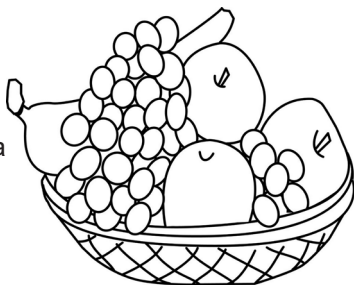
Біблія нагадує нам, що єдиний шлях до Бога і єдиний шлях на небеса є легким. Ми просто повинні попросити у Господа прощення, повірити, що Ісус — це істинний Божий Син, Який помер за нас. І лише тоді ми зможемо стати частиною Божої сім'ї.

Запитання для обговорення:

- Що, за словами Ісуса, людям потрібно було зробити, щоб стати частиною Божої сім'ї?
- Як Закхей став частиною Божої сім'ї?
- Як ми можемо стати частиною Божої сім'ї?

Плід Духа

Писання: Галатів 5:16-23

Як ви можете зрозуміти, чи є людина християнином? Як ви вважаєте, чи відрізняються християни від інших людей? Як ви думаєте, вони одягаються інакше, ніж інші люди? Чи каже зовнішній вигляд людини про те, якою вона є насправді всередині?

Після того, як Ісус повернувся на небеса, Бог поставив багатьох служителів, щоб вони йшли та усюди навчали людей про Божі настанови, про те, як жити щодня. Господь хотів, щоб люди знали, що вони зможуть стати частиною Божої сім'ї не завдяки дотриманню правил, а по вірі в Ісуса як Сина Божого, і дотримуючись вчень Ісуса.

Апостол Павло був одним із лідерів, якого Бог особливо обрав і сказав іти та поширювати це нове послання по всьому світу. Багато керівників церкви за часів Павла хотіли щось додати до вчень Ісуса. Вони вважали, що недостатньо просто вірити в Ісуса Христа і дотримуватися Його вчень. Ці лідери хотіли, щоб люди робили щось, аби спробувати заслужити своє спасіння та Божу любов. Це не те, чому навчав Ісус, і це не те, чому навчає Біблія.

Апостол Павло нагадав людям, що ми стаємо частиною Божої сім'ї, коли віримо в Ісуса як Сина Божого і нашого Спасителя. Апостол Павло нагадав людям, що єдиний спосіб стати частиною Божої сім'ї — це визнати, що ми згрішили, і сказати Богу, що ми шкодуємо про непослух Йому.

Якщо ж ми віримо, що Ісус Христос помер на хресті за нас, ми можемо жити для Бога щодня, розповідаючи іншим Добру Звістку про Ісуса. Ми показуємо своїм життям для людей, що ми є послідовниками Христа.

Коли дерево здорове, воно приносить добрі плоди. Ви можете розрізняти фруктові дерева за плодами, які ростуть на дереві. Ви майже завжди можете сказати, чи є людина християнином, дивлячись на її вчинки, які показують, що вона вірить в Ісуса і робить те, чого навчає Біблія. Бог каже, що якщо ми любимо Його і любимо інших, то щодня будемо виявляти доброту і допомагати людям, щоб показувати їм нашу любов до Бога.

Апостол Павло сказав, що наявність плоду Духа у нас доводить, що ми є послідовниками Ісуса. Це як плід на дереві, який показує вам, що це за дерево.

Господь знає, що іноді ми можемо грішити. Він знає, що інколи ми можемо жити не так, як Йому до вподоби. Але Бог прощає, коли ми, згрішивши, говоримо, що шкодуємо про непокору Йому.

Якщо щодня ми намагатимемося любити Бога і любити інших, то це допоможе нам більше і більше уподібнюватися до Ісуса. Павло сказав, що це і є плід Святого Духа, який живе всередині нас і дає нам силу допомагати іншим.

- **Любов.** Це означає, що ми можемо любити інших, навіть якщо їх важко любити.
- **Радість.** Коли ми проявляємо радість, ми показуємо, що довіряємо Богові за будь-яких обставин.
- **Мир.** Ті, хто знає Бога і довіряє Йому, можуть знайти мир, навіть коли все йде не так, як вони планували.
- **Довготерпіння.** Не завжди легко бути терплячим, коли оточуючі хочуть чогось негайно. Ми можемо виявити довготерпіння і почекати, поки Бог допоможе нам із проблемою.
- **Ласкавість.** За допомогою Святого Духа ми можемо бути добрими і прощати людей, які завдали нам болю.
- **Доброта.** Бог хоче, щоб ми робили добрі справи, щоб допомагали іншим. Коли любимо інших і робимо для них добро, то це показує, що ми любимо Господа.

- **Віра.** Бог хоче, щоб ми завжди виконували Його волю. Це означає бути вірним.
- **Легідність.** Господь хоче, щоб ми були легідними з іншими, не розмовляли з ними грубо і не поводитися з ними погано.
- **Стриманість.** За допомогою Святого Духа, навіть якщо ми схильні часто злитися, Бог може допомогти нам навчитися стриманості.

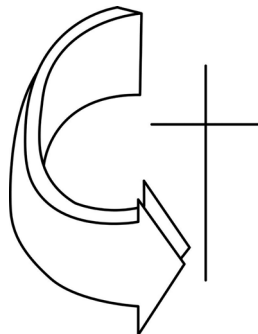
Запитання для обговорення:

- Який плід Духа вам найважче щодня показувати іншим?
- Чи знаєте ви людей, які щодня показують плоди Духа?

Савл стає віруючим

Писання: Дії 9:1-19

У деяких країнах, якщо ви християнин, вас може переслідувати уряд. Тобто, якщо влада виявить, що ви поклоняєтеся Богові або що ви просто маєте Біблію, то вас заарештують. Іноді навіть можуть засудити християн на смерть, тому що так сильно ненавидять їх.

Навіть у країнах, де дозволені всі види релігій, християнам може бути важко, якщо у місті чи окрузі лише кілька віруючих. Не всі люблять християн, і не всі навіть хочуть бути поруч із ними, бо християни нагадують їм про гріх.

У новозавітні часи Савл був релігійним лідером, який виступав проти вчення Ісуса та переслідував християн (можливо, вам доведеться пояснити слово «переслідування»). Павло так сильно ненавидів християн, що навіть отримав листи від уряду, які давали йому дозвіл садити послідовників Христа у в'язницю.

Одного разу Савл прямував у Дамаск, щоб переслідувати віруючих в Ісуса. Коли він ішов дорогою зі своїми друзями, яскраве світло з неба осяяло його і все навколо нього. Савл почув голос Ісуса, що запитав, чому той переслідує Його. Савл був засліплений світлом і наляканий, він спитав, хто це розмовляє з ним. Ісус Христос сказав, що це Він, Ісус.

Савл одразу зрозумів, що це був той Ісус, за віру в Якого він переслідував людей. Тоді Савл запитав Ісуса, що йому треба робити. Ісус осліпив Савла і звелів іти в місто та чекати, доки йому скажуть, що робити далі. Друзі Савла, які йшли з ним, чули голос, але нікого не бачили. Вони теж дуже злякалися. Друзі привели Савла до міста, бо він осліп і не міг бачити.

Після того, як Савл прибув у місто, він був сліпим ще 3 дні. Увесь цей час він не їв і не пив, бо був дуже засмучений тим, що з ним сталося.

У тому ж місті жив послідовник Ісуса на ім'я Ананій. Він був учнем Ісуса Христа. Ісус прийшов до Ананія у видінні і сказав йому, що має особливе завдання для нього. Христос наказав Ананії піти до Юдиного дому і покласти руки на Савла, щоб повернути йому зір. Ананій почав ставити Ісусові запитання, бо знав, що Савл переслідує тих, хто вірить в Ісуса, Ананій боявся навіть зустрітися із Савлом. Але Ісус сказав йому не боятися, тому що Савл був особливо обраний, щоб нести ім'я Ісуса Христа тим, хто не був євреєм.

Ананій пішов у дім, як йому наказали, і там він знайшов Савла. Савл усе ще був сліпим, тепер він не здавався тим страшним чоловіком, про якого чув Ананій. Сліпота зробила Савла дуже смиренною людиною, особливо після того, як Ісус напяму розмовляв з ним.

Коли Ананій поклав руки на очі Савла, до Савла повернувся зір, і він міг бачити все. Савл одразу прославив Бога, попросив у Нього прощення за все, що він робив, за те, що переслідував християн, а потім Савл охрестився, щоб довести всім, що він увірував у Ісуса як Сина Божого.

Савл пережив реальні зміни. Той, хто ненавидів християн і робив все можливе, щоб знайти їх та ув'язнити, через три дні прославляв Бога, став другом християн і тепер теж усім розповідав, що Ісус є Сином Божим. Савл став послідовником Ісуса та Його вчення і написав 13 книг Нового Завіту.

Запитання для обговорення:

- Чому Савл прямував до Дамаска?
- Як ви вважаєте, чому Ісус засліпив Савла яскравим світлом?

- Бог обрав Савла для особливої місії ще до того, як він став християнином. Як ви думаєте, чому Господь обрав Савла?
- Чи бачили щось люди, які йшли з Савлом?
- Як ви вважаєте, чому Ісус хотів, щоб Савл не бачив 3 дні?
- Що дивовижного сталося із Савлом?

Перші християни розповідають іншим про Ісуса

Писання: Дії 2:14, 42-47; 4:1-4;
5:12-16, 41-42; 6:7; 8:4-8

На початку цієї книги був урок, де розповідалося про три особистості Бога: Бога Отця, Бога Сина (Ісуса) і Бога Святого Духа. Після того, як Ісус Христос вознісся на небо, Він пообіцяв, що Бог Отець пошле Самого Себе в образі Святого Духа, щоб стати частиною віруючих. Бог Святий Дух допоможе їм виконувати завдання Царства, яке дав їм Ісус. Християнам потрібно було багато сил, щоб піти по всьому світу та розповісти всім історію про Ісуса.

Після того, як Ісус Христос вознісся на небо, послідовники Ісуса чекали на прихід обіцяного Святого Духа. У день свята П'ятидесятниці віруючі в Ісуса зібралися для молитви. Саме в цей час, коли учні були разом, зійшов Святий Дух, і Біблія каже, що це було подібно до сильного ураганного вітру, що увірвався у кімнату. Це було просто приголомшливо, і це було знаменням від Бога, що Його Святий Дух зійшов на землю, щоб дати силу кожному, хто повірив у Ісуса.

Петро говорив з багатьма присутніми і проповідував їм про Христа і про те, як вони повинні сказати Богові, що шкодують про свій непослух Йому. Петро проповідував про спасіння і розповів їм, як вони можуть повірити в Ісуса як єдиного Сина Божого. Після проповіді Петра близько 3000 чоловік увірували в Ісуса Христа і сказали Богу, що жалкують про свій гріх та непослух.

Пізніше Петро та Іван пішли до храму і говорили перед релігійними лідерами та синагогою. Священники були обурені тим, що Петро та Іван говорили людям, що все,

що їм потрібно робити, — це вірити в Ісуса як у Сина Божого і не дотримуватись усіх правил, які вигадали священники. Тому вони наказали заарештувати Петра та Івана.

Але багато хто з присутніх повірив словам Петра та Івана. Ще 5000 із тих, хто почув історію про Ісуса, сповідали свій гріх і повірили в Ісуса як у Сина Божого. На той час понад 8000 людей стали віруючими в Ісуса. І все це сталося тому, що Святий Дух зійшов і дав усім їм силу розповісти іншим про Ісуса Христа.

Наступного дня Петра та Івана випустили з в'язниці, бо ніхто не міг довести, що вони вчинили щось погане. Багато людей, які прийняли Ісуса, збиралися в різних будинках, разом молилися і ділилися один з одним тим, що мали. Багато ново навернених приносили учням гроші, щоб ті віддали їх бідним.

Апостоли йшли і продовжували проповідувати, навчати і творити чудеса, зцілюючи та виганяючи злих духів. Багато апостолів були ув'язнені священниками, але їх звільняли, тому що вони не робили нічого поганого. Навіть деякі єврейські священники прийняли Ісуса і стали слухняними Богові.

Усі апостоли та інші учні Ісуса розійшлися по всій окрузі, навчаючи і розповідаючи людям про Ісуса Христа, і тисячі людей увірували в Ісуса як свого Спасителя.

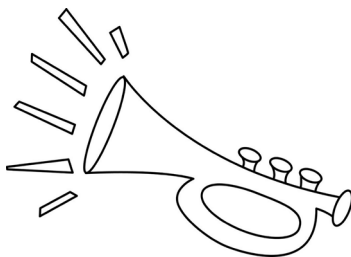
Запитання для обговорення:

- Чому після розп'яття Ісуса Христа багато людей були спантеличені щодо Ісуса?
- Звідки учні та апостоли мали сміливість іти та розповідати іншим про Христа?
- З якими небезпеками зустрічалися віруючі, коли вони ходили з міста до міста, проповідуючи і навчаючи про Ісуса Христа?

- Яку особливу силу мали апостоли та учні?
- Де ми можемо навчитися розповідати іншим про Ісуса?

Останні події. Небеса. Одкровення

Писання: Матвія 24; Об'явлення 21

Чи чули ви коли-небудь, щоб хтось сказав, що Ісус повернеться на землю наступного тижня або в якийсь конкретний день? Якщо так, то не вірте. Біблія каже нам, що ніхто, навіть Ісус Христос, не знає, коли Він повернеться на землю. Тільки Бог, Небесний Батько, знає час та день. Але поки ми чекаємо, Господь має завдання для нас. Він хоче, щоб ми розповідали іншим про Ісуса.

Якось Христос зі Своїми учнями був на Оливній горі. Він нагадав їм, що настане час, коли світові прийде кінець і Бог створить нове небо та нову землю. Учні ж запитали Ісуса, коли все це станеться.

Ісус Христос відповів, що навіть Він не знає ні дня, ні часу, але відбуватимуться певні речі, які будуть ознаками того, що кінець світу наближається. По-перше, Ісус сказав, що багато людей придуть і скажуть світові, що вони є справжнім Сином Божим. Якщо ви почуєте, як хтось це говорить, не вірте їм. Коли Ісус Христос повернеться на землю, Бог оголосить про це, і всі точно дізнаються, що це повернення справжнього Ісуса.

Також Христос сказав, що будуть постійні новини про війни, які відбуваються у багатьох країнах світу. Це буде ознакою того, що наближається час Його повернення. Потім Ісус сказав, що будуть сильні землетруси та інші природні лиха, а також великий голод, коли люди не зможуть мати достатньо їжі. Це також буде ознакою наближення кінця світу.

Ще люди в усьому світі почнуть сильно ненавидіти християн, і багато християн будуть убиті за те, що вірять в Ісуса як єдиного Сина Божого. Ми знаємо, що сьогодні в багатьох

країнах багато людей ненавидять християн і роблять все можливе, щоб позбутися їх.

Ісус Христос сказав, що багато людей, які називають себе християнами, відвернуться від віри і перестануть слідувати за Богом, а деякі навіть підуть проти тих, хто колись був їхніми друзями і все ще вірить в Ісуса. Це буде ще однією ознакою того, що кінець світу близько.

Також багато людей стануть релігійними лідерами і будуть говорити людям неправду про Бога і переконувати людей вірити в те, що не відповідає дійсності, багато людей перестануть бути добрими та люблячими. Отож, ми повинні знати, що говорить Біблія, аби відрізнити правду від неправди.

Потім Ісус сказав, що коли люди по всьому світу почують звістку про Бога, дізнаються історію про Ісуса і будуть навчені Слову Божому, тоді прийде кінець.

Біблія говорить, що якщо хтось скаже вам, що Ісус уже прийшов і що Він знаходиться в релігійній будівлі, наприклад, у церкві, десь у світі, або Він знаходиться в особливому місці у пустелі, не вірте цьому. Ісус прийде, як блискавка, Він з'явиться на небі таким чином, що весь світ побачить Його одночасно. Ангели небесні сповістять про повернення Ісуса Христа гучною трубою.

Зрештою Христос сказав, що ніхто, навіть небесні ангели, не знають часу і дня Його повернення, тому щодня ми всі маємо бути готовими. Ми всі повинні виконувати волю Божу і слухатися Його, тому що Ісус повернеться, коли люди не чекають на Його повернення. Це буде сюрприз, найдивовижніший сюрприз, який коли-небудь траплявся.

Запитання для обговорення:

- Коли Ісус залишав цю землю, Він сказав, що одного дня повернеться. Хто знає, коли Ісус Христос знову прийде?

- Чи знає якийсь провісник, коли Ісус повернеться на землю?
- Якщо хтось скаже вам, що Христос повернувся і перебуває
десь у церкві, чи буде це правдою? Якщо ні, то чому?
- Чи знають ангели, коли Ісус повернеться на землю?
- Що Бог каже нам робити, поки ми чекаємо приходу Христа?

Вимоги авторського права

Історія Бога/ Початок історії Бога/ Історія Бога у 12 історіях може бути скопійована без дозволу за таких умов:

1. «Історія Бога / Початок історії Бога / Історія Бога у 12 історіях» доступна для безкоштовного скачування в інтернеті за адресою <http://biblestoryofgod.org>. Ви можете завантажити «Історію Бога / Початок історії Бога / Історія Бога в 12 історіях» і роздрукувати її для інших за умови, що ви роздасте матеріал і не будете брати за це плату, дотримуватиметесь наших рекомендацій щодо контролю за змістом та будете робити посилання на авторські права та вдячність організації. У цьому випадку безкоштовно означає без оплати. Матеріал не може бути пов'язаним з тим, що продається, використовуватися як подарунок для збору пожертвувань, і ви не можете стягувати плату за доставку, обробку тощо. Матеріал призначається для особистого вивчення або використання у служінні, на уроках недільної школи, на уроках релігії або в інших некомерційних цілях. Це видання може використовуватися лише у друкованій формі. Ви не можете змінювати формат «Історії Бога / Початок історії Бога / Історія Бога у 12 історіях» або інтегрувати її в інструмент для вивчення Біблії.

Для поширення повної версії «Історії Бога / Початок історії Бога / Історія Бога у 12 історіях» у будь-якій формі, крім друкованої, наприклад, електронній, CD, DVD, необхідно отримати письмовий дозвіл.

2. Даний дозвіл є дійсним за умови відповідного підтвердження авторських прав, що надається за посиланням <http://www.biblestoryofgod.org>.

3. Місцевому служінню, наприклад, церкві надаються необмежені некомерційні права використання тексту «Історія Бога / Початок історії Бога / Історія Бога у 12 історіях» для створення аудіозаписів. Ви можете створювати аудіозаписи часткових або повних варіантів історій для безкоштовного

розповсюдження електронною поштою та/або компакт-дисками, а також у вигляді безкоштовних завантажень у форматі MP3, доступних на веб-сайті церкви або служіння. Цей дозвіл є дійсним за умови відповідного підтвердження авторських прав, що надається за посиланням <http://biblestoryofgod.org>, на дистрибутивній копії (сайті або компакт-диску) зі звуковою вставкою в кінці кожного запису.

Для дозволів, які не вказані вище, надсилайте запит на електронну пошту Kurt@biblestoryofgod.org чи Marion@biblestoryofgod.org.

4. The NET Bible: посилання на Писання в «Історії Бога»/ «Початок історії Бога» / «Історія Бога у 12 історіях» наведені з дозволу з www.bible.org, авторське право ©1996-2006 by Biblical Studies Press, L.L. <http://bible.org>. Усі права захищені.

- Для аудіо CD, DVD, подкастів, стрімінгів і т.д. використовуйте підтвердження у вигляді аудіовставки, наприклад, авторське право ©1996-2006, що використовується з дозволу Biblical Studies Press, L.L.C. <http://bible.org>. Усі права захищені.
- Коли зміст Писання з «NET BIBLE» використовується в мобільних або безкоштовних додатках, інтернет додатках або не призначених для продажу засобах масової інформації, таких як церковні бюлетні, інформація про служіння, плакати, блоги, діапозитиви, проєкції або аналогічні засоби масової інформації. Аббревіатура (NET) має використовуватися в кінці цитати. Для програмних додатків з доступом до інтернету термін NET має бути гіперпосиланням на <http://netbible.org>. Якщо є місце для зноски, будь ласка, додайте «NET BIBLE», яка знаходиться у вільному доступі на <http://bible.org>.
- Необов'язкові запити до видавців. Оскільки «NET Bible» була в першу чергу створена для служіння, BSP були б вдячні, якби ви додали в кінці наведеного вище

підтвердження наступне: «NET Bible доступна для безкоштовного завантаження або використання онлайн на <http://netbible.org/>. Цитати Писання взято з «NET BIBLE» <http://netbible.org>.

Курт Джарвіс — директор CBS4Kids.org

Курт Джарвіс є директором «Хронологічної біблійної оповіді для дітей» (Director of Chronological Bible Storying for Kids), некомерційної організації при підтримці American Ministry Support, що знаходиться в Рінгос (Нью Джерсі).

Упродовж останніх 10 років він служив міжнародним наставником для дитячих лідерів та служителів у понад 27 країнах і все життя займався роботою з дітьми та молоддю, а також церковним пасторським керівництвом. До того ж Курт входить до ради директорів Мережі біблійних оповідачів (Network of Biblical Storytellers). Також протягом 15 років він служив у Раді директорів Міжнародної мережі дитячого служіння (International Network of Children's Ministry) та в Раді опікунів конференц-залу Alliance Redwoods у Західному штаті Каліфорнія. До свого переїзду у Південну Кароліну він був штатним співробітником церкви Саут-Маунтін у Дрейпері (штат Юта) як координатор глобального впливу (Global Impact Coordinator).

Курт є автором кількох книг та посібників для сімей і дитячих служителів, а також є автором статей кількох журналів та некомерційних видань.

Курт разом зі своєю дружиною Джуді служив дитячим пастором, упродовж 15 років вони керували літніми молодіжними таборами для дітей-інвалідів та здорових дітей, а також програмами для дорослих. Курт служив директором регіональної церковної освіти та в кількох місцевих, регіональних та національних командах керівників різних некомерційних організацій.

Курт і Джуді подорожували та працювали «в окопах» з дитячими лідерами та служителями в Індії, Індонезії, Африці, Гані, Конго та Південній Африці, а також у Пакистані, Україні, Угорщині, Росії, Молдові, Казахстані, Малайзії, на Філіппінах, у Сінгапурі, Панамі, Сальвадорі, Гватемалі, Гондурасі та інших країнах.

Міжнародна навчальна робота Курта і Джуді здійснюється на добровільних засадах, а витрати на проекти формуються за рахунок індивідуального вкладу в їхню поточну міжнародну роботу з дітьми. Вони проживають у Лейксайді, Саратога-Спрінгс. У них четверо дорослих дітей та дев'ять онуків.

***Kurt and Judy Jarvis, 2017 Silver Spring Lane,
Myrtle Beach, SC., 29577. U.S***

801-884-7440 Kurt@CBS4Kids.org

Меріон Джин Грант — заступник директора/ канадський координатор

Меріон усе життя служила дітям і дорослим у керівництві помісної церкви як місіонерка BCM International, беручи участь у служіннях по всій Канаді та Сполучених Штатах, і понад 21 рік — як місіонерка в Пакистані. У молодості вона закінчила бізнес-коледж, а потім закінчила Біблійний коледж Брайєрскрест у Канаді за спеціальністю «Християнська освіта». У лютому 2003 року Меріон була удостоєна нагороди «За видатні досягнення у служінні дітям», однієї з найпрестижніших нагород міжнародного визнання за видатні досягнення у дитячому служінні від Міжнародної мережі дитячого служіння (International Network of Children's Ministry). Зараз Меріон є місіонеркою BCM International (Canada) Inc. і проводить семінари та дитячі місіонерські заходи. Вона є міжнародним розробником місіонерських проєктів INCM та співавтором навчального курсу «Хронологічна біблійна розповідь для дітей». Вона проводила семінари в Центральній Азії, Молдові, Казахстані, Румунії, Україні, Нігерії, Південній Африці, Панамі, Шотландії, Кубі та для служителів з багатьох інших країн, які приїхали до цих місць для навчання. Меріон була координатором BCM International (Canada) Inc. протягом чотирьох років, відвідуючи церкви, біблійні коледжі та різні конференції у Західній Канаді. Із вересня 2014 року вона є партнером ACTION INTERNATIONAL MINISTRIES.

www.actioninternational.org

Box 15, Caronport, Saskatchewan S0H 0S0

www.cbs4kids.org

www.biblestoryofgod.org

mjgrant@sasktel.net Phone: 306-756-5070

marionj.grant@actioncanada.org

